

သမီးရည်းစားဝတ္ထု

BURMESE
CLASSIC
COM

ဒယာကျော်စွာ

For
My Sweet Heart,

ပထမအကြိမ် ရိုက်နှိပ်ခြင်း (၂၀၁၂ ခုနှစ်) အုပ်စု (၅၀၀)
မာပုရွှင်ပြုချက်အမှတ် | ၅၀၀၀၇၄၀၃၁၂ | နှင့်
ဖျက်ဖျက်ခြင်းအမှတ် | ၅၀၀၀၇၄၀၃၁၂ | တို့အရ
ဒီဇိုင်းဆွဲရာတွင် အိမ်မက်အသစ်အေး
၃၈/ ၃၄၅၊ ၁၅၇၀၀၀ တာပေးပြန်မည်မှ ထုတ်ဝေပြီး
ဖျက်ဖျက်ခြင်း အတွင်းစာအုပ်အားကို ဒီဇိုင်းဆွဲရာ
နယူးပိုင်တိုက် (၁၂၄) ဝိုင်ချစ်လမ်း၊ ဖွဲ့စည်းတင်ထွက် ပုံနှိပ်သည်။

www.burmeseclassic.com

ထုတ်ဝေသည့်စာအုပ်ကတ်စာလေးအညွှန်း (CIP)

၈၉၅.၈၃

သောတက္ကသိုလ်

သီရိလှိုင်တက္ကသိုလ် / သောတက္ကသိုလ် - ရန်ကင်း
အိမ်မက်အသစ်အေး၊ ၂၀၁၀
၂၂၀ - စာ ၁၂ စင်တီ × ၁၈.၅ စင်တီ
(၁) သီရိလှိုင်တက္ကသိုလ်

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု ဖြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းရုံးညီညွတ်မှု ဖြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
အချစ်အခြေအာသာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး	ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

- * ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ
- * နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ
- * နိုင်ငံတော်၏ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ
- * ပြည်တွင်းပြည်ပစေ့ဖျက်သမားများအား တုံ့ရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ

နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- * နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး
- * အမျိုးသားပြန်လည်စည်းရုံးညီညွတ်မှု ခိုင်မာရေး
- * စည်းကမ်းပြည့်စုံသော ဒီမိုကရေစီစနစ် ရှင်သန်ခိုင်မာအောင် တည်ဆောက်ရေး
- * ပွဲစည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး

စီးပွားရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- * စိုက်ပျိုးရေးကို ပိုမိုဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင်ဆောင်ရွက်ပြီး ခေတ်မီစက်မှုနိုင်ငံထူထောင်ရေးနှင့် အခြေခံစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင်တည်ဆောက်ရေး
- * ရေနက္ကဏ္ဍစီးပွားရေးစနစ် ပိုမိုဖွံ့ဖြိုးစေပေးရေး
- * ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အကတင်ပို့ပေးမှုနှင့်အရင်းအနှီးများစိတ်ချစွဲ ဖြီးပေးရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- * နိုင်ငံတော်၏ စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသားပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး

လူမှုရေးဦးတည်ချက် (၄)ရပ်

- * တစ်မျိုးသားရပ်၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်တရားပြုမိမားရေး
- * အမျိုးကဏ္ဍ တစ်ခုတည်းပြုမိမားနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ အမျိုးသားရေး လက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး
- * စစ်မှန်သောမျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ဖြစ်သည့် ပြည်ထောင်စုစိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး
- * တစ်မျိုးသားရပ် ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြှင့်မားရေး

သမီးရည်းစားဂမ္ဘီရ

ချစ်သူတို့အတွက် ...

ဒီယန်နူးဖျား

ဒီယန်ကျော်စွာ

ဒသကျော်စွာ၏ ထွက်ရှိပြီး ဝတ္ထုများ

- ၁။ သစ်ခြောက်ကုန်း
- ၂။ သုသာန်စောင့်မဖဲဝါ
- ၃။ တမလွန်သို့ ခြေလှမ်းငါးလှမ်း
- ၄။ ပုဂ္ဂိုလ်တိုက်တဲ့အိမ်
- ၅။ သင်္ချိုင်းကုန်းမှ ဖုန်းခေါ်သံ
- ၆။ နန္ဒာဒေဝီ
- ၇။ သင်္ဂြိုဟ်စက်ဟောင်းရဲ့ နံရံ
- ၈။ မကောင်းဆိုးရွားပုံတူ
- ၉။ စောင်းသံကဝေ
- ၁၀။ မြွေသိုက်
- ၁၁။ လိပ်ပြာခွဲတဲ့ည
- ၁၂။ လမိုက်ညခေါ်သံ
- ၁၃။ ဝိဘတ်ကြမ္မာ
- ၁၄။ သက်ပျောက်သစ်ပင်
- ၁၅။ တတိယမျက်လုံးရှင်
- ၁၆။ မနောမဟိဒ္ဓိ
- ၁၇။ သရဲကျမ်း (သရဲအကြောင်း သုတေသနစာတမ်း)
- ၁၈။ ခြေကလိန်မ မယ်ကာက
- ၁၉။ သန်းခေါင်ယံညည်းသံ
- ၂၀။ မှော်ဝင်ဖူးစာရှင် ရုပ်ပုံလွှာ
- ၂၁။ မြေကြမ်း
- ၂၂။ သုံးဘဝမောင်နမ

ဒီစာအုပ်ဟာ ...

ရှေ့က နှစ်အုပ်တွဲဖြစ်တဲ့ မှော်ဝင်ဖူးစာရှင်ရုပ်ပုံလွှာ စာအုပ်တွေရဲ့ အဆက်လို့ ပြောနိုင်သလို ဘာမှ မလှိုင်းဘူးလို့လည်း ဆိုနိုင်ပါလိမ့်မယ်။ ဘာလို့ဆို ဇာတ်လမ်းချင်း ဆက်စပ်မှု မရှိဘူး။

ဒါပေမဲ့ ဟိုစာအုပ်တွေမှာ ဖူးစာရှင်ရဲ့ ရုပ်ပုံလွှာကို တွက်ချက်လို့ရသလို ဒီစာအုပ်မှာလဲ အဲဒီလိုမျိုး ထူးထူးခြားခြားတွေပါတယ်။

အဓိကအားဖြင့် ဒီစာအုပ်မှာ -

- အင်မတန်ဆန်းတဲ့၊ ပြီးတော့ချစ်သူတိုင်း လိုလားကြမယ့်
- ၁) ဂန္ထီရနည်းကလေးတွေ ပါတယ်။
- ဖူးစာရှင်ရှာဖို့ ဂန္ထီရနည်း၊
- ချစ်သူသစ္စာရှိစေဖို့ ဂန္ထီရနည်း၊
- ဝေးကွာနေတဲ့ ချစ်သူအတွက် အနမ်းလက်ဆောင်ပို့ဖို့ ဂန္ထီရနည်း၊
- ချစ်သူ စိတ်ပြန်လည်လာစေဖို့ ဂန္ထီရနည်း၊
- အသည်းကွဲသူများအတွက် ဂန္ထီရနည်း၊

မတာတွေပေါ့။

၂) ဝိညာဉ်မိတ်ဖက် (အချစ်မီးလျှံ) ဆိုတဲ့ ဂန္ထီရကဒ်ပြားကလေးပါတယ်။

အဲဒီကဒ်ပြားကလေးနဲ့ ချစ်သူဆီ အိပ်ဖက်စေလို့ ရတယ်။ အချစ်တွေခိုင်မြဲအောင်လည်း ဒီကဒ်ပြားလေးက ကူညီနိုင်သတဲ့။ ဒါတွေတင်မက -

သရဲ = သမီးရည်းစားဂန္ထီရ

ဆက်ထွက်ရန် = မှော်ဝင်ဖူးစာရှင် ရုပ်ပုံလွှာ - ၂

၃) အချစ်ဆိုတဲ့အကြောင်းတရားရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်တို့ အလုံးစုံကို ဇာတ်လမ်းပိုင်းလေးတစ်ခုစီမှာ ဖော်ပြထားတဲ့ ဝတ္ထုလည်းဖြစ်တယ်။

ဝန်ခံရရင် ဒီဇာတ်လမ်းဟာ ဟိုးအရင်က သွန်းနေဖိုးနာမည်နဲ့ ကျွန်တော်ရေးခဲ့တဲ့ ဝံပုလွေပုံပြင်ဆိုတဲ့ ဝတ္ထုတိုလေးရဲ့ တည်ဆောက်ပုံကို ပြန်ယူထားပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ ဒီဝတ္ထုမှာ မူဟန်တစ်မျိုး ချဲ့ထွင်ထားတယ်။

ဒီစာအုပ်နာမည်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပြောရရင်တော့ ...

ကျွန်တော်ရဲ့ သွန်းနေဖိုးဆိုတဲ့ကလောင်နဲ့ 'ရည်းစားစကား' ဆိုတဲ့ ကဗျာပေါင်းချုပ်လေးတစ်ခု ရေးခဲ့ဖူးပါတယ်။ ပြီးတော့ ဆရာဆင်ဖြူကျွန်းအောင်သိန်းရဲ့ သမီးရည်းစား ဝတ္ထုတိုများဆိုတာလည်း ဖတ်ဘူးတယ်။

အခုစာအုပ်ဟာ အဲဒီနှစ်အုပ်နဲ့ နာမည်ဆင်နေပေမယ့် ပါတဲ့ အကြောင်းအရာချင်းတော့ လုံးဝကွဲနေပါလိမ့်မယ်။

ဘာလို့ဆို ...

ဒီတစ်အုပ်ဟာ နှာပြောင်းနှာလဲ တစ်ခု ဖြစ်တယ်။

ပြီးတော့ ဒဿကျော်စွာရဲ့ စတိုင်အတိုင်း

ဒီထက် ဒီထက် ပို 'သစ်'သွားမယ်။

ထူးဆန်းသော ဝင်ပေါက်

ထို ဝင်ပေါက်၏ နဖူးစီးတွင် စာတမ်းတစ်ခု ကပ်ထားလေသည်။

'ချစ်သူမရှိတဲ့လူ မဝင်ရ'

ထိုကြောင့် ထိုဝင်ပေါက်အတွင်း တဖွဲဖွဲဝင်ရောက်နေကြသူများမှာ ချစ်သူစုံတွဲများသာ အများစု ဖြစ်ကြလေ၏။

တစ်ယောက်ချင်းဝင်သူ တစ်ဦးစ နှစ်ဦးစကိုလည်း ကြိုကြားကြိုကြားတော့ တွေ့ရသေးသည်။ သို့သော် ထိုသူများမှာ အလယ်ခေါင်တည့်တည့် ဝင်ပေါက်မကြီးမှ ဝင်ခွင့်မရ။

စုလျစ်မွန်းချွန်တို့ဖြင့် အတိပြီးသော ထိုဝင်ပေါက်မကြီးဘေးတွင် စုတ်ချာနံရွံ့သော မလွယ်ပေါက်ကလေး တစ်ခုရှိပါသေးသည်။ ထိုအပေါ်တွင် ဆေးရောင်ပြယ်စပြုပြီဖြစ်သော ခေါင်းစည်းကလေးတစ်ခု ချိတ်ထား၏။

'အသည်းကွဲသူများ ဝင်ပေါက်' ... ဟူ၏။

ထူးဆန်းသော လူငယ်

တစ်နေ့တွင် ...

ထို ဝင်ပေါက်ဝသို့ လူငယ်တစ်ယောက်
(မိုးပေါ်ကျသလို) ကွားကန် ရောက်လာလေ၏။

ဝင်ပေါက်နဖူးစည်းမှ စာတမ်းကိုကြည့်သည်။ မလွယ်ပေါက်
မှ ခေါင်းစည်းကိုလည်း ကြည့်၏။ ပြီးတော့ သူ့ဘာသာ ပြောလေ
သည်။

“ငါဟာ အသည်းကွဲနေတဲ့သူ မဟုတ်ဘူး၊ ဒီတော့ ...ဟို
မလွယ်ပေါက်ကလေးက ဝင်စရာမလိုဘူး”

ထိုသို့ရှေ့ရွတ်ကာ ရှေ့သို့ နှစ်လှမ်းတိုးလိုက်သည်။ သို့သော်
နောက်တစ်ဖန် ထပ်မံပြောပြန်၏။

“ဒါပေမဲ့ ငါ့မှာ ချစ်သူလည်း မရှိပြန်ဘူး၊ ချစ်သူဆိုတဲ့
ဝေါဟာရနဲ့ ဘယ်တုန်းကမှကို မပတ်သက်ခဲ့တာ၊ ဒီတော့
ဒီ ဝင်ပေါက်မကြီးက ဝင်လို့ရပါ့မလား၊ အို ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
အလယ်ဝင်ပေါက်ကပဲ ဝင်မယ်”

ထူးဆန်းသော တံခါးစောင့်

ထိုဝင်မပေါက်ကြီးအတွင်း ခြေငါးလှမ်းမျှအကွာတွင် ကျောက်
သား ရုပ်တုကြီး တစ်ရုပ်ရှိ၏။

လူငယ်ကလေး ...

ဝင်ပေါက်အတွင်းသို့ ခြေတစ်လှမ်း နှစ်ကျုံ့လိုက်မိသည်နှင့်ပင်
ဆိုကျောက်သားရုပ်တုကြီးမှာ သက်ဝင်လှုပ်ရှားလာလေတော့သည်။

“တစ်ယောက်တည်း အလယ်ပေါက်က ဝင်လာတယ်”

“တစ်ယောက်တည်း အလယ်ပေါက်က ဝင်လာတယ်”

စကားတစ်ခွန်းတည်းကိုပင် ထပ်ခါ ထပ်ကာ ရေရွတ်လေ
၏။ လူငယ်လေးက ရုပ်တုရှိရာသို့ သွားလိုက်သည်။

“ဘာဖြစ်လဲဗျ၊ အလယ်ပေါက်က ဝင်တာ”

“မင်းက အသည်းကွဲနေတဲ့သူလား”

“မဟုတ်ဘူး”

“အသည်းကွဲနေတဲ့သူ ဆိုရင်လည်း မလွယ်ပေါက်က ဝင်ရ
မယ်၊ ဒီအလယ်ပေါက်က ချစ်သူရှိတဲ့သူတွေပဲ ငုံ့တွဲလိုက်ဝင်
လို့ရတာ၊ မင်းတော့ အပြစ်သင့်ပြီ၊

... .. မင်းတော့ အပြစ်သင့်ပြီ”

ထူးဆန်းသော မြို့

“ဘာလဲဗျ၊ လူပဲ ဘယ်အပေါက်က ဝင်ဝင်ပေါ့”

“မရဘူး၊ ဒါဟာ ဒီမြို့ရဲ့ စည်းကမ်းပဲ”

“ဒီမြို့က ဘာမြို့လဲ”

“ချစ်သူတွေရဲ့ ဂမ္ဘီရမြို့တော်”

“ကျွန်တော်လည်း မကြားဖူးပါလား၊ ဘယ်အရပ်ကိုများ ရောက်လာပါလိမ့်”

“ဒါဟာ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက်၊ အလယ်၊ ဘယ်မှာမှ မဟုတ်တဲ့အရပ်”

“ဒီလိုအရပ်ဒေသမျိုး ဘယ်ခေတ်မှာမှ မကြားဖူးခဲ့ပါဘူးဗျာ”

“ခုချိန်ဟာ အတိတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အနာဂတ် ကာလသုံးပါးလုံးနဲ့ ကင်းလွတ်နေတဲ့ကာလလေ”

“တော်တော်ထူးဆန်းတာပဲနော်”

“ဒီမြို့မှာ အချစ်ရေးကိစ္စတွေကိုပဲ စီစဉ်ဆုံးဖြတ်တယ်၊ မင်းမှာ ဘာအချစ်ရေး ပြဿနာရှိလို့ရောက်လာတာလဲ”

“အချစ်ရေးပြဿနာရှိဖို့နေနေသာသာ ချစ်သူတောင် တစ်ယောက်မှ မရှိဖူးဘူး”

“ချစ်သူ လုံးဝမရှိတဲ့သူက ဒီမြို့မြေတောင် နင်းလို့ မရဘူး၊ ... ပိုအပြစ်ကြီးသွားပြီ၊

... ပိုအပြစ်ကြီးသွားပြီ”

စကားဆုံးဆုံးချင်းပင် လူငယ်လေးအား ကြီးများ အထပ်ထပ်

ကုပ်နှောင်မိပြီးသား ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

ဤကလေးရှိ ခုံရုံးတွင် လူငယ်လေးနှစ်ယောက် ခစ်ဆေးကြလေသည်။

ချစ်သူမရှိဘဲ ဤတွင်းဝင်ဖိသည့် နာဖြစ်ဒါဏ်မှာ

သေဒါဏ်တစ်ခုတည်းသာ ဖြစ်လေသည်။

သို့သော် ... လူငယ်ကလေးမှာ ထိုဒေသခံမဟုတ်ဘဲ

သူတစ်စိမ်းဖို့ သက်ညှာရန် ဆုံးဖြတ်ကြသည်။

ထို့ကြောင့် လူငယ်ကလေးနှစ်ယောက်

လျှောက်လဲချက် ၉ ငြိမ် ပေးခွင့်ပြုလိုက်သည်။

ကျေလည်နှောင်လျှောက်လဲခိုင်လံ လွတ်မြောက်မည်။

ချစ်သူတို့၏ ဂုဏ်ရရှိတော်ကို ခော်ကားသလိုဖြစ်ခဲ့၍

သူ့လျှောက်လဲချက် နှစ်လုံးမှာ ...

၁။ အချစ်နှင့် ပတ်သက်ရမည်။

၂။ 'အချစ်' ဆိုသည်မှာ လူတိုင်း ကြားဖူးကြသော်လည်း အလွန်ပင် အဓိပ္ပါယ်ဖော်ရ ခက်ခဲသော အရာဖြစ်၍ အချစ်၏ အဓိပ္ပါယ်များကို ပေါ်လွင်အောင် ဖော်နိုင်ရမည်။

၃။ စိတ်ဝင်စားခရာ အလွန်ကောင်းရမည်။

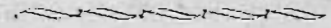
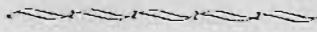
ဟူ၍ ဆုံးဖြတ်သတ်မှတ်လိုက်လေသည်။

လူငယ်လေးသည် သူ၏ လျှောက်လဲချက်များအား မြို့လည်ကွက်လပ်တွင် မြို့သူမြို့သားအားလုံးရှေ့၌ ပြောကြားရလေသည်။

လူတိုင်းစိတ်ဝင်စားရန်အလို့ငှာ သူ့လျှောက်လဲချက်များအား စိတ်ဝင်စားစွာပြောရ၏။ ထိုလျှောက်လဲချက်များမှာ အချစ်၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ရှုဒေါင့်အသီးသီးမှ ဖွင့်ဆိုရှင်းပြခြင်းဖြစ်လေသည်။

ပထမဆုံးသော သူ့လျှောက်လဲချက်၏အမည်မှာ 'အချစ်ရဲ့ အသုံးဝင်မှု' ဟု အမည်ရလေသည်။

အချစ်ရဲ့ အသုံးဝင်မှု

ကောင်းကင်ဘုံမှာ ...

အုပ်စိုးသူ နတ်ဘုရားကြီး တစ်ပါးရှိခဲ့ဘူးတယ်။

သူဟာ ကောင်းကင်၊ မြေပြင်နဲ့တကွ လောကအလုံးကို အစိုးရသူပေါ့။ တစ်ရက်မှာ သူပိုင်စားရာ လောကတစ်ခွင်ကို ဖြန့်ကျက်ကြည့်ရှုရင်း ဒီလို အကြံပေါက်မိတယ်။

“ဒီလောကထဲမှာ လူသားတွေကို အကျိုးမပြုပဲ ပိုလျှံနေတဲ့ အရာ တော်တော်များများရှိနေတာပဲ ဒီအရာတွေကို လောကထဲကနေ ဖယ်ရှားပစ်ရမယ်”

သူ့ရဲ့ အဲဒီအကြံကို အကောင်ထည်ဖော်ဖို့ ကောင်းကင်ဘုံအတိုင်ပင်ခံအဖွဲ့ကို အစည်းဝေးခေါ်လိုက်တာပေါ့။

အစည်းအဝေးမှာ ...

ကောင်းကင်ဘုံက တန်ခိုးရှင်တွေဟာ

တစ်ပါးနဲ့တစ်ပါး အပြင်းအထန် ဆွေးနွေးကြလေတော့တယ်။

“လောကထဲမှာ လူသားတွေအတွက်အကျိုးမပြုပဲ ပိုလျှံနေတဲ့ အရာဟာ ဘာလဲ”

အဲဒီမေးခွန်းအတွက် တော်တော်လေး ခေါင်းစားပြီးကြချိန်မှာ လူသားတွေအတွက် အကျိုးမပြုတဲ့အရာတွေ တစ်ခုပြီး တစ်ခု တန်းစီ ချက်လာကြတယ်။

တစ်ယောက်အဆိုပြု နောက်တစ်ယောက်က ထောက်ခံနဲ့ တန်ခိုးရှင်တွေချည်းမို့ အချင်းချင်း ဝိဝါဒကွဲစရာ သိပ်မလိုလှပဲ လူသားတွေအတွက် အသုံးမဝင် ပိုလျှံနေတဲ့အရာတွေကို လောကထဲက တစ်ခုပြီးတစ်ခု ထုတ်ပယ်ဖျောက်လွှင့်ပစ်ကြတာပေါ့။

ဒီလိုနဲ့ ...

တော်တော်များများ လုပ်ဆောင်အပြီးမှာ

တန်ခိုးရှင်တစ်ပါးဟာ တစ်စုံတစ်ခုကို တွေးမိလိုက်တယ်။

“အချစ်! အချစ်ဆိုတဲ့အရာဆို ဘယ်လိုလဲ၊ သူလဲ လူသားတွေအတွက် အကျိုး မပြုတဲ့အရာပေပဲ”

ဒီလို အဆိုပြုသူတန်ခိုးရှင်ဟာ ဂေါ်မစွဲ လူပျိုကြီးဖြစ်ဟန်တူမိတယ်။ သူက ခပ်တင်းတင်းအဆိုပြုလိုက်ပေမယ့် သူ့ အဆိုပြုချက်

အဆုံးမှာပဲ ငြင်းခုံနဲ့ မကျေနပ်သံတွေ စီကနဲ ထွက်လာလေတော့တယ်။

“ဟာ ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ အချစ် ... ဆိုတာ လောကမှာ ရှိအပ် တာပေါ့”

“ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်၊ ဒါ အဓိပ္ပါယ်မရှိပါဘူး”

တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ဆူညံပွက်လှေရိုက်သွားကြတယ်။

လောကကိုစိုးမိုးသူ နတ်ဘုရားကြီးက လက်ပြတားမြစ်လိုက်တာတောင် မှပဲ တော်တော်နဲ့ အသံတွေ မစဲနိုင်ကြဘူး။

နတ်ဘုရားကြီးက အသံမြင့်ပြီးအော်ရတယ်။

“နေကြပါဦး၊ နေကြပါဦး၊ အငြင်းခုံနဲ့ မစောကြပါနဲ့၊ သူ ဘာ ဆိုလိုချင်သလဲဆိုတာလဲ သေချာနားထောင်ကြပါဦး”

ကြွက်စီ ကြွက်စီအသံတွေကို လွှမ်းသွားအောင် အောင်မြင်

ခံငြားလှတဲ့ အသံကြီးနဲ့ အဲဒီလိုသုံးကြိမ်လောက် အော်လိုက်တော့မှ နည်းနည်းငြိမ်ကျသွားတယ်။ ဒါတောင် မလိုလားဟန် မျက်နှာပေးနဲ့ ခေါင်းတွေ တစ်ခါခါလှုပ်နေကြတုန်းပဲ။

အဆိုပြုသူက သူ့အယူအဆကို ခပ်တင်းတင်း တင်ပြတယ်။

“ကျွန်တော်ပြောတာက ရှင်းပါတယ်။ အချစ်ဆိုတဲ့အရာဟာ လူသားတွေအတွက် ပိုလျှံနေတဲ့အရာသက်သက်ပဲ၊ ဒါကြောင့် လောကထဲက ဖျောက်ပယ် လွှင်ပစ်သင့်တယ်”

သူစကားကို ခေါင်းတညိတ်တညိတ်နဲ့ နားထောင်အပြီးမှာ နတ်

ဘုရားကြီးက တခြားဘက်ကို လှည့်ပြီးမေးတယ်။

“ကဲ သူပြောတာကို ဘယ်လိုသဘောရကြလဲ၊ တစ်ဦးချင်း ဖြေအော်”

လက်တစ်ချောင်းထောင်လာတယ်။

“အချစ်မရှိရင် လူသားမျိုးနွယ်စု မျိုးဆက်ပြန့်ပွားရေးအတွက် ဘယ်လိုလုပ်ကြမှာလဲ”

သူပြောလို့ ဆုံးဆုံးချင်းပဲ အဆိုပြုသူက ချေပတယ်။

“လူသားမျိုးနွယ် ပြန့်ပွားရေးအတွက် လိုအပ်တာဟာ ခန္ဓာ ကိုယ်ချင်း နီးနော့ ပေါင်းဖက်မှုသာဖြစ်ပါတယ်။ ဒီအတွက် အလှအပရယ် စွဲလန်းမှုရယ်သာ လိုပါတယ်။ အချစ် မလိုပါ ဘူး”

“ဒါဆို မောင်နဲ့နှမ၊ သားနဲ့အမိကြားက ဆက်ဆံရေးတွေ အတွက်ကော၊ အချစ်ဆိုတာ ... မရှိရင် လောကကြီးမှာ ရက်စက်ဆိုးယုတ်မှုတွေ လွှမ်းမိုးသွားမှာပေါ့”

နောက်တစ်ဦးက စောဒက တက်တာပါ။ အဆိုပြုသူကချေပ ဖြန်တယ်။

“အဲဒီအတွက်လည်း မေတ္တာဆိုတာ ရှိပြီးသားပဲလေ” ဒီလိုနဲ့ ...

စောဒကတွေ၊

ချေပချက်တွေ၊

မဆုံးနိုင်အောင် အပြန်အလှန်ပြောဆိုကြ။

တစ်ခုဆိုတာက အချစ်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အသုံးချတန်ဖိုးကို ဘယ်သူမှ ထိရောက်အောင် မတင်ပြနိုင်တာပါပဲ။

အချစ်ကိုမလိုလားသူ အဆိုရှင်က သာနေတော့တာပေါ့။

လောကကို စိုးစိုးသူ နတ်ဘုရားကြီးက အဆုံးမှာ အကြံတစ်ခုပြုလိုက်တယ်။

“ဒီကိစ္စဟာ အတော်နက်နဲတဲ့ အကြောင်းရပ်ဖြစ်တယ်။

ဒီနေ့ ဆွေးနွေးငြင်းခုံလာကြတာလဲ အတော်ပဲ ပြည့်စုံသလောက်ရှိပါပြီ။ ငါကိုယ်တော် စဉ်းစားချင့်ချိန်ဦးမယ်။ နောက်တစ်ပတ် ဒီနေရာ ဒီအချိန်မှာ ပြန်ဆုံမယ်”

ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ စည်းဝေးပွဲကို ရုတ်သိမ်းခဲ့ချေပေါ့။ အားလုံး စည်းဝေးခန်းထဲကအလျှိုအလျှိုပြန်ထွက်လာကြ။ ဒါပေမဲ့ အားလုံးရဲ့ စိတ်ထဲမှာတော့ သိနေကြတယ်။

အချစ်ကို မလိုလားသူရဲ့အဆို ... အနိုင်ရဖို့ သေချာသလောက်ပဲ။ သူ့အမြင် သူ့အဆိုပြုချက်ကို ကျော်လွှားချေဖျက်နိုင်မယ့်သူ တစ်ဦးမှ မရှိခဲ့ပဲလေ။

အဲဒီကစလို့ နောက်တစ်ပတ်အတွင်းမှာတော့

ကောင်းကင်ဘုံ တန်ခိုးရှင်တွေရဲ့ လောကမှာ ဒီ အကြောင်းအရာဟာ အလှုပ်ခတ်ဆုံးသတင်းပါပဲ။

ကောင်းကင်ဘုံဆိုတာ ဂျာနယ်တွေ၊ အင်တာနက်တွေလဲမရှိတဲ့ နေရာဆိုတော့ အချင်းချင်း တီးတိုးတီးတိုး သဖန်းပိုးပဲ လုပ်ကြတာပေါ့။

“ဟဲ့ ကြားပြီးပြီလား၊ အချစ်ကို လောကထဲက ဖျောက်ပယ်ပစ်တော့မတဲ့”

စသဖြင့် အချင်းချင်း သတင်းတွေ ဖလှယ်ကြတယ်။ ကြားသူတိုင်းကလဲ စိတ်မကောင်းကြဘူးလေ။ အချစ်ဆိုတဲ့အရာဟာ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် လောကကြီးတစ်ခုလုံးရဲ့ သည်းခြေကြိုက် မဟုတ်လား။

ဒါပေမဲ့ ...

ဘယ်သူကရော

ဘာများတတ်နိုင်မှာမို့လဲ။

ဒီသတင်းကြောင့် စိတ်အထိခိုက်ဆုံးဖြစ်သွားခဲ့ရှာသူ တစ်ယောက် ရှိတယ်။

လောကကို စိုးမိုးသူ နတ်ဘုရားကြီးရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော သမီးဖြစ်သူ ဖလော်ရာဆိုတဲ့ နတ်သမီးကလေးပါပဲ။

သူ့ရဲ့ရွှေတော်တွေက တစ်ဆင့် ဒီအကြောင်းကြားတဲ့အခါ ဖလော်ရာလေးဟာ အင်မတန်စိတ်ထိခိုက်သွားခဲ့တယ်။

‘အချစ်ဆိုတဲ့အရာက လောကမှာ ရှိအပ်တာပေါ့နော်၊ ဘာကြောင့်များ ဖျက်သိမ်းဖို့ ကြံစည်ချင်ရတာလဲ’

သူ အဲဒီလို ညည်းထွားရေရွတ်လိုက်မိတဲ့အခါ ရဲ့ရွှေတော်တွေက စိုင်းပြောကြတယ်။

“ဒါပေမဲ့ အချစ်ရဲ့ အသုံးဝင်မှု တန်ဖိုးကို ဘယ်သူကမှ မပြောပြနိုင်ကြဘူးလေ၊ ဒီတော့ မကြာခင်ပြုလုပ်တော့မယ့် နောက်တစ်ခေါက် နတ်သဘင်ကျရင် အချစ်ဟာ လောကထဲက ဖျောက်လွှင့်ခံရတော့မယ် ထင်တယ်”

“ဒါဆို ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ၊ အကြံလေးများလဲ ပေးကြပါဦးရှင်”

“သမီးရဲ့ ဖခမည်းတော်ကို သွားတောင်းပန်ကြည့်ပါလား”

ဖလော်ရာလေးက သူ့ဖခင် နတ်ဘုရားကြီးကို ဝင်တွေ့တောင်းပန်ကြည့်ပါသေးတယ်။

ဒါပေမဲ့ မရဘူး။

အုပ်စိုးသူတစ်ယောက်လုပ်နေပြီးမှ ထွက်ပြီးဆင်စွယ်ပြန် ဝင်ရိုးထုံးစံမရှိသလို ပြောပြီးစကားကိုလည်း ပြန်ပြင်လို့ မရဘူး မဟုတ်လား။

ဒါပေမဲ့ တစ်ခုတော့ ပြောပေးလိုက်ပါတယ်။

‘တကယ်လို့ သမီးတော်အနေနဲ့ အချစ်ရဲ့ အသုံးဝင်မှုကို သက်သေ အထင်အရှားပြသနိုင်မယ်ဆိုရင်တော့ အချစ်ဆိုတဲ့ အရာကို လောကထဲမှာ ဆက်လက်တည်ရှိနေစေဖို့ တားမြစ်ကောင်း တားမြစ်နိုင်ပါလိမ့်မယ်၊ ဒီလိုမှ မဟုတ်ရင်တော့ ဖခမည်းတော်လဲ ဘယ်လိုမှ မတတ်နိုင်တော့လို့ပါကွယ်’

အဲဒီကနေ နောက်တစ်ပတ်ကြာ ကာလဟာ ဖလော်ရာလေး အပါအဝင် အချစ်ကို လောကထဲမှာ ဆက်ရှိလို့သူတွေအဖို့ စိတ်မောစွာ ပင်ပန်းကြီးရတဲ့ကာလတွေပါပဲ။

အချစ်ရဲ့ အသုံးဝင်ကြောင်း အကြောင်းပြချက်တွေကို အနည်းနည်း အဖုံဖုံရှာကြကြတယ်။

အချင်းချင်း သတင်းတွေ ဖလှယ်ကြ။

တစ်ဦးစီတစ်ကိုယ်စီဟာလည်း ကိုယ်စွမ်းဉာဏ်စွမ်းရှိ သလောက် ကြိုးစားကြနဲ့ပေါ့။

အချစ်အကြောင်းစီရင်ချက်ချမယ့် နံနက်ခင်းမှာ နတ်သဘင် ခန်းမထဲ နတ်ပရိသတ်အတော်စုံနေပါတော့တယ်။

အားလုံးစိတ်ဝင်စားနေတဲ့အရေးမို့ အုပ်စိုးသူ နတ်ဘုရားကြီးက ကောင်းကင်ဘုံ အတိုင်ပင်ခံအဖွဲ့တင်မက ဘယ်နတ်မဆို တက်ခွင့်ပြုခဲ့ တယ်။

အချစ်ကို လောကထဲ ဆက်ရှိလိုသူအုပ်စုကို ဖလော်ရာလေး က ဦးဆောင်ပါတယ်။

ကျန်တစ်ဘက်မှာတော့ အချစ်ကို အသုံးမဝင်ဘူးလို့ မြင်နေ တဲ့ နတ်။ သူ့ဘက်မှာတော့ နတ်ပရိသတ် ကျိုးတို့ကျဲတဲကလေးပဲရှိ တယ်။

နတ်သဘင် အစည်းအဝေးကို စောစီးစွာ စတင်တယ်။

နတ်ဘုရားကြီးက စစချင်း ဆောက်နဲ့ထွင်းဆိုသလို မေးချ လိုက်တယ်။

“ကဲ အချစ်ဆိုတဲ့အရာ လောကထဲမှာ ဆက်လက်ရှိနေစေဖို့ အချစ်ရဲ့အသုံးဝင်ပုံကို ပြောပြနိုင်ကြပါပြီလား။”

အားလုံးရဲ့ မျက်လုံးတွေဟာ ဖလော်ရာလေးဆီ တည့်တည့် လှည့်သွားကြလေတယ်။

ဖလော်ရာလေးဟာ သူတို့အားလုံးရဲ့ ဦးစီးဦးဆောင် မဟုတ် လား။ ပြီးတော့ သူတို့တွေရဲ့ မျှော်လင့်ချက်လေးလဲ ဖြစ်တယ်လေ။

ဒါပေမဲ့ ဖလော်ရာက ခေါင်းကို ငုံ့ချထားတယ်။

နတ်ဘုရားကြီးကတောင် ဖလော်ရာဘက် တစ်ချက် ကြည့် လိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့ နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်မေးတယ်။

“ကဲ ... အချစ်ရဲ့အသုံးဝင်ပုံကို ပြောပြနိုင်ကြပါပြီလား။”

ဖလော်ရာလေးက တုတ်တုတ်မလှုပ်ဘူး။

သူ့ဘက်တော်သားတွေ မချင့်မရဲဖြစ်လာကြပြီ။

သူတို့လည်း အချစ်ရဲ့ အသုံးဝင်ပုံကို ပြောမပြနိုင်ကြဘူးလေ။

ဒီတော့ ဖလော်ရာလေးကိုပဲ အားကိုးနေကြတော့တာပေါ့။ ဟိုတစ်ဘက် က အချစ်ကို မလိုလားသူ နတ်ကြီးကတောင် ပြုံးတုံးတုံးနဲ့ အမြင်ကပ် စရာ ဟန်ကြီး လုပ်ပြနေပြီ။

ဒါပေမဲ့ ...

ဖလော်ရာလေးက တစ်မျိုးတော့ တစ်မျိုးပဲ။

နှုတ်ခမ်းတွေက တင်းတင်းစေ့လို့။

တစ်ခုခုပဲ ဆုံးဖြတ်ထားသလိုလို ...
 တစ်ခုခုပဲ သေချာနေသလိုလို ...
 ပြောစရာရှိရင် ပြောလိုက်ပါတော့လား၊ ဖလော်ရာလေးရယ်။
 မချင့်မရဲဖြစ်နေရုံကလွဲပြီး ကျန်သူတွေလဲ ဘာမှ မတတ်နိုင်
 ကြပါဘူး။

နတ်ဘုရားကြီးက နောက်ဆုံးတစ်ကြိမ်မေးလိုက်ပါပြီ။
 “ဒါဟာ နောက်ဆုံး သုံးကြိမ်မြောက် မေးခြင်း ဖြစ်တယ်၊
 အချစ်ရဲ့ အသုံးဝင်ပုံကို ပြောပြနိုင်ကြပါပြီလားဟေ့”
 နတ်သဘင်ခမ်းမတစ်ခုလုံး အပ်ကျသံတောင် မကြားရအောင်
 တိတ်ဆိတ်ငြိမ်ကျသွားပါတယ်။

နောက်ဆုံးပြောသွားတဲ့ နတ်ဘုရားကြီးဆီက စကားပဲ့တင်သံ
 ရယ်၊ ဖလော်ရာလေးဆီကို ဝိုင်းကြည့်နေကြတဲ့ မျက်ဝန်းတွေရယ်သာ
 အဲဒီနေရာတစ်ဝှမ်း အသက်ဝင်ရှင်သန်သလို ဖြစ်နေတော့တယ်။

နောက်ဆုံး ...
 အချိန်အနည်းငယ်ဖြတ်သန်းခဲ့ပြီးလို့ အဆုံးမှာ ...
 နတ်ဘုရားကြီးက ...
 သိသိသာသာပဲ သက်ပြင်းချရင်း စကားတစ်ခွန်းကို ရှေ့ရွတ်
 လိုက်လေတော့တယ်။

“ကဲ အခုဆိုရင် ငါ့ကိုယ်တော် ပေးထားတဲ့အချိန်ကာလလဲ

ပြည့်မြောက်သွားခဲ့ပြီဖြစ်တယ်၊ အချစ်ကိုလောကထဲမှာ ဆက်
 ရှိနေစေဖို့ရာ အကြောင်းပြချက်ကို ဘယ်သူမှ မပေးနိုင်ခဲ့ကြ
 ဘူး၊ အဲဒါကြောင့် ...

နတ်ဘုရားကြီးက ...
 စကားကို လက်စမသတ်တော့ပဲ သူ့ကိုင်စွဲနေကြဖြစ်တဲ့ ဝရဇိန်
 နှင်တံလို အရာလေးကို ဆွဲထုတ်ယူလိုက်တယ်။

ပြီးတော့ အောက်ဘက်လောကဆီ တည့်တည့်ညွှန်။
 သူ ‘အချစ်’ကို ဟော့ဒီလောကထဲက ထုတ်ပစ်တော့မယ်
 လေ။ အားလုံး ဘယ်သူမှ အသက်တောင် မရှု့ဝံ့ကြဘူး။

သူ့လက်လှုပ်ရှားမှုဟာ ရုပ်ရှင်အနေပြကွက်လိုပဲအသေးစိတ်
 ဆန်လွန်းလှပါတယ်။ အားလုံး ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်းကို မြင်နေရတာ
 ပေါ့။

ပါးစပ်က တီးတိုး ရွတ်ဖတ်မှု တစ်ခုပြုလိုက်တယ်။
 သူ့လက် နှင်တံလေးကနေ အလင်းရောင်တန်းတစ်ခု ထွက်
 ပေါ်လာခဲ့။

ဒီအချိန်မှာပဲ ဘယ်သူမှ ထင်မှတ်မထားတဲ့ ဖြစ်ရပ်တစ်ခုဟာ
 ဖြစ်ပွားသွားခဲ့ပါတော့တယ်။

ပြုလုပ်သူက ဖလော်ရာလေးပါ။
 ဖျပ်ကနဲ နတ်ဘုရားကြီးရှေ့တည့်တည့်ကို ခုန်ဝင်လိုက်တာ။

နတ်ဘုရားကြီး နှင်တံရဲ့ တည့်တည့်။

လောကထဲက အချစ်ဆိုတဲ့အရာကို အပြီးတိုင် ဖျောက်လွှင့်ပစ်ဖို့ နတ်ဘုရားကြီး မန်းမှုတ်စေညွှန်လိုက်ရာ တည့်တည့်။

နှင်တံထဲက ထွက်လာတဲ့ အရှိန်အင်အားကြီးမားလှတဲ့ အလင်းတန်းလေးဟာ ဖလော်ရာတည့်တည့်ကို ပြေးဝင်လာပါတယ်။

သူ့သမီးတော်က မိုက်မိုက်မဲမဲအရာတစ်ခုကို ပြုလုပ် လိုက်ပြီ မှန်း သိသိချင်းပဲ နတ်ဘုရားကြီးက လက်က နှင်တံကို ရှောင်တိမ်းဖယ် နှုတ်ဖို့ လုပ်တယ်။

ဒါပေမဲ့ အချိန်မမီတော့ဘူး။

နှင်တံဆီက အလင်းဟာ နည်းနည်းပဲ စောင်းကျွေးသွားပြီး ဖလော်ရာ ဘယ်ဘက်လက်မောင်းဆီတည့်တည့် ပြေးဝင်လာ တော့ တယ်။

ဟာ။ ဟယ်။ အမယ်လေး။

အာမေဇိုတ်သံတွေ ညံ့စီသွားတယ်။

ဒါပေမဲ့ ဘယ်သူမှ မမီလိုက်ကြတော့ဘူး။

ဘာမှ မလုပ်နိုင်ကြတော့ဘူး။

လှပချောမွေ့လွန်းတဲ့ ဖလော်ရာလက်မောင်းလေးဟာ တံတောင်ဆစ်ကနေ တိတိပပ ပြတ်တောက်ကျသွားပါလေတော့ တယ်။ နူးညံ့သိမ်မွေ့လွန်းလှတဲ့ နတ်မိမယ်လေး ဖလော်ရာဟာ

ကြောက်ရွံ့စိတ်နဲ့ နာကျင်မှုကြောင့် ဝုန်းကနဲ လဲကျမေ့မြောသွားခဲ့တယ်။

နတ်သဘင်ခန်းမကြီးတစ်ခုလုံးဟာ ချက်ချင်းပဲ ဝရုန်း သွန်းကား ဖြစ်သွားပါလေတော့တယ်။

ကြောက်လန့်တကြီး ဟိုပြေးဒီပြေးဖြစ်သူတွေဖြစ်ကုန်ကြ။ ဖလော်ရာအနားကို ပြုစုဖို့ ဝိုင်းအုံလာကြသူတွေလည်း ရှိတယ်။ နတ် ဘုရားကြီးကိုယ်တိုင် ပလ္လင်ထက်ကနေဆင်းသက် လာခဲ့တယ်။

“ဟဲ့ ဖယ်ကြစမ်း၊ ဖလော်ရာ ... သမီးမိုက်ကလေး၊ ဘာများ ဖြစ်သွားလေသလဲကွယ်”

“မှန်လှပါ၊ အသက်ဘေးတော့ ဖိုးရိမ်စရာ ရှိဟန်မတူပါ ဘုရား၊ ဒါပေမဲ့ သူ့ဝဲဘက်လက်တဘက်ကတော့ဖြင့် ...”

ဆက်ပြောစရာ မလိုလောက်အောင်ပဲ ဖလော်ရာလက်ကလေး တစ်ဘက်ဟာ ခန္ဓာကိုယ်ကနေ ပြတ်ကျလို့ နတ်သဘင်ကြမ်းပြင်ထက် လဲလျောင်းငြိမ်သက်နေခဲ့ရှာပါပြီ။

သွေးစက်တွေလည်း တသွင်သွင်စီးကျလို့ ...။

“ကဲ ကဲ၊ ဖလော်ရာကို သူနန်းဆောင်ဆီအမြန်သယ်ယူပြီး သွေးထွက်မလွန်အောင် ပြုစုပေးကြပါကွယ်”

နတ်သမားတော်ကြီးတွေ ဘယ်လိုပဲ ကြိုးစားကုသပေမယ့်
 ဖလော်ရာလေးရဲ့လက်ကို ပြန်ဆက်ဖို့တော့ မဖြစ်နိုင်တော့ပါဘူး။
 နတ်လောကမှာ အစွမ်းဆုံးဖြစ်သူ နတ်ဘုရားကြီးရဲ့ နှင်တံက
 အလင်းကို ထိတွေ့ခံလိုက်ရတာပဲ။
 အဲဒီနေ့က ...
 ဖလော်ရာလေးခမျာ သွေးတွေ အကျများသွားသမို့ ရက်ပေါင်း
 အတော်ကြာအထိ အနားယူခဲ့ရရှာပါတယ်။
 နတ်အပေါင်းဟာ ဖလော်ရာလေးရဲ့ အဖြစ်ကို မြင်ရကြားရတဲ့
 အတွက် စိတ်မကောင်းကြ ဂရုဏာသက်ကြတယ်။
 အလကား တမင်သက်သက် အကျိုးမရှိပဲ လက်တစ်ဘက်
 ဆုံးရှုံးရတယ်ဆိုပြီး နှမေျာကြသူတွေလဲ ရှိတာပေါ့။
 ဒါပေမဲ့ အဲဒီဖြစ်ရပ်ကြောင့် ရလဒ်ကလေးနှစ်ခုတော့ ဖြစ်
 ပေါ်လာခဲ့ပါတယ်။

နတ်ဘုရားကြီးက 'အချစ်' ဆိုတဲ့အရာ လောကထဲက
 ဈာန်လွှင့်ဖို့ကိစ္စကို အချိန်အတိုင်းအတာတစ်ခုထိ ရွှေ့ဆိုင်းလိုက်
 တယ်။ သူ့သမီးတော် ဖလော်ရာလေး နေပြန်ကောင်းမှပဲ ဒီကိစ္စကို
 ဧည့်စားမယ်တဲ့။

နောက်ထပ်ရလဒ်ကတော့ တော်တော်လေး ထူးခြားပါ
 တယ်။

ဖလော်ရာလေး လက်ပြတ်သွားတဲ့နေ့က
 သူ့သွေးတွေ အများကြီး ထွက်ခဲ့ရတယ် မဟုတ်လား။
 သူ့ကိုပြုစုနိုင်ဖို့ သူ့နန်းခံဆောင်ဆီ သယ်လာတဲ့လမ်းတလျှောက်
 မှာလည်း သွေးတွေ တဟောက်တောက်စီးကျခဲ့သေးတယ်လေ။
 အဲဒီသွေးတွေကျတဲ့နေရာတိုင်းကနေ အပင်လေးတွေ ဖြစ်ဖြစ်
 လာတယ်။ အပင်စလေးရဲ့ ထိပ်ဖျားမှာ ပွင့်ဖတ်ကလေး လေးငါးချပ်နဲ့
 ထူးဆန်းတဲ့အပွင့်ကလေးတွေ ပွင့်တယ်။
 အဲဒီတုန်းက လောကမှာ ပင်စည်အဓိကဖြစ်တဲ့ သစ်ပင်တွေ
 ရယ်၊ အသီးအနှံတွေ သီးတတ်တဲ့ သစ်သီးပင်ရယ်ပဲ ရှိသေးတယ်လေ။
 အခု ဖလော်ရာလေးရဲ့ သွေးစက်တွေက ဖြစ်လာတဲ့ အပင်ကတော့
 ဘာမျိုးဆန်းနေတယ်။
 သူ့မှာ ပွင့်လာတဲ့အပွင့်ကလေးတွေက အရောင်အဆင်း
 အရမ်းလှပြီး မွှေးရနံ့ကလေးတွေ အရမ်းမွှေးပျံ့နေတာပါပဲ။

သူ့ရန်က မွေးပျံ့လွန်းတော့ ကောင်းကင်ဘုံတစ်ခုလုံး ရန်
တွေနဲ့ သင်းထုံသွားတယ်။ သူ့မွေးရန်က သစ်သီးတွေက လာတဲ့ရန်
လို အစာစားချင်စိတ်ကို ဖြစ်စေတာလဲ မဟုတ်ဘူး။ သစ်ပင် ပင်စည်
တွေလို ရန်မျိုးလည်း မဟုတ်ဘူး။ စိတ်ကို ရွှင်လန်းစေရုံ မွေးရန်
သက်သက်ပဲ။

အစွမ်းကတော့ တကယ်ကြီးတယ်လို့ ပြောရလိမ့်မယ်ထင်ရဲ့။

အဲဒီအပင်ကလေးတွေပေါ်လာချင်းပဲ နှစ်သက်သူများလွန်းလို့
နတ်ဘုံလောကကြီးတစ်ခုလုံးလှုပ်ခတ်သွားခဲ့ပေါ့။

အဲဒီမွေးရန်ဆောင် အပွင့်ကလေးတွေရှိတဲ့ အပင်ကလေးတွေကို
အမျိုးအမည်လည်း မသိကြတာနဲ့၊ ဖလော်ရာ သွေးစက်တွေကနေ
ဖြစ်လာတာမို့ ဖလားဝါး (ပန်းပင်) လို့ အမည်ပေးလိုက်ကြပါတယ်။

ဒီနတ်သဘင်ဟာ ဖလော်ရာလေး နေပြန်ကောင်းလာပြီး
နောက် ကျင်းပပြုလုပ်တဲ့ နတ်သဘင်ပါ။

ဖလော်ရာလေးကို သက်တောင့်သက်သာရှိစေဖို့ သံလွန်
ကလေးတစ်ခုနဲ့ ထောင့်တစ်ထောင့်မှာ ယားတယ်။ ဒီနတ်သဘင်မှာ
အားလုံးမျှော်လင့်နေတာ တစ်ခုတော့ရှိပါတယ်။

အဲဒါကတော့ ဖလော်ရာလေးဟာ သူ့ဖခမည်းတော် နတ်
ဘုရားကြီးကို တောင်းပန်ပေးဖို့ပါပဲ။ 'အချစ်' ဆိုတဲ့အရာကို လောက
ထဲက ဖျောက်လွှင့်မပစ်ဖို့ ဖလော်ရာလေး တောင်းပန်လိမ့်မယ်။ အဲဒီလို
အားလုံးကမျှော်လင့်ထားကြတယ်။

နတ်ဘုရားကြီးကလည်း တမင် သူ့သမီးတော် အဲဒီလို
တောင်းပန်လိုက တောင်းပန်နိုင်အောင် တမင်ဒီကိစ္စကို မဆုံးဖြတ်သေးပဲ
ထားတာမဟုတ်လား။ ဖလော်ရာလေးတောင်းပန်တာနဲ့ နတ်ဘုရားကြီး
ကလည်း သမီးကို ချစ်စိတ်နဲ့ သဘောတူမှာပဲ။

အချစ်ရဲ့ အသုံးဝင်မှုကို ဘယ်သူမှ မပြနိုင်သည်ပဲဖြစ်စေပေ
လေ။

အဲဒါကြောင့်ပါပဲ ...

နတ်သဘင် စတင်လိုက်တာနဲ့

နတ်ဘုရားကြီးက ဖလော်ရာလေးဆီ တည့်တည့်ကြည့်ပြီး
မေးလိုက်တယ်။

“ဘာများလျှောက်တင်လိုပါသလဲ သမီးတော်”

“ဟိုးတစ်ခေါက်က သမီးဟော်ကြောင့် ရုပ်ဆိုင်းသွားခဲ့ရတဲ့
စီရင်ဆုံးဖြတ်မှုကို ပြန်လည်စတင်ပါဘုရား”

“ဘယ်လို”

နတ်ဘုရားကြီးအပါအဝင် အားလုံး အံ့အားသင့်သွားကြတယ်။
ဘယ်နှယ် ဖလော်ရာလေးက စီရင်ဆုံးဖြတ်မှုကို ပြန်စတင်ခိုင်းနေပါ
လား။ စီရင်ဆုံးဖြတ်မှု မပြုတော့အောင် ကောင်းပန်ရမှာ မဟုတ်ဘူး
လား။

“ဟိုတစ်ခေါက်တုန်းကလေ သမီးတော် ခိုက်မဲစွာ ပြုမှုချက်
ကြောင့် ဖခမည်းတော်ရဲ့ ဆုံးဖြတ်မှုကို ထိခိုက်ခဲ့ရပါတယ်။
ယခုတစ်ကြိမ်မှာတော့ သမီးတော် အဲဒီလို မဆင်မခြင် မပြု
တော့ပါဘူး ဘုရား”

“သမီးတော်က ဘယ်လိုများ ဖြစ်စေချင်လိုပါလဲ”

“တကယ်လို့ ဖခမည်းတော် ခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင်ဖြင့် သမီးတော်
တစ်ခုလေးပဲ တောင်းဆိုချင်ပါတယ်

အဲဒီစကားအစကို ကြားလေမှ အားလုံးစိတ်အေးသွားကြ
တယ်။ ဖလော်ရာလေးက “အချစ်” ဆိုတဲ့အရာကို လောကထဲက
ထုတ်လွှင့်မပစ်တော့အောင် တောင်းဆိုတော့မယ်။ မျှော်လင့်ချက်တွေ
ကိုယ်စီနဲ့ နားစိုက်ထားမိကြပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ဖလော်ရာလေး ဆက်ပြော
တာက ...

... သမီးတော်ကို နောက်ဆုံး အခွင့်အရေးတစ်ခု ပေးပါ။
ဖခမည်းတော်မိန့်လိုက်ထားခဲ့ဘူးတယ် မဟုတ်လား၊ အချစ်ရဲ့
အသုံးဝင်မှုကို ရှင်းလင်းတင်ပြနိုင်ရင် အချစ်ကို ဒီလောကထဲ
မှာ ဆက်ထားပေးမယ်ဆိုတာလေ”

“ဟုတ်ပါတယ် အဲဒီလို ခမည်းတော် ပြောထားခဲ့ပါတယ်။
ဒါပေမဲ့ သမီးတော်အပါအဝင် ဘယ်သူကမှ အချစ်ရဲ့ အသုံး
ဝင်မှုတန်ဖိုးကို ပြောမပြနိုင်ကြပဲကွယ်”

“အခုပဲ သမီးတော် တင်ပြပါတော့မယ် ... ဖခမည်းတော်၊
ကျေလည်အောင်တင်ပြနိုင်မယ်ဆိုရင် ခမည်းတော်က ‘အချစ်’
ကို လောကထဲမှာ ဆက်ထားပေးပါ။ သမီးတော်ရဲ့ တင်ပြ
ချက် မကျေလည်ရင်တော့ အချစ်ကို လောကထဲက ဖျောက်
လွှင့်ပစ်နိုင်ပါတယ်”

အားလုံး ဟာကန်ဖြစ်သွားတယ်လို့ ထင်လိုက်ရပါတယ်။
ဖလော်ရာလေးရဲ့ လျှောက်တင်ချက်က ရဲတင်းလွန်းလှတယ် မဟုတ်
လား။

သူတောင်းပန်လိုက်ရင် ပြီးပြီဟာ ဘာကြောင့်များ မာနထား
နေသလဲ။ ဟိုတစ်ခေါက်ကတောင် အချစ်ရဲ့ အသုံးဝင်မှုကို မတင်ပြနိုင်
ရင် ဒီတစ်ခေါက်မှာရော သူဘယ်လို တင်ပြမလဲ။ ပြီးတော့ ဒီမတိုင်ခင်
တလျှောက်မှာ သူမဟာ ဝေဒနာကြောင့် အိပ်ယာထက်မှာ လဲလျောင်း
နေခဲ့ရတာလေ။

ဒါဟာကြီးကြီးရပြီး ထိတ်လန့်စရာတွေ ကြုံခဲ့လို့များ
ဖလော်ရာလေးတစ်ယောက် ကြောင်သွားလေပြီလား? အဲဒီလို တောင်
ထင်ချင်လာကြတယ်။ နတ်ဘုရားကြီးကတောင် သံသယ မကင်းဟန်နဲ့
မေးမြန်းဖြစ်ပါတယ်။

“သမီးတော် အချိန်လေးများယူဦးပါမလား”

“ရပါတယ် ဖခမည်းတော်၊ ခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင် အခုပဲ သမီး
တော် လျှောက်တင်ပါတော့မယ်”

“အဲဒါဆိုလည်း ငါ့သမီးတော် သဘောအတိုင်းပါကွယ်”

ဖလော်ရာလေးက နောက်ကိုတစ်ချက် ဆွဲကြည့်လိုက်တဲ့အခါ
သူမရဲ့ ရံရွယ်ဖော်နှစ်ယောက်က အိုးလေးတစ်အိုးနဲ့ အပင်လေးတစ်ပင်ကို
နတ်သဘင်ပရိသတ်ရှေ့မှောက် ယူဆောင်လာခဲ့တယ်။

ချက်ချင်းပဲ မွှေးပျံ့လွန်းတဲ့ ဓမ္မရနံ့ကြောင့် နတ်သဘင်
တက်ရောက်လာသူ အားလုံးရဲ့ စိတ်မှာ ကြည်နူးချမ်းမြေ့သွားခဲ့ပါ
တယ်။ အားလုံး အဲဒီအပင်လေးဆီ လှမ်းကြည့်မိကြတယ်။ ပွင့်ဖတ်
ကလေးတွေနဲ့ လှပစွာ ပွင့်အာနေတဲ့အပွင့်ကလေးကို တွေ့မိကြပေါ့။
အဆင်းသဏ္ဍာန်ရဲ့ ဆွဲဆောင်မှုကြောင့်လည်း သူတို့ မျက်လုံးတွေမှာ
အပြုံးရိပ်ကလေးတွေ သန်းလာကြပါတယ်။

ဖလော်ရာလေးက အားလုံးကြားလောက်အောင် အသံကို
မြှင့်ပြီး လျှောက်တင်တယ်။

“ဒီအပင်ကလေးကို အားလုံးပဲသိကြပါလိမ့်မယ်၊ လောကမှာ ဖြစ်ပေါ်လာတာ မကြာလှသေးတဲ့ အပင်ကလေးပေါ့၊ ကျွန်မ ရဲ့ သွေးစက်တွေကနေပေါ်ပေါက်လာခဲ့တာလေးအဲဒါကြောင့် ကျွန်မမှာမည်နဲ့ဆင်ဆင် ဖလားဝါး (ပန်းပင်) အဖြစ် နာမည် ခေါ်တွင် နေကြပါသေးတယ်”

သိလိုစိတ်ကို အောင်မထားနိုင်တော့ဟန်တူတဲ့ နက်ဘုရားကြီး ကတောင် ကြားဖြတ်မေးလိုက်ပါတော့တယ်။

“ဟုတ်ပါပြီ သမီးတော်ရယ် အဲဒီပန်းပင်ကလေးနဲ့အချစ်ဟာ ဘယ်လိုများ သက်ဆိုင်နေလို့ပါလဲ”

“အဲဒါဟာ ... ‘အချစ်’ အတွက် သက်သေပြချက်ပါပဲ ဖခမည်းတော်”

နတ်ဘုရားကြီးအပါအဝင် အားလုံး ဟင်ကနဲ ဖြစ်သွားကြတုန်း ပါတယ်။ ဘယ်နှယ့် ပန်းပင်ကလေးနဲ့ အချစ် ဘာများသက်ဆိုင်လို့ လဲ။

ဝေခွဲမရဖြစ်သွားကြဟန် မျက်နှာထားတွေကို ဝှေ့ကြည့်ရင်း ဖလော်ရာလေးက တစ်ချက်ပြုံးကာ ဆက်ရှင်းပြတယ်။

... အဲဒီပန်းပင်ကလေးမတိုင်ခင်က လောကမှာ ပင်စည် အဓိကဖြစ်တဲ့ သစ်ပင်တွေရယ်၊ အသီးအနှံတွေ သီးတတ်တဲ့ သစ်သီးပင်ရယ်ရှိတယ်နော်။ သစ်ပင်တွေကနေ ‘ပင်စည်’ ကို

သုံးစွဲဖို့ ရတယ်။ တစ်နည်းပြောရင် သစ်သားထွက်တယ်ပေါ့။ အဲဒီသစ်သားကို အဆောက်အဦတွေ ဆောက်လုပ်ဖို့ကနေ နောက်ဆုံး ထင်းစိုက်ဖို့အထိ အသုံးပြုကြတယ်။ သစ်သီးပင် တွေကရော သူ့ဆီကရတဲ့ သစ်သီးကို စားသုံးလို့ရတဲ့ကိစ္စက အမြင်သာဆုံး အသုံးဝင်မှုပဲလေ၊ ဒါဆို အခုပေါ်လာတဲ့ ပန်းပင်ကလေးတွေကရော ...

ဘယ်သူမှ ဖြေနိုင်မယ့်သူ မရှိဘူး။ ဒါနဲ့ ဖလော်ရာလေးကပဲ ဆက်ပြောပါတယ်။

... သနားစရာ ပန်းပင်ကလေးတွေခများ ပင်စည်ကလဲမဖြစ် စလောက်၊ စားလို့ရတဲ့ အသီးလည်း မရှိ၊ ဒါနဲ့ပဲ သူတို့ဟာ လောကကို အကျိုးမပြုဘူးလို့ ဆိုနိုင်မလား”

ဖလော်ရာဖကား ခဏအရပ်မှာ နတ်သဘင်ရှိနေသူ အားလုံး အစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်မိကြတယ်။ ဟုတ်ပါရဲ့။ ပန်းပင်ကလေးတွေခများ သေချာစစ်စစ်ပေါက်ပေါက်ကြည့်ရင် ဘာ အကျိုးမှတော့ ပြုနိုင်လှတာ မဟုတ်သလိုပဲ။ ဒါပေမဲ့ အားလုံး နှစ်သက် ကြတယ်။ တစ်ချို့က သူ့မွှေးရနံ့ကို နှစ်သက်တယ်။ တစ်ချို့က သူ့အဆင်းသဏ္ဍာန်ကို နှစ်သက်တယ်။ သေချာဟာတာတော့ ပေါ်တာ မကြာလှသေးပေမယ့် အဲဒီပန်းပင်လေးတွေဟာ နတ်ဘုံလောကမှာ အတော်လေးပေါ်ပြူလာ ဖြစ်နေခဲ့ပြီလေ။

... ပန်းပင်ကလေးတွေရှိနေတော့ ဘာဖြစ်သလဲ။ စိတ်နှလုံး သားကို ကြည်နူးဆွတ်ပျံ့စေတယ်။ ဒါပဲလားလို့ ပြောရင် ဟုတ်ကဲ့ ဒါပါပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ... အဲဒါလေးကပဲ အရာအားလုံး ထက် ပိုကဲတဲ့ အသုံးဝင်မှုဖြစ်ပါတယ်။ တကယ်တမ်း သေချာ စဉ်းစားကြည့်ပါ။ ကျွန်မတို့တွေ ဟော့ဒီ လောက ကြီးမှာ နေထိုင်ကြတဲ့အခါ အစာဝဖို့၊ အဆောက်အဦဆောက် ရဖို့ဆိုတဲ့ လိုအင်နဲ့ချည်း နေထိုင်ကြတာပါလား။ ကျွန်မတို့ ဟာ ကိုယ်ခန္ဓာနဲ့ လှုပ်ရှားသွားလာပြီး စိတ်နှလုံးနဲ့ ရှင်သန်နေ ကြတာပါ။ ပန်းပင်ကလေးတွေက ကျွန်မတို့ စိတ်နှလုံးရဲ့ လိုအင်ကို ဖြည့်ဆည်းပေးတယ်။ လှပတယ်၊ နှလုံးသားကို ညွတ်နူးစေတယ်။ အရိုင်းဆန်တဲ့ လိုအင်ရမက်တွေ ပြည့်နှက် နေတဲ့ လောကမှာ လှပတဲ့ စိတ်နှလုံးကို မွေးဖွား ပေးတယ် လေ။ အချစ်ဆိုတာဟာလည်း ဒီအတိုင်းပါပဲ။

... တကယ်တော့ 'အချစ်' ဟာ ဘဝကို ပိုလှသွားအောင် ကူညီတဲ့အရာ ဖြစ်ပါတယ်။

အချစ်ရယ်လို့ မရှိရင် ဘဝက ဘာဖြစ်သွားပါသလဲ။ အကျည်းတန်သွားတယ်။ ခြောက်သွေ့သွားတယ်လို့ ဆိုရမှာ ပေါ့နော်။ ပန်းပင်ကလေးတွေ မရှိတော့တဲ့ လောကလိုပါပဲ။ ကြည့်လေရာရာ အရိုင်းဆန်တဲ့ အကြမ်းထည်တွေသာ ဖြစ်နေ

လိမ့်မယ်။ အသက်ဆက်ဖို့ လိုအပ်ချက်ကို ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင် မယ့် အရာတွေ ရှိနေပေမဲ့ အဲဒီအသက်ဆက်မှုဟာ ရှင်သန်မှု မရှိတဲ့ နွေးထွေးမွေ့လျော်မှု မရှိတဲ့အရာ ဖြစ်နေလိမ့်မယ်။ အချစ်မရှိတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ လှုပ်ရှားသက်ဝင်နေပေမယ့် ဝိညာဉ်အနှစ်ဓာတ်မပါတဲ့ သက်ရှိအလောင်းကောင်လို ဖြစ် နေပါလိမ့်မယ်။ တကယ့်တော့ အချစ်တစ်ခုတည်းကသာ လျှင် အကြမ်းထည်ဆန်တဲ့ ဘဝကြီးကို မျှော်လင့်ချက်တွေ၊ ရင်ခုန် နွေးထွေးမှုတွေနဲ့ ဘောင်ခတ် အရောင် တောက်ပ စေနိုင်တဲ့အရာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် အချစ်သာလျှင် ဘဝကို အကြမ်းထည်အဆင့်က မြင့်တက်ပြီး အနုပညာ မြောက် ပြီးပြည့်စုံစေနိုင်စွမ်းတာမို့ ဟော့ဒီလောကမှာ အချစ် ဟာ မရှိမဖြစ် လိုအပ်ပါတယ်”

လူငယ်လေး၏ လျှောက်လဲချက်အဆုံးတွင် တစ်ပြိုင်နက် လက်ခုပ်တီးလိုက်ကြလေတော့သည်။

ထိုလျှောက်လဲချက် အောင်မြင်မှုကြောင့် သူ တစ်ပတ်တိတိ ဆက်လက်အသက်ရှင်ခွင့်ရသည်။ နောက်တစ်ပတ်မှ လျှောက်လဲချက်အသစ်တစ်ခု ပေးရမည်ဖြစ်လေသည်။

အခွင့်ရသော ရက်သတ္တပတ်အတွင်း၌ လူငယ်ကလေးမှာ မြို့၏ နေရာအနံ့သွားရောက်လည်ပတ်ခဲ့သည်။ ထိုအခါကျမှပင် ဒီမြို့အကြောင်း သူတော်တော်လေး သိခွင့်ရခဲ့လေသည်။

ဒီမြို့သည် ချစ်သူတို့အတွက် ဖြစ်၏။

ဒီမြို့သည် ဂမ္ဘီရမြို့တော်လည်း ဖြစ်သည်။

ဒီမြို့တွင် အချစ်ရေးဆိုင်ရာ ပြဿနာများ လိုအင်ဆန္ဒများအား ဂမ္ဘီရနည်းဖြင့် ဖြေရှင်းဆောင်ရွက်ပေးသည်။ လျှောက်ထိရောက်လှသော နည်းလမ်းများဖြစ်၍ ချစ်သူတို့၏ လိုအင်ဆန္ဒများ အချစ်ရေးပြဿနာများအားလုံး မပြေလည်သည်ဟူ၍ ပရိ။

အချစ်ရေးနှင့်ပတ်သက်လာလျှင် လိုတရနတ်နည်းလမ်းဟုပင် ခေါ်ဝေါ်သမုတ် ထိုက်သော နည်းနာများဖြစ်လေသည်။

ထိုရက်သတ္တပတ်အတွင်း သူပုတ်သားရသော နည်းလမ်းများအနက်မှ တန်ခိုးအရှိဆုံးဟု သူ ယူဆမိသော ဂမ္ဘီရနည်းလမ်းမှာ "နလုံးသားကိုညှို့တဲ့ ဂမ္ဘီရနည်း" ဟူသော နည်းလမ်းလေးပင်ဖြစ်လေသည်။

ဒီလုံးသားကိုညှို့တဲ့ ဂမ္ဘီရနည်း

တစ်နည်းပြောရရင် ဒါဟာ အချစ်တစ်ခုကို မွေးဖွားပေးနိုင်တဲ့ ဂမ္ဘီရလျှောက်နည်းပါပဲ။ ချစ်သူ မရှိသေးတဲ့သူတွေအတွက် ဘဝတစ်သက်တာ လက်တွဲနိုင်မယ့် စူးစာရှင် ရွာတွေ့ဖို့ရာဖြစ်စေ ချစ်သူရုံတဲ့တွေကြားမှာ အချစ်တွေအေးစက်ဆူတဲ့အခါ တစ်ဖန်ပြန်လည် တောက်ပတဲ့အချစ်ကို မွေးဖွားနိုင်ဖို့ရာဖြစ်စေ ဒီနည်းလမ်းကို အသုံးပြုနိုင်ပါလိမ့်မယ်။

ဒီလျှောက်နည်းကို ပြုလုပ်ဖို့မှာအတွက် ...

၁။ ပန်းသီးနိနိကလေးတစ်လုံး။

၂။ ပန်းရောင် သို့မဟုတ် အနီရောင်ရှိတဲ့ ကျောက်ခဲအဝအနုလေး ၇ခု။

တို့သက လိုအပ်ပါတယ်။

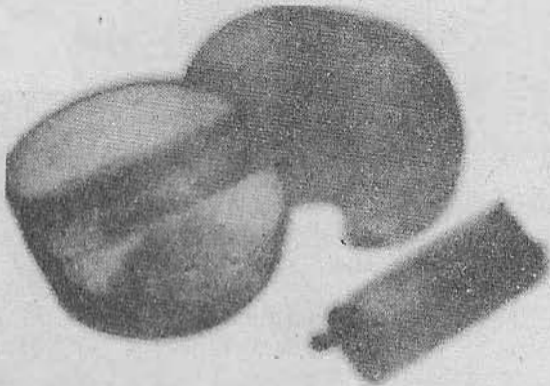
ဒီလျှောက်နည်းကို လပြည့်နေ့မှာ ပြုလုပ်စီရင်ရမယ်။

ဒီနည်းမှာ ပန်းသီးကို သုံးထားရတဲ့ရွယ်ရွယ်ချက်ကတော့ ပန်းသီးဆိုတာ အချစ်နှုတ်ဘုရားမ အဖမူဒိုက်ရဲ့ အနှစ်သက်ဆုံးအသီးဖြစ်လို့ ပရိသား အဏ္ဏဂရိုများရွာ၊ သမိုင်းဖြစ်ရပ်များစွာမှာ ပန်းသီးဟာ အချစ်ခံစားမှုတွေနဲ့ နက်ရှိုင်းတဲ့ ဆက်နွယ်မတ်သက်မှုတို့ ရှိနေခဲ့တယ်။

အရင်ဆုံး ...

ပန်းသီးကို အလယ်ချွတ်တိုင်းပေး ထွက်သွားအောင် ဖိုက်ကျီးဖိုက်ပါ။

(အောက်က ပုံပါအတိုင်းပါပဲ)

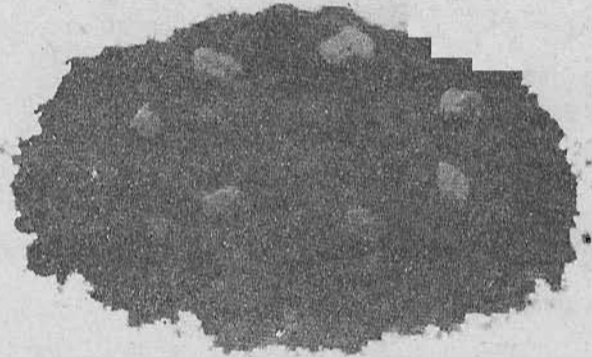

ပြီးတော့ ထက်ခြမ်းခြမ်း၊ တစ်ခြမ်းကို သင့်ချစ်သူ (သို့) ချစ်ခင်ရင်သူကို ပေးပြီး ကျန်တစ်ခြမ်းကိုတော့ သင်ကိုယ်တိုင် စားရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ တစ်ခုတော့ မှီပါတယ်။ သင့်ချစ်သူနဲ့ အချစ်တွေ တစ်ပြန်ပြန်ဆန်းသစ်လာဖို့ရာ စီရင်ဖို့အတွက်ဆိုရင် ဒီလို ပန်းသီးတခြမ်းပေးဖို့ရာ အခက်အခဲ မရှိလှပေ မယ့် ချစ်သူမဖြစ်သေးတဲ့သူကို ဒီလိုပေးဖို့ရာတော့ အခက်အခဲ တွေကောင်းတွေ နိုင်တယ်။ ဒါဒီအခြေအနေမျိုးအတွက် ဆိုရင်တော့ သူ့ဇာတိပုံပေးပဲဖြစ်ဖြစ် ရအောင်ပေးပြီးသူ့ဇာတိပုံပေးရမှာ ဒါဒီ ပန်းသီးတစ်ခြမ်းကို ချထားပါ။

ဒီနောက်တော့ အစောပိုင်းက ကွင်းဖိုက်ပြီးထားတဲ့ ပန်းသီးအဟုတ်

ချွတ်ကို ပန်းခြံမြေပြင်မှာ မြှုပ်နှံရပါမယ်။ ဒါဒါဟာ ကမ္ဘာမြေရဲ့ ဆွဲအားကို ရယူပြီး သင်ချစ်ခင်ရင်သူရဲ့ နှလုံးသားကို ညှို့ဖူမယ့် ညှို့ချက်နေရာပါပဲ။ ဒီလို မြှုပ်နှံထားတဲ့နေရာရဲ့ အပေါ်မှာ ပန်းရောင်ကျောက်ခဲကပ်ပေးရမဲ့နဲ့ ဝန်းပတ်ကာရံ လိုက်ပါ။ (အောက်က ပုံပါအတိုင်းပြုလုပ်ပါ။)

ဒီနောက်မှာ ပြည်ညှင်းမိပြင်စွာနဲ့ မော့ဒီစာသားပေးကို ရွတ်ဆိုပါ

နန္ဒာရိတ်တို့ ဖွေးဖွေးလာ
သေချာစွာနဲ့ နင်သာစွာ
ခိုင်လှည့်ခိုင်စာ ခပ်ဖန်လှောင်
နန္ဒာရိတ်တို့ ဂုဏ်ထွက်။

အင်္ဂလိပ်လူမျိုး ရွတ်ဆိုချင်ပါကဆိုသူတွေအတွက်တော့ မော့ဒီလို ရွတ်ဆိုနိုင်ပါလိမ့်မယ်။

Love will grow,
Sure and slow,
Strong and true,
This Love will Prove.

ဒီလိုရွတ်ဆိုစဉ်တိုင်းမှာ သင့်နှုတ်ကနေထွက်တဲ့ စကားလုံးတွေရဲ့ အား
အင်ဟာ မြေထဲမှာ မြုပ်နှံထားတဲ့ ပန်းသီးအူတိုင်လေးဆီအရောက် မီးဝင်ပျံ့နှံ့သွား
ပြီလို့ ယုံကြည်မှန်းဆ မြင်ယောင်ထားရပါမယ်။

ရွတ်ရမယ့် အခေါက်ရေ သီးသန့်မသတ်မှတ်ထားပါဘူး။

အနည်းဆုံး ဂုဏ်ကျော်စွာ ရွတ်ပေါ့။ အဓိကအားဖြင့် မြေထဲကပန်းသီး
အူတိုင်လေးဆီ ဂမ္ဘီရတန်ခိုးစွမ်းပကားတွေ ရောက်ရှိသွားပြီလို့ မြင်ယောင်ခံစား
လာရတဲ့အထိ ရွတ်ဆိုရမှာပါ။

အဲဒီနောက် နောက်ထပ် ဂုဏ်ကျော်စွာ ညနေချိန်တိုင်းမှာ အဲဒီ ဖြစ်ပွား
ရာလေးကို လာရောက်လှည့်ပတ် ပာစီရက်ကို ကျောက်တုံးလေးတစ်တုံးစီ လက်နဲ့
ထိတွေ့ကာ အောက်ပါအတိုင်း ရွတ်ဆိုရမှာဖြစ်ပါတယ်။

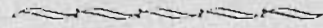
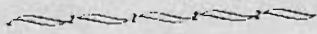
- ငါတို့နှစ်ယောက် အစပင်တွေလို ခွန်နှားရှိတယ်။
- ငါတို့နှစ်ယောက် လေငွေ့အစပင်ကိုင်းလို ပျော်ပျောင်းလှသတယ်။
- ငါတို့နှစ်ယောက် အစသီးတွေလို ချိုဖြန့်တယ်။
- ငါတို့မှာ အစရွက်ဖျားရွာလို ကောင်းချီးမင်္ဂလာတွေရှိတယ်။
- ကောင်းကင်ဘုံနဲ့ မြေပြင်ဘက် ခွမ်းပကားနှစ်ခုလုံးနဲ့ ဖျိုးထောင်ကြီးပြင်းတယ်။

အင်္ဂလိပ်လို ရွတ်ချင်သူတွေအတွက်တော့ ဟောဒီလို ရွတ်ပါ။

May our love have the strength of a tree,
Be as flexible as boughs in the wind,
Be as sweet as its fruit.

May our blessing be as many as the leaves,
And may it be nutured by the powers of both
heaven and earth.

ဒီလိုဆို ဂုဏ်မြောက်တဲ့နေ့မှာ သင့်ချစ်သူ သို့မဟုတ် သင်ချစ်စေလိုသူ
ရဲ့ နှလုံးသားကို ညှို့ဝင်နိုင်လိမ့်မှာ မြေကြီးပက်ခတ်မလှုပ်ပါ။

ဒုတိယလျှောက်လဲချက်၏ နာမည်မှာ 'အချစ်ရှိတဲ့ နေရာ' ဟူ၍ ဖြစ်လေသည်။

ယင်းလျှောက်လဲချက်ကို ပြောကြားစဉ်တွင် သတင်းကြားနှင့် လာရောက်နားထောင်ကြသူ ပရိသတ်အပေါင်းမှာ များသထက် လာသောကြောင့် လျှောက်လဲချက်ပေးရာနေရာတစ်ခုလုံး ချစ်သူစုံတွဲ များဖြင့် ပြည့်ကြပ်နေပါလေတော့သည်။

အချစ်ရှိတဲ့နေရာ

လောကကြီးဖြစ်ထွန်းစအချိန် ကမ္ဘာမြေရဲ့ နေရာဒေသ တစ်ခုမှာ ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်ရယ် မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရယ် နို့ခဲကြသတဲ့။

ဟိုး အစောပိုင်းကာလမို့ သူတို့ဟာ နာမည်တောင် မှည့်ရကောင်းမှန်း မသိသေးဘဲ လုလင်ပျိုကလေးနဲ့ လုံမပျိုကလေးလိုသာ ခေါ်ကြပါစို့။

နှစ်ယောက်သား အနေချင်းကလည်း နီးစပ်၊ ဆန့်ကျင်ဘက်တွေလည်း ဖြစ်တဲ့အခါ လောကနိယာမအရ သူတို့ချင်း မေတ္တာမျှ ခံကြတာပေါ့။

အလိုရမက်ရယ်လို့ ဘာမှ မရှိသေးတဲ့အချိန်၊ ကမ္ဘာဦး ချစ်သူနှစ်ဦးဟာ အတူနေထိုင်စရာ အသိုက်အမြုံလေးတစ်ခုကို ရှာဖွေရင်း နှစ်ယောက်တည်းဘဝကို အစပြုဖို့ လုပ်ဆောင်ခဲ့ကြသတဲ့။

ဒီလို ... လူသားနှစ်ယောက် ပေါင်းဖက်တော့မယ့် သတင်းကို မိုးကောင်းကင်က ကြားတဲ့အခါ သူတို့အတွက် ကိုယ်စားလှယ်တော်တွေ စေလွှတ်လိုက်တော့သတဲ့။

လူသားနှစ်ယောက် ပေါင်းဖက်တဲ့အခါ လက်ဖွဲ့ရမယ်လေ။ မိုးကောင်းကင်ရဲ့ လက်ဖွဲ့ကတော့ ဆုမွန်ကောင်းတွေ ပေးသနားခြင်းပေါ့။

နှင်းမုန်တိုင်းတွေ သည်းသည်း မည်းမည်းကြီးကျနေတဲ့ တစ်ရက်မှာ ကမ္ဘာဦးချစ်သူတွေရဲ့ အသိုက်အမြုံလေးရှိရာကို ခြေသံ တစ်ချို့ဟာ ချဉ်းကပ်ရောက်ရှိလာလေတော့သတဲ့။

လုံမပျိုလေးက ပြောတယ်။

‘အပြင်မှာ ခြေသံတွေ ကြားရတယ်ရှင့်၊ ဘယ်သူတွေများလဲ မသိဘူးနော်’

‘ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ တို့အတူတည်ရှိမှုကို သက်သေပြုစရာ လူရတာပေါ့၊ မြန်မြန် တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်ကြရအောင်’

လုလင်ပျိုလေးက အဲဒီလို ပြောလိုက်ပြီး တံခါးဆီအပြေးသွား တယ်။ သူတံခါးဝရောက်တဲ့အချိန်မှာပဲ လျှောက်လာနေတဲ့ ခြေသံတွေ ရပ်တန့်သွားတာကိုလည်း ကြားလိုက်ရတာပေါ့။

တံခါးဖွင့်ဖို့ ပြင်နေတဲ့ လုလင်ပျိုကို စိုးရိမ်စိတ်နဲ့ လုံမပျိုက သတိပေးလိုက်တယ်။

‘သတိထားနော်၊ မစူးမစမ်း မလုပ်နဲ့’

ပြောပြောဆိုဆို သူလည်း လုလင်ပျိုနဲ့အတူ တံခါးနား ရောက် လာတာပေါ့။

တကျိကျိ တံခါးချပ်တို့ကို အသာအယာ တွန်းဖွင့်လိုက်တဲ့ အခါ အပြင်မှာ မြင်နေရတာက -

အဘိုးအို သုံးယောက် ...

ရင်ဘောင်တန်းပြီး ရပ်နေကြလေရဲ့။

တစ်ယောက်က ရွှေချည်နဲ့ ရက်လုပ်ထားတဲ့ဝတ်ရုံ ခြုံလွမ်း ထားတယ်။

နောက်တစ်ယောက်ကတော့ နေမင်းရဲ့ ရောင်ခြည်ကို စုကျစ် ချုပ်လုပ်တဲ့ ဝတ်ရုံနဲ့ပေါ့။

သူတို့နှစ်ယောက် ဘယ်ညာ ရံထားတဲ့အလယ်မှာတော့ ရိုးရိုး အဖြူရောင်ဝတ်ရုံနဲ့ တစ်ယောက်။

အားလုံးရဲ့ မျက်နှာတွေက သိမ်သိမ်မွေ့မွေ့ ပြုံးလို့။

မှတ်ဆိတ်မွေးရှည်ရှည်တွေက ဖြူဖြူစင်စင်။

မျက်လုံးတွေက စူးစူးတောက်တောက်။

ကြည်လင်နေတဲ့ အသားအရည်နဲ့အတူ ပြည့်ဝရင့်ကျက်ဟန် တွေ အပြည့်နဲ့။

ရောက်လာသူ သုံးဦးလုံးဟာ သဘောမနာကောင်းဟန်တူတဲ့ အဘိုးအို သုံးယောက်ပေါ့။

‘အထဲကို ဝင်ကြပါ ခင်ဗျာ’

လုလင်ပျိုက ဖိတ်မန္တက ပြုလိုက်ရင်ပဲ သုံးယောက်သား တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်ပြီး ခေါင်းတွေ တဆတ် ဆတ် ညိတ်လိုက်ကြတယ်။

*အထဲကြွပါရှင်၊ အပြင်မှာ နှင်းမုန်တိုင်းတွေ သည်းနေပါ
တယ်၊ ကျွန်မတို့ဆီမှာ နားခိုပါ။ ရေပူရေချမ်းကမ်းလှမ်း
ပါရစေ*

ဒီလို လုံမပျိုလေးကပါ ဝင်ပြောတော့ အဘိုးအိုတွေထဲက
တစ်ယောက်က စကားစလေတယ်။

အဘတို့ထဲက ဘယ်သူ ဝင်ရမှာလဲ
သူစကားကြောင့် လုလင်ပျိုရော လုံမပျိုပါ အနည်းငယ်အံ့ပြ
မိသလို ဖြစ်သွားတယ်။ လုလင်ပျိုက ...

အဘတို့ သုံးယောက်လုံး ဝင်ကြပါလေ
လို့ ပြောပေမယ့် အဘိုးအိုတွေက ခေါင်းခါတယ်။

*အဘတို့က မင်းတို့အတွက် ကောင်းချီးပေးဖို့ ရောက်လာတာ
ပါ*

*ဪ၊ ကျွန်တော်တို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လက်ခံပါတယ်
ခင်ဗျာ*

ဒါပေမဲ့ အဘတို့မှာ စည်းကမ်းတစ်ခုရှိတယ်

ဟုတ်ကဲ့

*အဘတို့ထဲက တစ်ယောက်ကို မင်းတို့ ရွေးချယ်ရလိမ့်မယ်
အိမ်ထဲက စုံတွဲ ကြောင်သွားလေရဲ့။

သုံးယောက်လုံးဝင်လို့ မရဘူးလား ဟင်

မင်းရွေးချယ်ပါ လူကလေး

လုလင်ပျိုကလေးတစ်ခုခု ပြောမယ်အလုပ်မှာ လုံမပျိုလေးက
ဆက်နဲ့ အသာအယာတို့လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ အဘိုးအိုတွေဆီ သူမ
သွမ်းမေးလိုက်တာပေါ့။

အဘတို့ရဲ့ နာမည်တွေများ တခါတရံ မသိရဘူးလားရှင်
အဘိုးအိုသုံးယောက် တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက်
ကြည့်ပြန်တယ်။ နောက်မှ သဘောတူသလို ခေါင်းဆတ်ကြရင်း

အဘက စည်းစိမ်ဥစ္စာလို့ ခေါ်တယ်
တစ်ဘက်စွန်းက ရွှေချည်ဝတ်ရုံနဲ့ အဘိုးအိုက ပြောလိုက်
တယ်။ နောက်တစ်ဘက်စွန်းက နေရောင်ခြည်ဝတ်ရုံနဲ့ အဘိုးအိုက
လည်း ...

အဘကတော့ ဂုဏ်သိက္ခာ တဲ့
သူတို့ရဲ့ အလည်မှာရှိနေတာက ဝတ်ရုံဖြူနဲ့ အဘိုးအို လေ။

သူကတော့ နောက်ဆုံးမှ ဖြေတယ်။

အဘနာမည်က ချစ်ခြင်းမေတ္တာ တဲ့

လုလင်ပျိုရော လုံမပျိုပါ အံ့ဩစိတ်နဲ့ ဝမ်းသာသွားစေ
တယ်။ တကယ်တော့ ဒါဟာ သူတို့အတွက် အမြင့်မားဆုံး ဆုလာဘ်
ကြီးတွေပေပဲ။

သူတို့ ... ချစ်သူနှစ်ဦးရဲ့ အသိုက်အမြုံလေးအတွက် တွေ့

ခြင်းတွေ ဝေဆာပြည့်လျှမ်းဖို့ရာ ဒီ အဘိုးအိုတွေ ရောက်လာခဲ့တာမှန်း နားလည်လိုက်ပါပြီ။

‘ပု ဘာတို့ထဲက တစ်ယောက်ကိုပဲ အိမ်ထဲဝင်ဖို့ ရွေးချယ် ခွင့်ရမှာပါလားရှင်’

‘ဟုတ်ပါတယ် မိန်းကလေး၊ လောကထဲမှာ အရာအားလုံးကို တော့ ဘယ်ရနိုင်မလဲကွယ်’

‘ဒီလိုဆို ကျွန်မတို့ကို အချိန်ခဏလောက်ပေးလို့ ရမလားရှင်၊ ကျွန်မတို့ တိုင်ပင်ချင်လို့ပါ’

‘ရပါတယ်၊ တိုင်ပင်ပါ’

လုလင်ပျိုလေးနဲ့ လုံမပျိုလေးတို့ ခေါင်းချင်းဆိုင် တီးတိုး တိုင်ပင်ကြတယ်။

စည်းစိမ်ဥစ္စာ၊ ဂုဏ်သိက္ခာနဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ။

ဘယ်အရာကို သူတို့ ရွေးချယ်ကြမလဲ?

တကယ်တော့ အဲဒီ သုံးခုလုံးကို သူတို့ အလိုရှိတာပါ။

‘သုံးခုလုံးရရင်ကောင်းမယ်နော်’

လုလင်ပျိုက တောင်ကလိုက်တဲ့အခါ လုံမပျိုက ဖြေသိန် တယ်။

‘အဘတို့ ပြောတယ်လေ၊ လောကထဲမှာ အားလုံးလိုချင်လို့ တော့ ဘယ်ရမလဲတဲ့၊ ကျွန်မတို့ ဘဝအတွက် အလိုအပ်ဆုံး’

အရာကိုသာ ရွေးချယ်ရတော့မှာပေါ့’

‘ရှင် ဘာကိုလိုချင်သလဲ’၊ ‘မင်းဘာလိုချင်သလဲ’

စကားသံနှစ်ခုဟာ ပြိုင်တူထွက်သွားကြတယ်။ တစ်ယောက် ချက်နာတစ်ယောက်ကြည့် ပြုံးကြရင်း သူတို့နှစ်ဦးသား တိုးတိုးလေး ထပ်ပြောကြတယ်။

‘စည်းစိမ်ဥစ္စာ’၊ ‘ဂုဏ်သိက္ခာ’

လုလင်ပျိုနဲ့ လုံမပျိုတို့နှစ်ယောက် တစ်ယောက်ဆန္ဒကို တစ်ယောက် ဆန်းစစ်နားလည်ဖို့ ကြိုးစားကြတာပေါ့။

‘ရှင်က ဘာလို့ စည်းစိမ်ဥစ္စာ လိုချင်တာလဲ’

‘မင်းကရာ ဘာလို့ ဂုဏ်သိက္ခာကို လိုချင်တာလဲ’

သံပြိုင်မေးခွန်းတွေ မေးမိပြန်အပြီးမှာ နှစ်ယောက်လုံး တဒင်္ဂ တိတ်ဆိတ်သွားကြပြန်ပါတယ်။

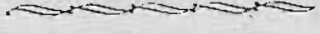
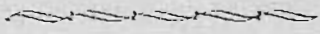
‘ကျွန်မက ... ကျွန်မတို့ဘဝ တစ်သက်တာလုံးအတွက် အကောင်းဆုံးဖြစ်မယ့်အရာကို ရွေးချယ်ချင်တာပါ’

‘ကိုယ်ရောပဲ’

‘ဒါပေမဲ့ ...’

‘... အဲဒါဟာ ကိုယ်တို့တစ်ဘဝလုံး လိုချင်တဲ့အရာမှ ဟုတ်ရဲ့လား’

အဲဒီ မေးခွန်းအတွက် သူတို့မှာ အဖြေမရှိပါဘူး။

တစ်ဘဝလုံးအတွက် လိုအပ်မယ့်အရာလို့တော့ ထင်တာပဲ နော်

ဒါပေမဲ့ ...

လုံမပျိုက စကားစတယ်။ လုလင်ပျိုက ဆက်ပြီး ...

ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို ဘာလို့ တို့တွေ မစဉ်းစားမိကြပါလိမ့် နော်

အင်းလေ၊ ကျွန်မတို့ကြားမှာ ထာဝရ လိုအပ်တာဟာ ချစ်ခြင်းမေတ္တာပါပဲ။ ဒီတော့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို ဆုလာဒ် အဖြစ်ပေးမယ့် အဘကိုသာ အိမ်ထဲဝင်ဖို့ ဖိတ်ခေါ်ကြရ အောင်

ဒီလိုနဲ့ပဲ သူတို့ဟာ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကိုသာ ဖိတ်ခေါ်ဖို့ ဆုံးဖြတ် ခဲ့ကြပေ။ အေးချမ်းစွာ၊ နောင်တမဲ့စွာပဲ အဘိုးအိုသုံးယောက်ဆီ သူတို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပြောပြလိုက်ကြတယ်။

တစ်ယောက်တည်းသာ ရွေးရမယ်ဆိုရင်တော့ ချစ်ခြင်း မေတ္တာကိုပဲ ရွေးချယ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ အိမ်ထဲသို့ဝင် ရောက်ပါလေ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ

ဒီအချိန်မှာပဲ ထင်မှတ်ထားတဲ့ တုန့်ပြန်မှုတစ်ခုဟာ ဖြစ်ပေါ် လာပါတော့တယ်။

အဘိုးအို သုံးယောက်လုံးဟာ အားရပါးရကြီး ပြုံးလိုက်ကြပြီး

သုံးယောက်လုံး ရင်ဘောင်တန်းလို့ သူတို့ အိမ်ဂေဟာထဲ ဝင်ရောက် လာကြတော့တာပါ။

ဟင် ခုနပြောတော့ တစ်ယောက်ကိုသာ ရွေးချယ်လို့ ရမယ် ဆို

ဟုတ်ပါတယ်၊ မင်းတို့ဟာ စည်းစိမ်ဥစ္စာကိုပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဂုဏ် သိက္ခာကိုပဲဖြစ်ဖြစ် ရွေးချယ်ခဲ့မယ်ဆိုရင်တော့ တစ်မျိုးတည်း သာ ရွေးချယ်နိုင်မှာပါ။ ဒါပေမဲ့ ... ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို ရွေးချယ်တာကျတော့ မတူဘူးလေ

ဝမ်းသာအားရနဲ့ လုံမပျိုလေးက မေးလိုက်တယ်။

ဘယ်လိုများပါလဲ ရှင်၊ ပြောပြပါဦး

ချစ်ခြင်းမေတ္တာရှိတဲ့အရပ်မှာ အရာအားလုံး ရှိနိုင်တယ်လေ။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို ရွေးချယ်လိုက်တဲ့အတွက် မင်းတို့ ကျန်တဲ့ ကောင်းမြတ်ခြင်းတွေကိုလည်း ရရှိခံစားနိုင်ကြပါပြီကွယ်

ဒီလိုနဲ့ပဲ လုလင်ပျိုလေးနဲ့ လုံမပျိုလေးတို့ဟာ အဘိုးအိုသုံး ယောက်ပေးခဲ့တဲ့ ကောင်းချီးမင်္ဂလာတို့နဲ့အတူ တစ်ဘဝလုံးနှစ်သိမ့် သာယာစွာ နေထိုင်သွားနိုင်ကြပါလေတော့တယ်။

ဒီတစ်ခါလျှောက်လဲချက်အပြီးတွင် ရလိုက်သောလက်ခုပ်သံများမှာ အရင် တစ်ခေါက်ထက် ပိုများပြားလှိုက်လှဲနေသည် အမှန်ပင်။

သူ နောက်ထပ်တစ်ပတ် ဆက်အသက်ရှင်ခွင့်ရခဲ့ပြန်လေပြီ။ လျှောက်လဲ ချက်အသစ်တစ်ခု တင်ရမည့် နောက်တစ်ပတ်မရောက်မချင်း ပြိုကလေး၏ နေရာအနံ့သို့ သူ့စိတ်ကြိုက်သွားခွင့်ရှိသည်။

ယခုတစ်ခါ လူငယ်လေးသွားဖြစ်ခဲ့သည်မှာ ပြီးမြောက်ဘက်မှ ဂန္ထီရ နေရာတစ်ခုသို့ ဖြစ်သည်။

ယင်းနေရာတွင် သူ့ရရှိခဲ့သော လျှို့ဝှက်ဂန္ထီရနည်းလမ်းသည်ကား "မှော်ကျောက်တုံးနဲ့ နှလုံးသားပြဿနာ ဖြေရှင်းနည်း" ဟူသော နည်းလမ်းလေး ယင် ဖြစ်လေသည်။

မှော်ကျောက်တုံးနဲ့ နှလုံးသားပြဿနာ ဖြေရှင်းနည်း

အချစ်ရေး အဆင်မပြေတာပဲဖြစ်ဖြစ် စုတကမလို့ လိုတာမရဖြစ်နေတာ မျိုးပဲဖြစ်ဖြစ် နှလုံးသားရေးရာနဲ့ ပတ်သက်လို့ ပြဿနာတွေ ကြုံနေရတဲ့အခါ ဟောဒီ နည်းလမ်းလေးကို သုံးကြည့်လိုက်ပါ။

လူမစွမ်းတော့ နတ် မ' ဆိုတာလို့

ကိုယ်တိုင်အစွမ်းနဲ့ ဘယ်လို့မှ မဖြေရှင်းနိုင်တော့တဲ့ နှလုံးသားရေးရာ ပြဿနာတွေအတွက် မှော်ကျောက်တုံးနည်းလမ်းက အံ့အားသင့်စွယ် ဖြေရှင်းနိုင် တာကို တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။

ဒီနည်းလမ်းကို အသုံးပြုဖို့ရာအတွက် နည်းလမ်းပါ နာမည်အတိုင်း မှော်ကျောက်တုံးလေး တစ်တုံးပဲ လိုပါတယ်။

မှော်ကျောက်တုံးကို ဘယ်မှာ ရှာရမလဲ?

ကမ္ဘာမြေပြင်ပေါ်က ကျောက်တုံးလေးဟော့ထဲကပဲ သင်နဲ့ မငှာနဲ့ ဆက်ပါတဲ့ ကျောက်တုံးလေးကို ရွာယူရမှာဖြစ်ပါတယ်။ ပငှာနဲ့ဆက်ပါတဲ့ ကျောက်တုံးဆိုလို့ သိပ်ခက်ခက်ခဲခဲကြီးတော့လည်း မဟုတ်ပါဘူး။

၁။ အနတ်ရောင် သို့ အနက်ရောင်ဖက်လှတဲ့ ကျောက်တုံးဖြစ်ရမယ်

၂။ အပဲအရွဲ့ အနာအဆာကင်းတဲ့ ကျောက်တုံးလုံးချောဖြစ်ရမယ်

လူ့အပ်တာကတော့ မြေပြင်တန့်တလျား သင်မျက်စိဖွင့် ရွာမွေတဲ့အခါ
အထက်ပါ အချက်တွေနဲ့ ကိုက်ညီပြီး အရင်ဆုံးနဲ့ အဆင်ပြေဆုံးတွေတဲ့ ကျောက်
တုံးလေးဟာ သင်နဲ့ ပဌာန်းဆက်ပါတဲ့ ကျောက်တုံးလေးပါပဲ။

ကျောက်တုံးဆိုတာက ကမ္ဘာမြေပြင်ရဲ့ အစွမ်းတွေကို သယ်ဆောင်
သိမ်းဆည်းထားနိုင်တဲ့သဘောရှိတယ်။ တစ်နည်းပြောရရင် ပထဝီဓာတ်ကိန်းတဲ့
ဂမ္ဘီရပစ္စည်းတစ်မျိုးပေါ့။

သင်ကိုယ်တိုင် ရွာတွေ့လို့ ရုဂလာတဲ့ ကျောက်တုံးလေးကို ရေစင်အောင်
ဆေးပြီး ခေါင်းအုံးအောက် ထားအိပ်ပေးပါမယ်။ ပြီးတော့ နေ့စဉ်တစ်ရက်တစ်ကြိမ်
ကျောက်တုံးလေးကို ထုတ်ယူလို့ သင်ကြိုနေရတဲ့ အချစ်ရေးပြဿနာတွေ၊
သင့်အချစ်ရေး အခက်အခဲတွေ၊ ကြုံနေရတဲ့ အနှောင့်အယှက်အစားအဆီးတွေ
အကြောင်း တစ်စုတစ်စုပြောပြပါ။

ဒီလိုပြောတဲ့အခါ ကျောက်တုံးလေးကို တကယ်သက်ရှိတစ်ယောက်
အနေနဲ့ တိုင်တည်သလို ပြောရမှာဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကို လပြည့်နေ့မှတိုင်ခင်အထိ
နေ့စဉ်လုပ်သွားရမှာပါ။

လပြည့်နေ့မှာတော့ ကျောက်တုံးလေးကို မြစ်၊ ချောင်း၊ သို့မဟုတ်
ပင်လယ်ဆီ ချလွှတ်လိုက်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလိုချလွှတ်စဉ်မှာ အောက်ပါ စာသားကို ရွတ်ဆိုပါ။

ဖောင်ကျောက်တုံးလေးရေ မင်းဟာသို့သူငယ်ချင်းကောင်းပါပဲ
မင်းငါ့ရဲ့ နာကျင်ရေးပြဿနာတွေကို နားထောင်သိမ်းဆည်းထားပြီးခဲ့ပြီနော်
ငါ့မင်းကို နောက်တိုးနာကျင်လေးတစ်ခု တောင်းပါရစေ
ငါ့မင်းကို ပစ်လွှတ်ချုပ်ခိုက်တဲ့အခါ မင်းရဲ့ ခရီးကို ခဝင်းပါ
ပြီးတော့ နာဒီပြဿနာအခက်အခဲ တွေကို ရေဖြင့်နှစ်စွမ်းနဲ့ သန့်စင်ဖယ်ရှား
ပေးပါ။

ဗဟာ နာမတော်ရဲ့ နာစွမ်းနဲ့ ငါ့မင်းကို ခေစားပါဇာ။
အင်္ဂလိပ်ဂမ္ဘီရ ရွတ်ချင်ပါတယ်ဆိုတဲ့သူတွေအတွက်တော့ ဟောဒီလို ရွတ်

ဆိုနိုင်ပါလိမ့်မယ်။

Stone person,
you have been a good friend to me.
You have heard my troubles & taken them in.
With gratitude I now ask for a final favour_ that,
when I release you to continue your journey,
you take these troubles far away from me
and wash them clean in the waters of life.
In the name of the Old Ones,
I bid you hail and farewell.

မှော်ကျောက်တုံးရဲ့ ဂမ္ဘီရအစွမ်းနဲ့ သင့်လုံးသားရေးရာ ပြဿနာတွေ
အားလုံး ရေမှာ ဆေးချလိုက်သလို စင်ကြယ်အောင်မြင်နိုင်ပါလိမ့်မယ်။

ဒီတစ်ကြိမ်ပေးသည့် တတိယ လျှောက်လဲချက်ကိုမူ လူငယ် လေးက မတ်မတ်ရပ်ရင်းပြောကြားခဲ့သည်။ အသံတွေမာန်တွေ အပြည့် နှင့် သူ၏လျှောက်လဲပြောကြားဟန်မှာ ချစ်သူတို့ရဲ့ ရှေ့မှောက်တွင် တကယ့်သူရဲကောင်းကြီးအလားပင်။

ပတ်လည်ဝန်းကျင် လောကတစ်ခွင်လုံးမှာ ဩဇာဓာတ်ပါလှ သည့် သူ့အသံတစ်ခုကလွဲပြီး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက် ...။

အားပါ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းလှသော သူ့လျှောက်လဲချက် နာမည်မှာ 'ချစ်သူရဲ့ တကယ့်တာဝန်' ဟူ၏။

ချစ်သူရဲ့ တကယ့်တာဝန်

ပြဿနာဟာ လွန်လေပြီးသော အချိန်ကာလတစ်ခုမှာ စတင် ခဲ့တယ်။

ရွာတစ်ရွာရှိ အလွန်ချောမောလှပတဲ့ မိန်းမငယ်လေး တစ် ယောက်ရဲ့ ဖခင်နှင့်မိခင်ဟာ သမက်အရွေးရစက်တဲ့ ဒုက္ခနဲ့ ဗျာများခဲ့ရ လေရဲ့။

သူတို့ သမီးလေးကို ချစ်ခင်စုံမက်နေသူ အများအပြားထဲမှ နှစ်နှစ်ကာကာအရှိဆုံးလူ သုံးယောက်ရှိတယ်။ သုံးယောက်လုံးဟာ သက်တူ ရွယ်တူ၊ ဂုဏ်အရည်အချင်းအားလုံး အတူလိုလို ဆိုတော့ သူတို့သမီးလေးကို ဘယ်တစ်ယောက်နဲ့ နေရာချထားရမယ် မသိကြ တော့ဘူး။

သမီးကညာ အခါမလင့်စေနဲ့ဆိုတဲ့ စကားလည်းရှိတယ်။

သမီးနှစ်သက်သူကို ရွေးချယ်စေဖို့ သူတို့သမီးသူတို့ မေး ကြည့်ပြန်တော့ ... သုံးယောက်လုံးကို သံယောဇဉ်ရှိပါသတဲ့။

ကဲ၊ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ?

တစ်နေ့တစ်နေ့ ဒီကိစ္စနဲ့ပဲ သူတို့ မိသားစု အငြင်းပွားနေရတော့ ဟာပဲ။ ဖအေးကြီးက တစ်ယောက်ကို အဆိုပြုတယ်။ မအေးကြီးက

နောက်တစ်ယောက်ကို ရည်ညွှန်းပြန်တယ်။ ဟိုတစ်ယောက်က ဟို
နေရာလေးသာရင် ဒီတစ်ယောက်က ဒီနေရာလေး တော်နေပြန်တယ်။

ဒီလိုနဲ့ ...

သူတို့ အတွေးရခက်နေတုန်း ပြုန်းဆို ကံကြမ္မာတရားကြီးက
ဝင်ပြီး မညာမတာဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ သမီးလေး ရွာပြင် ရေခပ်ဆင်း
တုန်း ပိုးထိပြီး ဆုံးသွားရှာတာပါပဲ။

မိခင်ဖခင်တွေတင်မက မိန်းကလေးကို မွှေလင့်နေသူ သုံး
ယောက်လည်း မျက်ရည်မဆည်နိုင်ကြဘူး။

မအေးနဲ့ဖအေက တရားနဲ့ဖြေဖို့ ကြိုးစားနေကြချိန်မှာ လုလင်ပျို
သုံးယောက်ဟာ ပြင်းထန်တဲ့လုပ်ရပ်ကိုယ်စီ ပြုမူမိကြတော့တယ်။

တစ်ယောက်က ...

မိန်းကလေးကို မီးသဂြိုဟ်တဲ့အချိန် -

“ချစ်သူမရှိတဲ့နောက်မှာ ဆက်မသက်မရှင်လိုတော့ဘူး”

လို့ရေရွတ်ပြီး မိန်းကလေးကို သဂြိုဟ်နေတဲ့မီးထဲခုန်ချ လိုက်
သေသွားခဲ့တယ်။

နောက်တစ်ယောက်ကတော့ ...

“ရက်စက်လှတဲ့ကံကြမ္မာကို မကျေဘူး၊ ကံကို ပြောင်းလဲဖို့
နည်းလမ်းရှာမယ်”

ဆိုတဲ့စိတ်နဲ့ ရသေ့ဝတ်ကာ ကမ္ဘာမြေတန့်တလျား လှည့်

သည် ထွက်ခွာသွားတော့တယ်။

နောက်ဆုံးတစ်ယောက်ကတော့ ...

မိန်းကလေးကို သဂြိုဟ်တဲ့နေရာအနီးမှာပဲ တဲငယ်တစ်လုံး
ဆောက်တယ်။

“ချစ်သူ နောက်ဆုံးရှိခဲ့တဲ့အရပ်မှာပဲ အသက်ထက်ဆုံးမခွဲခွာ
တော့ဘူး”

ရယ်လို့ သံမိဋ္ဌာန် ချလိုက်တော့တယ်။

တကယ်တော့ ...

အဖြစ်အပျက်ဟာ ဒီမှာတင်ပဲ အဆုံးသတ်သွားဖို့ကောင်းတာ

ပါ။

အဖြစ်အပျက်ဟာ နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်လောက်ထိ ကာလကြာ
မြင့်သွားခဲ့လေတယ်။

မိန်းကလေးနဲ့အတူ သေတဲ့သူကလည်း လိုက်သေပြီးပြီ။
ရသေ့ဝတ်နဲ့ လေလွင့်လျှောက်သွားနေတဲ့သူကလည်း

လျှောက်သွားနေဆဲ။

သုသာန်မြေထဲက တဲငယ်ကလေးမှာတော့ အခု လူလတ်ပိုင်း
အရွယ် ရောက်လာပြီဖြစ်တဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက် နေတယ်။

ချစ်သူခေါင်းချခဲ့ရာအရပ်ကို စောင့်ကြပ်နေသူဇော်။ ဒီ နှစ်၂၀
လုံးလုံး သူ့အဲဒီအရပ်ကနေ တစ်ဖဝါးမှ မခွာခဲ့ဘူး။

ဒီလိုနဲ့ပါပဲ ...

မမျှော်လင့်တဲ့ တစ်ရက်မှာ သုသာန်မြေကို ရသေ့တစ်ပါး ရောက်လာတယ်။

ဟိုးလွန်ခဲ့တဲ့နှစ်၂၀က ချစ်သူကြောင့် ရသေ့ဝတ်ထွက်ခဲ့ သွားခဲ့တဲ့သူလေ။ သူကပြောတယ်။

“ငါ့မှာ သေသူကိုပြန်ရှင်နိုင်မယ့် နည်းလမ်းပါလာတယ်” တဲ့။ ကြားသူတိုင်း အံ့ဩသွားကြတော့ပေါ့။

သူ့တွက်ချက်မှုအရ ...

နက္ခတ်ကြည့်တဲ့ နေ့ရက်မှာ ...

ရွာပြင်သုသာန်ဆီ လူတွေ စုရုံးရောက်ရှိလာကြတော့တယ်။ ရသေ့က -

မိန်းမလေးရဲ့ အရိုးပြာအိုးလေးကို မြေထဲက ဖော်ယူ လိုက် တယ်။

ပြီးတော့ ကောင်းကင်ကိုကြည့်။

ဆိုင်ရာ နက္ခတ်တွေဆီ လက်ညှိုးညွှန်ရင်း

မန္တန်တစ်ခုကို ငွန်ကရိုဏ်းကျကျမျှတ်ဆိုလိုက်တော့တယ်။ တကယ့်ကို အံ့အားသင့်စရာပါပဲ။

မန္တန်ရဲ့ အဆုံးမှာ ...

မျက်လှည့်ပြလိုက်သလို ဘွားကနဲ သေသူ ပြန်အသက်ဝင်

လာချေပေါ့။

လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်၂၀က ပိုးထိသေဆုံးခဲ့တဲ့ မိန်းကလေး ပြန် အသက်ရှင်လာခဲ့ပြီ။

သူတင် မကသေးဘူး။

သူနဲ့အတူ သူ့ကို သင်္ကြိုဟ်ရာမီးပုံထဲ ခုန်ချ အသေခံခဲ့တဲ့ လှလင်လည်း ပြန်ရှင်သန်ခွင့်ရလာခဲ့တဲ့။ မီးပုံတစ်ခုထဲမှာ အတူ လိုက် သေဆုံးခဲ့တာမို့ သူ့အရိုးပြာတွေလည်း မိန်းကလေးနဲ့အတူ တပေါင်း တည်း ရှိနေတာကိုး။

သေသူတွေ ပြန်ရှင်လာတော့လည်း အားလုံးက ဝမ်းသာ အားရပေါ့လေ။

ဒါပေမဲ့ ...

ဒါပေမဲ့ ...

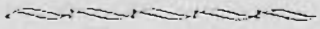
လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်၂၀ကတည်းက

ပြဿနာတစ်ခုဟာလဲ ဒီအချိန်မှာပဲ တစ်ဆက်တည်း ပြန်လည် ပေါက်ဖွားလာခဲ့တော့တယ်။

မိန်းကလေးရဲ့ ဖူးစာရှင်ဟာ ဘယ်သူလဲ?

ဒီတစ်ကြိမ်မှာတော့ မိန်းကလေးကို ဘယ်သူကပိုင်သင့်သလဲ လို့တောင် အငြင်းပွားစရာဖြစ်ခဲ့ရပြီလေ။

တစ်ချို့က ပြောကြတယ်။

“ဘာ စဉ်းစားနေစရာလိုလဲ၊ ရသေ့ဝတ်သွားတဲ့ လုလင်ဟာ မိန်းကလေးကို ပြန်ရှင်သန်စေခဲ့သူဖြစ်တယ်၊ ဒါကြောင့် မိန်းကလေးကို သူပဲ ပိုင်သင့်တယ်”

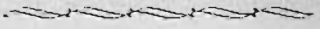
နောက် တစ်ချို့အမြင်ကျတော့ တစ်မျိုး။

“မိန်းကလေးနဲ့အတူ မီးပုံထဲခုန်ချသေခဲ့သူဟာ ချစ်လွန်းလို့ အသက်တောင်စွန့်ခဲ့သူပဲ၊ သူ့အချစ်ကြောင့် မိန်းကလေးကို ပိုင်သင့်တယ်”

တဲ့။ တစ်ချို့ကျတော့လည်း ...

“နှစ်၂၀လုံးလုံး သုသာန်မှာစောင့်နေခဲ့ရတဲ့ လုလင်ကို သနားပါတယ်”

လို့ ဆိုကြပြန်တယ်။

မိန်းကလေးအဖို့လည်း ဒီတစ်ခါတော့ ပိုလိုတောင် အရွေးရက်သွားပြီပေါ့။

မတူညီသောလူတွေရဲ့ မတူညီသောအမြင်တွေဟာ တဖြည်းဖြည်း ပဋိပက္ခတစ်ခုအသွင် ဆောင်လာတော့တယ်။

သက်ဆိုင်သူ သုံးယောက်ကိုလည်း သွေးထိုး ဘေးတီးပေးကြတယ်။

“မင်းကြောင့်သာမဟုတ်ရင် သူက သေပြီးသားပဲဟာ၊ ဘာမှ စဉ်းစားမနေနဲ့၊ ဒီတစ်ကြိမ်မှာတော့ မင်း အလျှော့ပေးလို့မဖြစ်ဘူး အနုနည်းနဲ့ မရရင် အကြမ်းနည်းနဲ့သာ ယူ” ဆိုပြီး ရသေ့လူထွက်ကို ပြောတဲ့သူက ပြော။ တစ်ချို့ကလည်း သေရွာပြန် လုလင်ဘက်က ...

“မင်းက သူ့အတွက် တကယ်သေရဲတယ်ဆိုတာကို အပြောမဟုတ် အလုပ်နဲ့တောင် သက်သေပြုပြီးပြီပဲ၊ မင်း ဒီတစ်ခေါက်မှာ အညှံခံလို့ လုံးဝ မဖြစ်ဘူးနော်” လို့ ပြောသူတွေလည်းရှိပြန်တယ်။

သုသာန်မှာစောင့်ခဲ့သူကို စာနာသူတွေကလည်း အင်အားမသေးလှဘူး။

“မင်းရဲ့အနှစ်၂၀ကို အလဟဿတော့ မဖြစ်စေနဲ့နော်၊ အချစ်နဲ့ စစ်မှာ အကုန် တရားတယ်တဲ့၊ တွေဝေမနေနဲ့ ကိုယ်လူ...”

စသဖြင့် ပြောကြပြန်တယ်။

တိုးတိုးလေးတိုက်တွန်းရာက နောက်တော့ ကျယ်ကျယ်။

တဖြည်းဖြည်း လူအုပ်စုတွေက သိသိသာသာ ကွဲကုန်တယ်။

လူ သေရာက ပြန်ရှင်လာတာမို့ အင်မတန် စိတ်ဝင်စားစရာ ကလည်း ဖြစ်နေတာနဲ့ ဒီကိစ္စမှာ ပါဝင်ပတ်သုလာသူက ကြာလေ များသထက်များလေပဲ။

ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ?

ဒီပြဿနာဟာ ရက်ကြာလာလေ ဖြေမရ ရှင်းမရဖြစ်လာလေ နဲ့ နောက်ဆုံးတော့ ရွှေနန်းတော်က ဘုရင်မင်းမြတ်ရဲ့ ရွှေနားတော် အရောက် ပေါက်ကြားသွားတော့တယ်။

ဘုရင်ကြီးကလည်း စိတ်ဝင်စားတယ်။

နန်းတွင်းညီလာခံမှာတောင် ဒီကိစ္စကို ဆွေးနွေးငြင်းခုံနိမိ ကြတယ်ဆိုပဲ။ မူးမတ်တွေအမြင်အရလည်း တစ်ယောက်ကို တစ်မျိုး မတူကြဘူး။ ပညာရှိတွေတောင် ဒီလိုဝိဝါဒကွဲနေပြီဆိုမှတော့ ခက်ပြီ ပေါ့။

နောက်ဆုံးတော့ တိုင်းပြည်တစ်ခုလုံးမှာ ဉာဏ်ပညာနဲ့ အပြည့်စုံဆုံး ဆိုကြတဲ့ ဘုရင့်သမီးတော်လေးဆီ ဒီကိစ္စကို အဆုံးအဖြတ် ခံယူမယ်လို့ အကြံရကြတယ်။

သမီးတော်လေးဟာ လောကီရေးရာတွေကို ငြီးငွေ့လို့

အချစ်ခင်စာဝနဲ့ ဥပုသ်ဆောင်ပင်ပြီး လူတွေနဲ့ ကင်းကင်းနေထိုင်ခဲ့တာ

ဒီလို အချစ်နဲ့ ပတ်သက်နေတဲ့ကိစ္စကို ဖြေရှင်းပေးပါ့မလား?

ဒါပေမဲ့ ဖခင်ဘုရင်ကြီးရဲ့ တိုက်တွန်းချက်ကြောင့်ရော လော လောဆယ် တစ်တိုင်းပြည်လုံးစိတ်ဝင်စားနေတဲ့ ပြဿနာဖြစ်တာကြောင့် ဆရာ သမီးတော်လေးက ဒီပြဿနာကို ဖြေရှင်းပေးဖို့ လက်ခံလိုက် တယ်။

အခင်းဖြစ်ပွားတဲ့ကိစ္စမှာ အဓိက ပါဝင်ပတ်သက်နေသူ အားလုံး ရွှေနန်းတော်ကို ဆာင့်ခေါ်လိုက်တာပေါ့။

သူတို့ကို မေးတယ်။

ဒီကိစ္စကို ဘုရင့်သမီးတော်လေးက ဖြေရှင်းပေးမယ် လက်ခံ ကြမလားပေါ့။

သမီးတော်လေးရဲ့ ပညာညာဏ်ရည်ကို ကြားဖူးကြပြီးသား ဖြစ်တာနဲ့အညီ အားလုံးက ကျေနပ်ကျေနပ်နပ်နပ်ကြီး လက်ခံပါမယ်လို့ သဘောတူကြတော့တယ်။

အဆုံးအဖြတ်ချမှယ့်နေ့မှာ သမီးတော်လေးဟာ နီရဲတောက်ပ တဲ့ ဝတ်ရုံရှည်ကြီးကို တစ်ကိုယ်လုံးလွှမ်းခြုံဝတ်ဆင်ထားတယ်။ တရားစီရင်ရာစင်မြင့်ကြီးထက်ကနေ ပီလည်းပီသ၊ ကြည်လည်း ကြည်မြတ်တဲ့ အသံချိုချိုကြည်ကြည်နဲ့ ပရိသတ်ကို လှမ်းပြောလိုက်တယ်။

“ကျွန်ုပ်ဟာ ဒီနေ့ တရားဆုံးဖြတ်ရာမှာ တရားကိုစောင့်တဲ့ နတ်ကောင်းနတ်မြတ်အပေါင်းကို တိုင်တည်သစ္စာပြုပြီး တော်တည့်မှန်ကန်စွာ စီရင်ဆုံးဖြတ်မှာဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်၏ နှုတ်ထွက်စကားအခွန်းတိုင်းသည် နှုတ်ကပတ်တော်ပြန်တမ်း ကဲ့သို့ ရှိပါစေ”

ပြီးတဲ့နောက်မှာ အဓိက ကာယကံရှင်တွေဖြစ်ကြတဲ့ သေရွာပြန်မိန်းကလေးရယ် လူလင် သုံးဦးရယ်ကို မေးခွန်းတွေ အသီး သီး မေးတယ်။

ဖြစ်ရပ်တွေကို တစ်လှည့်စီရှင်းပြရင်း မိန်းကလေးကတော့ သူ့ကိုယ်တိုင် ဒီသုံးယောက်ကို ရွေးရခက်နေကြောင်းဝန်ခံတယ်။

လူလင်သုံးယောက်ကလည်း တူညီသော အဖြစ်အပျက်ကိုပဲ

ကိုယ်စီအမြင်တွေကနေ ပြောပြကြပါတယ်။ သူတို့စကား အဆုံးသတ် တိုင်းမှာ ပါဝင်နေတာ တစ်ခုတော့ ရှိတယ်။

... ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်သာလျှင်မိန်းကလေးကို အချစ်ခင် အစုံမက်နိုင်ဆုံးသူဖြစ်၍ ကျွန်တော်နှင့်သာ လက်ဆက်ခွင့်ပြု ပါရန်တောင်းပန်အပ်ပါသည်”

ဆိုတဲ့စကားပဲ။ တရားသူကြီးဖြစ်တဲ့သမီးတော်လေးက ပြုံးနေ တယ်။ ဘာမှပြန်မပြောဘူး။

လူလင်အားလုံး တင်ပြအပြီးမှာ တအောင့်ကြာအောင် ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးက လူထုပရိသတ်ဆီကို ဖြန့်ကျက် ကြည့်ရှုလိုက် တယ်။ ပြီးမှ သမီးတော်လေးက သူ့ထုံးစံအတိုင်း ပီသကြည်မြတ်အသံနဲ့ တရားကိုစောင့်တဲ့ နတ်ကောင်းနတ်မြတ်အပေါင်းကို တိုင်တည် သစ္စာ ပြုပြီး ...

စီရင်ချက်ကို ချမှတ်လိုက်တော့တယ်။

အရင်ဆုံး မိန်းကလေးနဲ့အတူ သေရွာက ပြန်လာတဲ့ လူလင် ဆီကို လက်ညှိုးညွှန်လိုက်တယ်။

“ဒီယောက်ျားဟာ အချစ်အတွက် သေရခဲ့သူဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် သူ့ကို မိန်းကလေးအတွက် လက်ဆက်ခွင့် သေ ကြမလား”

နောက်တော့ ရသေ့လူထွက်ဆီ လက်ညှိုးညွှန်ပြန်တယ်။

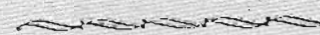
“ဒီယောက်ျားကတော့ ချစ်သူကို အသက် ပြန်ရှင်သန်လာစေ
သူ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် မိန်းကလေးကို သူပိုင်သင့်
သလား။”

နောက်ဆုံးမှာ သုသာန်မှာနှစ်၂၀လုံးနေခဲ့သူဆီ လက်ညှိုးညွှန်
တယ်။

“သူကတော့ ချစ်သူ နောက်ဆုံးနေခဲ့တဲ့အရပ်မှာ ဇာတ်မြှုပ်
နေထိုင်ခဲ့သူဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် သူ့ကိုပဲ မိန်းကလေး
အပ်နှင်း ရမလား။”

ဒီလို နိဒါန်းစကား ရွှေပြီးနောက် စီရင်ချက်ကို ဆက်တိုက်
ပြောပါလေတော့တယ်။

“ဒါဟာ အချစ်ကိစ္စဖြစ်တယ်။ အချစ်နဲ့သဘာဝ ဆုံးဖြတ်သင့်
တယ်။ မိန်းကလေးကို ဘယ်သူဟာ အချစ်ဆုံးလဲ၊ ချစ်သူ
ဟစ်ယောက် လုပ်သင့်တဲ့အလုပ်ကို ဘယ်သူဟာ အကျေပွန်
ဆုံးလဲ ဒီအချက်တွေကိုကြည့်ပြီးတော့ ဆုံးဖြတ်ရလိမ့်မယ်။
ယေဘုယျအားဖြင့် ... အချစ်အတွက် သေရဲတယ်ဆိုတဲ့စိတ်
ကို လူတော်တော်များများပဲ အလေးအမြတ်ပြုတတ် ကြပါ
တယ်။ ဒါပေမဲ့ စိတ်လှုပ်ရှားနေတဲ့အခါ သေပစ်လိုက်ဖို့ဆိုတာ
မခက်ပါဘူး။ ငါ့ချစ်သူမရှိလို့ငါလဲအသက် မရှင်ချင်တော့ဘူး
ကွာဆိုပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ်သေတာမျိုးဟာ အချစ်သူရဲ့

ကောင်းလို့ အခေါ်ခံရနိုင်ပေမယ့် တကယ်တမ်း ချိုးကျူးစရာ
ကောင်းလောက်အောင်တော့ မပြည့်စုံဘူး။

... နောက်တခါ ကိုယ့်ချစ်သူ အသက်ပြန်ရှင်လာအောင်
ကြိုးစားခဲ့တဲ့သူ၊ သူဟာလည်း အချစ်ကြီးလွန်းတာကိုတော့
အသိအမှတ်ပြုရပါမယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့ကြိုးစားမှု မအောင်မြင်
ခဲ့ရင် သူ့အချစ်ဟာ အရာမထင်ရှိမှာပဲ။ ပြီးတော့ ရှာတွေ့နိုးနိုး
ကြိုးစားနေရတာဟာ မျှော်လင့်ချက်ကလေးတော့ ရှိနေတာမို့
ဖြေသာပါသေးတယ်။

... တကယ်တမ်း ချိုးကျူးစရာက နှစ်၂၀လုံးလုံး မပြတ်
တမ်း အချစ်တွေ ခိုင်မာမြဲမြံခဲ့တဲ့သူပါ။ သူ့ချစ်တဲ့သူနားမှာ
သူဆက်နေပေမဲ့ သူ့မှာ ဘာမှရနိုင်တော့တာ မဟုတ်ဘူး။
မျှော်လင့်ချက်ကလေးတောင် ဆုအဖြစ်ရစရာမရှိဘူးလေ။
သူ့ချစ်သူဟာ အကောင်ထည်မဲ့ ခြပ်မဲ့သွားတဲ့ အခြေအနေမျိုး
မှာ ဖြစ်တယ်။ အဲဒီလိုအခြေအနေမျိုးမှာတောင်မှ အနားမှာ
ဆက်နေပြီး ဆက်လို့ ချစ်နေနိုင်တာ၊ ရှင်လျက်သေနေရတဲ့
ဘဝမှာ ကျေကျေနပ်နပ်ကြီး ဆက်နေထိုင်နိုင်တာ သိပ်
ချိုးကျူးစရာကောင်းပါတယ်။

ဒီစကားအဆုံးမှာ ပညာရှိသမီးတော်ဟာ တအောင့်နား
တယ်။ ပြီးတော့မှ ဆက်ပြောပြန်တယ်။

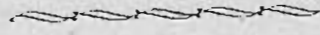

... တကယ်တော့ ချစ်သူတွေရဲ့ တကယ့်အလုပ်ဟာ အဲ့ဒါ ပါပဲ။ ဘာမှ မျှော်လင့်စရာမရှိတော့တဲ့ အခြေအနေမှာဖြစ်စေ မပြောင်းလဲပဲ ဆက်လက် မြဲမြံနေနိုင်တာပါ။ ချစ်နေသေးတဲ့ စိတ်ကို ထိန်းသိမ်းရင်း တစ်ဘဝလုံး ဆက်ရှင်သန်နေတာ၊ ကိုယ့်ချစ်သူက ဘာဆိုဘာမှ မပေးဆပ်နိုင်တော့တာတောင် ချစ်ဖို့သက်သက် ချစ်သူနားမှာ ဆက်လက် ရပ်တည်ပေးနိုင် တာဟာ ချစ်သူအစစ်လို့ အကြွင်းမဲ့ ဆိုနိုင်မှာဖြစ်ပါတယ်။

... ဒါကြောင့်၊ ဒီကိစ္စအတွက်စီရင်ချက်ကတော့ ...

မိန်းကလေးကို အသက်ပြန်ရှင်စေသူဟာ အသက်ကိုပေးသူ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ဖခင်သဖွယ်ဖြစ်တယ်။ မိန်းကလေးနဲ့ အတူ ပြန်ရှင်သန်လာခဲ့သူဟာ မောင်ဖွားသဖွယ်ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့်သူတို့နှစ်ယောက်လုံး မိန်းကလေးကို ဇနီးမယား အဖြစ် သိမ်းပိုက်ယူဖို့ မသင့်တော်ဘူး။ အနှစ်၂၀လုံး မိန်းကလေးနဲ့အတူ နေပေးခဲ့သူသာလျှင် ချစ်သူခင်ပွန်းသဖွယ် ဖြစ် တာမို့ သူသာ မိန်းကလေးကို ရယူပိုင်ဆိုင်ထိုက်သူ၊ ဇနီး မယားအဖြစ် သိမ်းပိုက်ထိုက်သူ ဖြစ်ပေတော့တယ်။”

ပံညာရှိသမီးတော်လေးရဲ့ ကြောင်းကျိုးခိုင်လုံပြည့်စုံလှတဲ့ စီရင်ချက်ကို အားလုံးပဲ သဘောတကျ ခေါင်းတွေတဆတ်ဆတ် ညိတ်မိကြပါလေတော့တယ်။

ဒီတစ်ကြိမ်လျှောက်လဲချက်ကိုပူ လူကြီးပိုင်းဆက် လူငယ်ပိုင်းက ပိုနှစ်သက် ကြလေသည်။

ဒီလိုလျှောက်လဲချက်မျိုး ပေးနိုင်သူဖြစ်၍ ယခု ချက်ချင်းပင် အသက်ဘေး မှ ချမ်းသာလွတ်ငြောက်ခွင့်ပေးပါရန် တစ်ချို့က အော်ဟစ်ကာပင် တောင်းဆိုပေးကြ လေ၏။

မြို့လူကြီးများက လူငယ်လေးအား သဘောကျလာပြီဖြစ်သော်လည်း ဒီလောက်ထိတော့ အလွယ်တစူ မလိုက်လျောနိုင်သေး။ လူငယ်လေးကလည်း သပ်ပြုံးပြုံးပင် ရိုနေဆဲ။

သူ ဆက်အသက်ရှင်ခွင့်ရပြန်လေသော ရက်သတ္တတစ်ပတ်အတွင်း မြို့၏ နေရာအနှံ့သို့ ပျံပါးစွာ လည်ပတ်နေပြန်လေ၏။ ဒီတစ်ကြိမ် သူအဓိကသွားသော နေရာမှာ မြို့တောင်ဘက်သို့ ဖြစ်လေသည်။

ယင်းအရပ်တွင် လျှို့ဝှက်ဂမ္ဘီရနည်းလမ်းတစ်ခုကို သူ့ရရှိခဲ့ပြန်၏။ ထိုနည်းအား “ချစ်သူစိတ်ပြန်လည်လာစေဖို့ ဂမ္ဘီရနည်း” ဟုခေါ်လေ သည်။

ချစ်သူမိတ်ပြန်လည်လာစေဖို့ ဂန္ထီရနည်း

ကိုယ့်ချစ်သူက ကိုယ့်ကို မချစ်လို့ စွန့်ပစ်သွားတာပဲဖြစ်ပြီး

အချစ်သက်တမ်းကြာလာတဲ့နောက် အေးခဲသွားတဲ့ ဆက်ဆံရေးတွေ

အတွက်ဖြစ်ဖြစ် ဟောဒီနည်းလမ်းကို အသုံးပြုခြင်းဖြင့် သင့်ချစ်သူဆီက မြတ်နိုးမှုကို လွယ်ကူထိရောက်စွာ တစ်ပြန်ပြန်လည် ရရှိနိုင်ပါမိမ့်မယ်။

ဒီနည်းအတွက် လိုအပ်တာတွေကတော့

- ၁။ ဖယ်ကင်းတိုင်ဖြူနှစ်တိုင်ရယ်
- ၂။ ဖယ်ကင်းတိုင် ထည့်ထွန်းဖို့ ဒေဘက်ခွက်နှစ်ခုရယ်
- ၃။ ငွေရောင်ကြိုးတစ်စရယ်
- ၄။ သင်နဲ့ သင့်ချစ်သူရဲ့ ဓာတ်ပုံတွေရယ်... ပါပဲ။

ဒီနည်းကို ဘေကြာနေ့ ညနေမှာ စတင်စပြုမှာဖြစ်ပါတယ်။

လပြည့်နေ့ ဘေကြာညနေဆို ပိုကောင်းပါတယ်။

ဒါမှမဟုတ်လဲ လပြည့်နေ့နားအိုးဆုံး ဘေကြာတစ်ရက်မှာစီရင်ပေးလေ့ရှိပြီး ဖယ်ကင်းတိုင်မီး ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်ထွန်းလင်းတောက်

နိုင်မယ့် ဘယ်လိုနေရာမျိုးမှာမဆို ဒီအစီရင်ကို လုပ်ဆောင်လို့ရပါတယ်။ စတင်လုပ်ဆောင်စဉ်မှာတော့ သင်က ရေဖိုးချိုးသန့်စင်ထားပြီး သန့်ပြန်သော အဝတ်တွေကို ဝတ်ဆင်ထားရမယ်။

ဒေဘက်ကပုံမှာ ပြုထားတဲ့အတိုင်းပါပဲ။

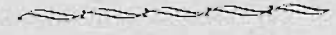
ဖယ်ကင်းတစ်တိုင်ရဲ့နောက်မှာ သင်ပုံ၊ နောက်တစ်တိုင်နောက်မှာတော့ သင့်ချစ်သူပုံကို ထားပြီး ဖယ်ကင်းတိုင်နှစ်တိုင်ကို ဒေဘက်ခြေပိုင်းမှာ ငွေကြိုးကလေးနဲ့ ချည်သွယ်တန်းစရာဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ ဖယ်ကင်းတိုင် နှစ်တိုင်ကို ထားရှိရမယ့် အကွာအဝေးအရေကြီးပါတယ်။ ငွေကြိုးလေးကို ဥပတ်လောက်ပတ်လျက်ဟဲ့အခါ ဖယ်ကင်းတိုင်နှစ်တိုင် ထိသွားစေမယ့်အကွာအဝေးမျိုးမှာ ထားပါ။

ပုံမှာပြထားတဲ့ ဖယ်ကင်းတိုင်ရဲ့ လုံးပတ်အရတော့ တစ်တိုင်နဲ့တစ်တိုင် ဥပတ်မလောက် အကွာအဝေးမှာ ထားတာက အဆင်ပြေပါတယ်။

ဒီနောက် ဖယ်ကင်းတိုင်ကို မီးထွန်းညှိလိုက်ပါ။

ပြီးရင် ဟောဒီ စာသားကို သုံးကြိမ်တိတိ ပြည်းညင်းပီသစွာ ရွတ်ဆိုပါ။

ဒီဖယောင်းတိုင်က သူ့နှာတွက်၊

ဒီဖယောင်းတိုင်က ငါ့နှာတွက်၊

ဖယောင်းတိုင်လေးတွေ့ ထိတွေ့တဲ့နှာခါ

ငါတို့ချင်းပြန်လည်ပေါင်းစည်းကြမှာ

နှာချစ်ဖေဖွားတွေ ပြန်လည်နိုးကြား

ဖိုးတောက်လေးလဲ ပြန်တောက်ပစေသား။

(သင့်ချစ်သူနာမည်) ငါ့နှာကို ခေါ်နေတယ်။

အင်္ဂလိပ်လို ရွတ်မယ်သူတွေအတွက်တော့ ဟောဒီလို ရွတ်ဆိုနိုင်ပါတယ်။

This candle for him/her,

This candle for me,

When they touch,

Reunited we'll be,

Rekindle the love,

Redindle the flame_ .

(insert your lover's name), I call your name.

ဒီလိုသုံးကြိမ်ရွတ်ပြီးတာနဲ့ သင့်ချစ်သူပုံတွေက ဖယောင်းတိုင်ကို တစ်ပတ်ညင်သာစွာ ယတ်ရွှေ့လိုက်ပါ။ ငွေကြိုးလေးက အဲဒီဖယောင်းတိုင်ကို ဖမ်းယတ် ယတ်ရန်သွားပြီပေါ့။

ဒီလိုပါပဲ သင့်ချစ်သူအပေါ်ချည်နှောင်ထားတဲ့ မမြင်ရတဲ့ကြိုးလေးဟာ သည်း သူ့နှလုံးသားမှာ တစ်ပတ်တင်းသွားပြီး သင့်ဆီသူ ပိုနိုးကပ်လာပြီလို့ ဆာရုံမှာ မြင်မောင်ထားရပါမယ်။

ဒီလိုမြင်မောင်ပုံဖော်ပြီး ခဏလောက်နေတဲ့အခါ ဖယောင်းတိုင်မီးကို ပြန်ငြိမ်းသက်လို ရပါတယ်။ ရေနဲ့ မှုတ်မငြိမ်းပါနဲ့။ လက်ကလေးနဲ့ မီးညွှန်ကို ညင်ညင်သာသာကိုင်ပြီး ငြိမ်းလိုက်ပါ။

အဲဒီအတိုင်း ...

နောက်ထပ် ရက်တိတိ ဆက်လက်လုပ်ဆောင်ရမှာဖြစ်ပါတယ်။

(ဒါကြောင့် အစီရင်ဟာ စုစုပေါင်း ဥရုက်တိတိဖြစ်ပါတယ်)

လိုအပ်တာက ဥရုက်မပြည့်မချင်း သင်အစီရင်လုပ်ထားတဲ့ဖယောင်း တိုင်တွေ လဲပြိုသွားခြင်း မရှိစေဖို့ပါပဲ။

တစ်ရက်ကို သုံးကြိမ်ရွတ်ဆိုပြီးတိုင်း ဖယောင်းတိုင်တစ်ပတ်ကျ ပတ်ရစ် လာတဲ့အခါ နောက်ဆုံး ဥရုက်မြောက်နေမှာ ဖယောင်းတိုင်လေးနှစ်တိုင်ဟာ ထိ သွားရပါမယ်။ ဒါကြောင့်လဲ နဂိုကတည်းက ဖယောင်းတိုင်ဥပတ်စာလောက်အကွာ အဝေးနဲ့ ငွေကြိုးလေးကို သွယ်တန်းထားတာဖြစ်ပါတယ်။

ဥရုက်တာလုံး ဒီအစီရင်ကို ဒောင်မြင်စွာဒေကောင်ထည်ဖော်ပြီးတဲ့ နောက်မှာစီရင်ခွဲသမှုပစ္စည်းတွေကို လုံခြုံစွာ သိမ်းဆည်းထားလိုက်ပါ။ ပြီးတော့ သင့်ချစ်သူသင့်ရင်ခွင်ထဲ မကြာခင်ပြန်ရောက်လာတော့မှာကိုလဲ မျှော်လင့်ယုံကြည် နေပါလို့ ဒီအစီရင်က ဆိုပါတယ်။

“ဒီတစ်ကြိမ်ပေးမယ့် လျှောက်လဲချက်ကိုတော့ ချစ်သူရွေး နည်းလို့ နာမည်ပေးထားပါတယ်”

လူငယ်လေးက ယင်းသို့ပြောလိုက်လျှင်ပင် နားထောင်နေကြ သူ ပရိသတ်အပေါင်းလှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားကြလေသည်။

“ဒီတစ်ခါ လျှောက်လဲချက်ဟာ အချစ်ရဲ့ သဘောကိုသာ မက ချစ်သူရွေးတဲ့အခါ ထားရှိရမယ့် စိတ်သဘောထားကို လည်း အကောင်းဆုံးညွှန်ပြပေးနေတယ်”

လူငယ်လေး ထိုသို့ထပ်ပြောလိုက်သည့်အခါမှာတော့ ပရိ သတ်မှာ ဘယ်လိုမှ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ဆက်လက်မနေထိုင်နိုင်တော့ပါ ချေ။

“ပြောပါတော့ဗျို့”

ဟု အော်သူတို့ကအော်၏။

“နားထောင်ချင်လှပြီ”

ဟု ရင်ဖွင့်သူတို့ကလည်း ရှိသည်။

သူ့အဖြစ်က အသက်ဘေးမှလွတ်ရင် လျှောက်လဲချက်ပေးနေ သည်နှင့် မတူ။ ဟောပြောပွဲတစ်ခု၊ ကြည့်ချင်ပွဲတစ်ခုကို လာရောက် အားပေးခံနေရသည်နှင့် တဖြည်းဖြည်းပိုတူလာလေတော့သည်။

ချစ်သူရွေးနည်း

အနာဂတ်ကာလရဲ့ ဒေသတစ်ခုမှာပါ။

အဲဒီခေတ်မှာ မိမိအိမ်ထောင်ဘက်ကို စိတ်ကြိုက်ရွေးချယ် ဝယ်ယူနိုင်ဖို့ရာ ကုန်တိုက်ကြီးတွေ ရှိသတဲ့။

ယောက်ျားလေးတွေအတွက် မိန်းကလေး အိမ်ထောင်ဘက် တွေ ရောင်းချပေးတဲ့ကုန်တိုက်ရှိသလို မိန်းကလေးတွေ အတွက်လည်း ယောက်ျားလေးအိမ်ထောင်ဘက်တွေ ရောင်းချပေးတဲ့ ကုန်တိုက်တွေ ရှိတာပေါ့။

တစ်နေ့သားမှာ ...

ဒီလို ကုန်တိုက်ကြီးတစ်ခုရဲ့အရှေ့ကို အမျိုးသမီး တစ် ယောက် ရောက်လာတယ်။

သက်လတ်ပိုင်းအရွယ်။

မြင်လိုက်တာနဲ့ အိမ်ထောင်ဘက်မရှိသေးတဲ့ အပျိုကြီးမှန်း သိသာနိုင်တဲ့ ရုပ်သွင်မျိုး။ သူ့ရောက်လာတာကလည်း မိန်းကလေးတွေ အတွက် ယောက်ျားလေးအိမ်ထောင်ဘက်တွေ ရောင်းချပေးနေတဲ့ ကုန်တိုက်ကြီးဆီလေ။

ရှက်ရှက်ရွံရွံ ခပ်တွန့်တွန့်ပဲ ကုန်တိုက်ထဲ သူဝင်ရောက်လာ ခဲ့လိုက်တယ်။ မျက်နှာကလည်း နီမြန်းလို့။ ခုအချိန်မှာ တစ်ယောက် ယောက်ကသာ သူ့ကို လှောင်သလိုလို အကြည့်လေးတစ်ချက် လောက်များ ကြည့်မိရင် ချက်ချင်း လှည့်ပြေးမလားပါပဲ။

ဒါပေမဲ့ ကံကောင်းတာက ကုန်တိုက်ထဲမှာ လူတစ်စုံတစ် ယောက်မှ ရှိမနေပါဘူး။

အမှန်တော့ ရောင်းသူ တစ်စုံတစ်ယောက်မှ ရှိမနေဘူးလို့ပြော ရင် ပိုမှန်လိမ့်မယ်။ အနာဂတ်ခေတ်မို့ အဆင်မြင့်စောင့်ကြည့်ရေး ဝန်ထံတွေ တပ်ဆင်ထားမှာပေါ့လေ။ ကုန်တိုက်ရဲ့ အတွင်းပိုင်းမှာတော့ ရောင်းကုန်အဖြစ်ရှိနေတဲ့ ခင်ပွန်းလောင်းလေးတွေက စီတန်းလို့။

အဲဒီအတွင်းဘက်ကို ဝင်မယ်အလုပ်မှာ ဝင်ပေါက်အပေါ်က ဆိုင်းဘုတ်တစ်ခုကို သူ သတိပြုမိသွားခဲ့တယ်။

‘ခပ်ပိန်းပိန်းအလွှာ’ ဆိုပဲ။

တစ်ဆက်တည်း အဝင်တံခါးမသေးဘက်နားမှာ ထားပေး ထားတဲ့ လက်ကမ်းကြေငြာထည့် စင့်ကလေးတစ်ခုကို သွား သတိ

ထားလိုက်မိတယ်။

အလျဉ်းသင့်ရာတစ်စောင်ကို ဆွဲယူဖတ်ကြည့်လိုက်တော့ ဟောဒီလို ရေးထားတာတွေ့တယ်။

ဒီကုန်တိုက်ဟာ ... နာမိုင်းသမီးတွေနာထွက်

မိမိကိစ္စထောငါ့ကံကို လွတ်လပ်ရွာရွေးချယ်ဖို့ရာ ပွင့်လှစ်ထားတဲ့ ကုန်တိုက်ဖြစ်တယ်။

ကိစ္စထောငါ့ရိုသေးတဲ့ ဘယ်သူ့အဖို့ ဝယ်ယူနိုင်ပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ ဒီကုန်တိုက်က ဝယ်ယူသွားတဲ့ ခင်ပွန်းလောင်းကို

ကိစ္စထောငါ့ကံဖြစ် သစ္စာရှိဖို့ပေါင်းသင်းရမှာ ဖြစ်တယ်။

ဒီကုန်တိုက်မှာ မြေညီထပ်ကွဲပါကွဲင် ကွဲပေါင်းငါးငါးထပ်ရှိတယ်။

တစ်ဖက်မှာ မဖြိုကရင် နောက်တစ်ဖက်ကို သက်တက်သွားလို့ ရပါတယ်။

နှစ်သက်ရာကို ရွေးချယ်ဝယ်ယူပါ။

ဒါပေမဲ့ ကွဲပေါ်တစ်ဖက်ဖက်ဖြိုးရင် ကွဲကတစ်ဖက်ကို ပြန်ဆင်းလို့ မရဘူး။

ကုန်တိုက်ထဲက ထွက်ခွာသွားဖို့နေရာမှာလဲ

ဒီကုန်တိုက်ဆီ ပြန်ဝင်လို့ မရဘူး။

လူတစ်ယောက်ဟာ တစ်ကြိမ်သာ ဒီကုန်တိုက်ဆီ ဝင်ခွင့်ရှိပါတယ်။

နဲ့ဒါဟာ ဒီကုန်တိုက်ရဲ့ စည်းကမ်းပါပဲ။

အဲဒီလို ... လက်ကမ်းစာစောင်မှာပါတဲ့

စည်းကမ်းချက်တွေ ဖတ်ပြီးတော့ ခင်ပွန်းလောင်းဝယ်ဖို့
လာသူ အပျိုကြီးက နှာခေါင်းရှုံ့တယ်။

“ဘယ်လိုကြီးလဲ၊ ကြီးကျယ်လိုက်တာ”

... ပေါ့လေ။ ဒါပေမဲ့ ဒီမြို့မှာကလည်း ဒီလိုကုန်တိုက်
ဆိုလို့ ဒီတစ်ခုသာရှိလေတော့ သူ့ဂျီးများနေချင်လို့ မရဘူးပေါ့။

ဒီတော့ နှုတ်ခမ်းတွန့်လျက်သား မချိုမချည်မျက်နှာပေးနဲ့ပဲ
ကုန်တိုက်ရဲ့ မြေညီထပ်အလွှာထဲ ဝင်လာခဲ့လိုက်တော့တယ်။

အထဲမှာတော့

ခင်ပွန်းလောင်းလေးတွေက တန်း..ကိုစီလို့။

ဝင်လာသူကိုတောင် သေချာမကြည့်။ မျက်လွှာကိုယ်စီမျ
ထားကြတယ်။ လူစင်စစ်ထက် စက်ရုပ်ကလေးတွေနဲ့ ပိုတူနေ သလိုပဲ။
သူ့ကို ခင်ပွန်းလောင်းအဖြစ် ရွေးချယ်လိုက်ပါမှသာ သက်ဝင်လှုပ်ရှား
လာမယ့် သဘောပေါ့။

ရောင်းကုန်ဖြစ်တာနဲ့အညီ ဘေးမှာ ဈေးနှုန်းနဲ့အတူ အရည်
အသွေးတွေကိုလည်း စာရင်းစာရွက်ကလေးနဲ့ ချိတ်ထားပေးတယ်။
ဆေးရုံတွေက လူနာခုတင်ဘေးမှာ လူနာရဲ့ အချက်အလက်တွေ ချိတ်
သလိုမျိုး။

အယောက်တိုင်းရဲ့ နံဘေးမှာ သူ့ဆိုင်ရာအချက်အလက် တွေကို
ကြတယ်။

ဈေးဝယ်လာသူ အပျိုကြီးက တစ်ယောက်ချင်းကို အသေအချာ ကြည့်တယ်။ ကြည့်လိုက်တိုင်းလည်း သူ့မျက်နှာက ရှုံ့ခွဲသွားတာပဲ။

“ရုပ်ရည်ကလဲ မသားနား။ ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်ကြည့်ပြန်တော့ မက်လောက်စရာမရှိ။ ပိန်ပိန်လည်းရှိ၊ ဝဝ လည်းပါ၊ ပုတာက ပု၊ ရှည်လွန်းတာက ရှည်။ တစ်ချို့ကလည်း လက်ပြင်က ကုန်းနေလိုက်သေး။ တစ်ချို့ကျတော့ မျက်စိက စွေစွေ ... ငါဘယ်လိုများရွေးရပါမလဲနော်”

အဲဒီအပျိုကြီးစိတ်ညစ်မယ်ဆိုလည်း ညစ်လောက်စရာပါပဲ။ ပြထားတဲ့ ခင်ပွန်းလောင်းတွေက တကယ့်ကို ပါမလုံ (ပုံ မလာ)တာ။

“ဟင် ဒီတစ်ယောက်ကျတော့လဲ မဲလိုက်တာ”

“အား ဒီတစ်ယောက်က မျက်နှာမှာ ကျောက်ပေါက်မာတွေနဲ့ ပါလား”

ဒီလိုနဲ့ ရှေ့ကို ဆက်လျှောက်သွားတယ်။

ရုပ်ရည်မဆိုးလှသူ တစ်ယောက်စ နှစ်ယောက်စကို တွေ့တယ်။ စိတ်နည်းနည်း ဝင်စားလာတာနဲ့ နံဘေးမှာ ချိတ်ထားတဲ့ ဇိနူးကတ်ကလေးကို ယူကြည့်လိုက်တော့ ...

“ဟင် အရည်အချင်းက သူညဆိုပါလား၊ ဘာလုပ်ရမလဲ ဒီငပိန်းကို”

အဲဒီလို ပါးစပ်က ပြောမိလိုက်ချင်းမှာပဲ တစ်ခုသွားသတိရ မိလိုက်တယ်။

ဟုတ်သားပဲ။ ဒီအလွှာရဲ့ နာမည်ကိုက ခပ်ပိန်းပိန်း အလွှာလို့ ပေးထားတာပဲ။ ဒီအလွှာမှာရှိတဲ့သူ အားလုံးဟာ ရုပ်ရည်အားဖြင့် ဒါမှမဟုတ် အရည်အချင်းအားဖြင့် ခပ်ပိန်းပိန်းတွေပဲ ဖြစ်တော့မှာပေါ့။

“မဖြစ်ဘူး မဖြစ်ဘူး၊ ငါ အပေါ်ထပ်အလွှာကို တက်မှပါပဲ”

သူ့လျှောက်လာတာကလဲ မြေညီထပ်(ခပ်ပိန်းပိန်းအလွှာ) ရဲ့ နောက်ဆုံးကို ရောက်နေပါပြီ။

ရှေ့မှာ အပေါ်တစ်ထပ်ဆီတက်တဲ့ လှေကားကိုတွေ့ရတယ်။ အမောတကော ခပ်လောလော စိတ်နဲ့ပဲ သူ အပေါ်ထပ်ဆီ တက်လိုက်တော့တယ်။

ဒီအလွှာမှာတော့ ...

‘ရွက်ကြမ်းရေကျိုအလွှာ’ ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်ကြီးက ဆီးကြိုနေတယ်။ တစ်ဆက်တည်း အဲဒီအလွှာရဲ့ ဝင်ပေါက် နံဘေးမှာ ကြေငြာသင်ပုန်းကြီးတစ်ခုကိုလည်း တွေ့လိုက်ရတယ်။

ရွက်ကြမ်းရေကျို နာလွှာမှ ဖြိုဆိုပါတယ်။

သင်ပုန် ဒီနာလွှာကို ရေကန်ကမ်းက နေ့စဉ်သေချာသူ

ဘဝကို သိမ်းပိုင်းနာဆင်လောက်နဲ့ ဗဟိုကန်ကန်လွှာနဲ့ ဖော်ပြနိုင်တာပါပဲ။

မှန်ကန်တဲ့ ရွေးချယ်မှုပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

စိတ်ထောင်စက်ရွေးတယ်ဆိုတာ

တွေ့ရာ ကောက်ယူလို့ သင်တမ်းဟုတ်ပါဘူး။

စဉ်းစားမယ့်ပုံ၊ ပိုင်းဖြတ်မယ့်ပုံ၊ ရေရှည်မှာ ကိုယ်နဲ့ ဖြစ်မဖြစ်

ကိုယ်ကကော တကယ်တော့ကန်ဒီမှာ ရှိမရှိ ...

ဒါတွေနားလုံးကို ချင်ဖို့ရှိပါတယ်။

ဒီနာလွှာမှာ သင်စိတ်ဖြိုက်သင်စက်ရွေးချယ်နိုင်ပါတယ်။

ဈေးဝယ်လာသူ အပျိုကြီးက ကိုယ့်ရင်ဘတ်ကိုယ် လက်နဲ့ဖိလိုက်တယ်။

“တော်သေးတာပေါ့၊ ငါ့ ဆုံးဖြတ်ချက်မှန်ပေလို့၊ ငါ့ဆိုတဲ့ ငါ့ကလည်း ခပ်ပိန်းပိန်းလောက်တော့ ဘယ်တော့မှ ရွေးချယ်မယ့်သူ မဟုတ်ဘူးလေ”

ဒီလို ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ပဲ ရွက်ကြမ်းရေကျိုအလွှာရဲ့ အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လိုက်တော့တယ်။

အထဲမှာက ခုန အလွှာထက်တောင် ခင်ပွန်းလောင်းတွေပြဲထားတာ များသေးတယ်။

ရုပ်ရည်တွေလည်းမဆိုးကြဘူး။ လက်သင့်ခံနိုင်လောက်စရာပဲ။

အရည်အချင်းတွေ ကြည့်လိုက်တော့လဲ သိပ်မနိမ့်လှ။ ဒါပေမဲ့ ...

ဈေးဝယ်လာသူ အပျိုကြီးက ခေါင်းကို ငြင်ငြင်သာသာခါလိုက်တယ်။

“ဒီအလွှာကလည်း တကယ့်ကို နာမည်နဲ့လိုက်အောင် ရွက်ကြမ်း ရေကျိုတွေချည်းပါလားလေ”

ရှေ့ကို သူ ဆက်လျှောက်တယ်။ နောက်ထပ် ရွေးချယ်စရာ အများကြီးကို တွေ့တယ်။ တူညီတာက အကုန် ရွက်ကြမ်းရေကျိုတွေ ချည်းပဲ။

ဒီတစ်ခါတော့ အပျိုကြီးက နည်းနည်းပဲများနေပြီ။ “ဟင်း၊ ရွက်ကြမ်းရေကျိုတွေချည်းပဲဟာ ဘာလုပ်ရမှာလဲ၊ တော်ပြီတော်ပြီ အပေါ်ထပ်ကိုပဲ ငါထပ်တက်တာ ကောင်းတယ်”

အပေါ်ထပ်ရောက်တော့ ...

‘တစ်ခြမ်းပဲ့အလွှာ’ ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်ကို မြင်ရတယ်။

ဘာများလဲပေါ့။ နာမည်က ဆန်းနေတယ်။ အရင်လွှာတွေ တုန်းကလို နာမည်တွေရုံနဲ့ ဘယ်လိုအစားတွေ ရှိမယ်ဆိုတာ တန်းသိနိုင်တဲ့ အလွှာ မျိုး မဟုတ်ဘူး။

အဲဒီအလွှာရဲ့ဝင်ပေါက် တံခါးမဘေးမှာလည်း ကြေငြာ သင်ပုန်းတစ်ခု ရှိနေတယ်။

တစ်ဖြမ်းပဲ နာလွှာမှ ဖြိုဆိုပါတယ်။

ဒီအလွှာကို သင် ရောက်လာတဲ့ နာလွှာက

သင်ဟာ သာမန်ထက်မကသူတစ်ယောက်မှန်း ဖော်ပြနေပါပြီ။

ဝေဖန်ရောဂါလေးကနဲ့ မကျေနပ်နိုင်ပဲ

ပိုက် သာလွန်မှုကို ရှာဖွေလိုသူတစ်ယောက်ပေါ့။

ဒီလို စိတ်နေမြင် သူဖြစ်လို့ ကျိုးကျူးရပါတယ်။

စိတ်ထောင်မှ ဘုရားတည် အေးမင်ရည်စက်ထိုး

ဆိုတဲ့ ရှေးထုံးနဲ့လည်း သင်လုပ်ရပေမယ့် ညီပါတယ်။

နောက်ပြင်နိုင်ခဲ့တဲ့ ကိစ္စကို သေချာ စိစစ်ရှေးချွယ်တာ တောင်းပါတယ်။

ဒီအလွှာမှာ စိတ်ကြိုက်တွေ့ပါစေလို့ ဆုတောင်းပါတယ်။

ဒီအလွှာမှာက ရောင်းကုန်ခင်ပွန်းလောင်းတွေကို နှစ်ခြမ်း ခွဲခြမ်းထားတာ တွေတယ်။

တစ်ခြမ်းက လူတွေက ရုပ်ချောတယ်။ တစ်ဘက်ခြမ်းက လူတွေကတော့ သိပ်မချောကြဘူး။ မချောဘူးဆိုပေမယ့် ဟိုးအောက် ဆုံးက ခပ်ပိန်းပိန်းအလွှာမှာလို ဂျိုကျိုး နားရွက်ပဲ့တွေတော့ မဟုတ်ဘူး ပေါ့။ မဆိုးဘူးလို့တော့ ပြောနိုင်ပါသေးတယ်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မိန်းကလေးဆိုတော့ အလှမက်တာနဲ့အညီ ဈေး ဝယ်လာသူ အပျိုကြီးဟာ ရုပ်ခပ်ချောချော ခင်ပွန်းလောင်း တွေရှိရာဆီ ချဉ်းကပ်သွားလိုက်တယ်။

အနားကပ်မိလေလေ သူ့ရင်တွေ အခုန်မြန်လေပါပဲ။

ဒီမှာရှိနေတဲ့ ခင်ပွန်းလောင်းတွေက တကယ့်ကို ရုပ်ချောတာ။ ပုံစံကိုက မဟာလီးဝုဒ်မင်းသားလိုလို၊ ဘောလိဝုဒ်မင်းသားလိုလို ကိုရိုးယားက ရိန်းတို့ ထယ်စောက်တို့လောက်တော့ အသာလေး။

မျက်လွှာလေးတွေ ချထားတာတောင်မှ အသွင်အပြင်က ဆွဲဆောင်မှုရှိလွန်းနေတယ်။ ရင်တွေတခုနဲ့တခု တုန်တုန်ယှင်ယှင်ပဲ့ပဲ့ တော်တော်ချောတဲ့ တစ်ယောက်ရဲ့ နံဘေးက မိနူးစာရွက်ကို လှမ်းယူ ကြည့်ရှုလိုက်တယ်။

“ဟင်”

ချက်ချင်းပဲ ခုနက ပီတိုပြုံးနဲ့ ဝင်းပနေတဲ့ သူ့မျက်နှာထားဟာ

မဲ့သလိုလေးဖြစ်သွားတော့တယ်။

အရည်အချင်းက သူည ဖြစ်နေတာကိုး။

“ဪ... ဒါကြောင့် တစ်ခြမ်းပဲ့အလွှာလို့ ခေါ်တာကိုး”

ချက်ချင်းပဲ အဓိပ္ပာယ်ကို သူနားလည်လိုက်တယ်။

ဒီအလွှာမှာရှိတဲ့ ခင်ပွန်းလောင်းတွေဟာ ရုပ်ချောရင်၊ အရည်အချင်းမရှိ၊ အရည်ချင်းရှိပြန်တော့ ရုပ်မချော ... ဒါမျိုးတွေချည်းဖြစ်မှာပဲ လို့ သူတွေ့လိုက်မိတယ်။

ရှေ့ဆက်လျှောက်သွားပြန်တော့ သူတွေ့လိုက်ရတာတွေက အဲဒီအချက်ကို သက်သေခံနေသလိုပါပဲ။

ဒါပေမဲ့ ...

တစ်နေရာအရောက်မှာတော့ ရုပ်သိပ်မဆိုးလှတဲ့ ခင်ပွန်းလောင်း တစ်စုကို သွားတွေ့တယ်။

မီးနူးကဒဲကလေး လှန့်ကြည့်တော့လည်း အရည်အချင်းက မဆိုးလှဘူး။

ဘယ်နှယ့်ပါလိမ့်လို့ သူတွေ့မိတုန်းမှာပဲ မီးနူးကတ်ပေါ်မှာ ကြယ်ပွင့်ပြထားတဲ့ မှတ်ချက်ကို သွားသတိထားလိုက်မိတယ်။

ရောဂါမျိုး ဇြိပ်ပါးတွင် ဇြိပ်ပါးခန့်ရှိသည် ... တဲ့။

ဒုက္ခော!

ဒါမျိုးတော့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ။ သူ့ယူမိလို့ကတော့ တစ်သက်

လုံး ပြုစုနေရတော့မှာပဲ။ အလကား ... ဂီလာနု၊ သွားရော လဟယ်။

နောက်တစ်ယောက်ဆက်ကြည့်ပြန်တော့ မှတ်ချက်တစ်ခုတွေ့ပြန်တယ်။

ခိုးလိုစိတ်ရွ စိတ်ဝေဒနာရှိသည်တဲ့။

အမယ်လေး သူ့ခိုးမယားဖြစ်မယ့် အပေါက်ပါလား

မဖြစ်ဘူး။ မဖြစ်ဘူး။

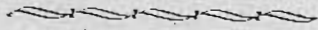
ခေါင်းတစ်ခါခါ လည်တစ်ခါခါနဲ့ပဲ အပျိုကြီးမှာ ဆက်မကြည့်ချင်တော့ဘူး။

“ဒီအလွှာက လူတွေဟာ တကယ်ပဲ တစ်ခြမ်းပဲ့တွေချည်းပါလား ရုပ်ရည်သားနားလွန်းပြန်တော့ အရည်အချင်းက သူည၊ ရုပ်ရော အရည်အချင်းရောက လက်ခံနိုင်လောက်စရာရှိတယ် ဆိုပြန်တော့ ဘယ်လိုမှ အဆင်မပြေနိုင်လောက်တဲ့ ပြစ်ချက်ကြီးက ရှိနေပြန်တယ်။ မဖြစ်ဘူး မဖြစ်ဘူး ငါ အပေါ်ထပ်ကို တက်ဦးမှပါပဲ”

ဒီလိုနဲ့ ...

နောက်တစ်ထပ် သူတက်ခဲ့ရပြန်တယ်။

ဒီအလွှာမှာ ချိတ်ထားတဲ့ ခေါင်းစဉ်ကတော့ ...

‘အပြစ်မလွတ်အလွှာ’ ဆိုပဲ။ ဒီနာမည်ကလည်း နည်းနည်း စဉ်းစားရခက်နေပြန်တယ်။

ဝင်ပေါက်ဘေးက ထုံးစံအတိုင်းရှိနေတဲ့ ကြေငြာဆိုင်းဘုတ် မှာတော့ အခုလိုမျိုး ရေးထားတယ်။

နာပြစ်မလွတ် နာလွှာကို သင်ဂျော့ကလေးကပြစ်ပါတယ်။

လွန်လွန်မျိုးနာလွှာ ဖြိုးထိုးပါတယ်။

ဒီနာလွှာနာယိ တက်လွန်းလားဟာကို ဖြောင့်ဖြောင့်နားဖြင့်

သင်ဟာ ...

နာကောင်းဂီဇာ လိုလားရွေးချယ်တတ်သူဖြစ်ဖို့နဲ့ သိသာနေပါပြီ။

စကားပုံကစားခဲ့ပါတယ်။

နာကောင်းဟာ နာကောင်းဆုံးရဲ့ ရန်သူဖြစ်သွားတတ်တယ်။။

နောက်က နာလွှာတွေမှာ သင် ရောင်ရမနေပဲ

ဒီနာလွှာယိ ဂျော့ကလေးနဲ့တယ်

သင်နာလွှာက နာကောင်းဆုံးနဲ့ နီးကပ်လာခြင်းပါ။

ဒီနာလွှာမှာကော၊ သင်စိတ်ကြိုက်ကို ရှာဖွေတွေ့ရှိလိမ့်မယ်လို့

ယုံကြည်ခဲ့ပါတယ်။

စာတွေကို ဖတ်ကြည့်ပြီးတာနဲ့ အပျိုကြီးမျက်နှာမှာ ပိတ်နဲ့ ဝင်းဝသွားတယ်။

“တော်လိုက်တဲ့ငါ၊ ကြည့်စမ်း...အောက်ကဟာတွေဆီမှာသာ စိတ်လျှော့လိုက်လို့ကတော့ ငါ ဒီလို အကောင်းနေရာဆီ ရောက်လာမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ငါမှန်သွားပြီ”

တဆက်တည်း သွက်လက်တဲ့ ခြေလှမ်းတွေနဲ့ အတွင်းဘက် ထဲ ဝင်ရောက်လာခဲ့လိုက်တော့တယ်။

‘ငါး’ ကနဲ့ သူ့အော်လိုက်မိတော့မတတ်ပါပဲ။ အထဲမှာရှိနေတဲ့ ခင်ပွန်းလောင်းတွေက သိပ်လန်းနေတယ်။

ရုပ်ရည်ကလဲ အပွဲစား။ မိန်းကလေးကလေးတွေ ကြည့်လိုက်တော့ အရည် အချင်း တွေကလည်း ပြောစရာမလို။

တစ်ချို့ကတော့ ရုပ်ရည်သိပ်မချောလှဘူး။ ဒါပေမဲ့ လက်ခံ နိုင်လောက်စရာတော့ရှိတယ်။ အဲဒီလိုလူမျိုးမှာကျတော့ အရည်အချင်း က ဝှတ်ရှယ်ဖြစ်နေတယ်။

“အိုကေပြီ၊ အိုကေပြီ၊ ငါတော့ စိတ်ကြိုက်တွေ့ပြီ” အားရကျေနပ်တဲ့ စကားကို ပါးစပ်ကနေတောင် ခပ်တိုးတိုး

ရေရွတ်လိုက်မိတယ်။

ရွေးချင်စရာချည်းမို့ ဟိုဒီ ဝဲလည်ကြည့်ရင်း မူးမတတ်တောင် ဖြစ်သွားရတယ်။ ခက်တာကလဲ အိမ်ထောင်ဘက်က တစ်ယောက်ပဲ

ရွေးလို့ရမှာ မဟုတ်လား။

“သေချာကြည့်ပြီး အကောင်းဆုံးကို ရှာရမယ်”

လို့ တီးတိုးရေရွတ်တယ်။

“ဒါနဲ့များဘာလို့ ဒီအလွှာကို အပြစ်မလွတ်အလွှာလို့ နာမည် ပေးထားရပါလိမ့်နော်”

လို့လည်း တွေးမရဖြစ်သွားမိတယ်။

ဒါပေမဲ့ ...

သူ့စကားမဆုံးခင်မှာပဲ မျက်လုံးအကြည့်က တစ်နေရာဆီ ရောက်သွားရတယ်။ မိန်းကဒါမှာ မှတ်ချက်တစ်ခုရှိနေပါလား။ ဟို အောက်က တခြမ်းပဲ့အလွှာမှာလို့ မင်နီနဲ့ ရေးထားတာတော့ မဟုတ်ဘူး။ ကြယ်ပွင့်လည်း ပြမထားဘူး။ ဒါပေမဲ့ မှတ်ချက်ဆိုတာတော့ ကျိန်းသေပါတယ်။

အနားတိုးပြီး သူမြင်လိုက်တဲ့ မှတ်ချက်ကို သေချာဖတ်လိုက်တယ်။

“စိတ်အလိုမကျလျှင် ပူညံ ပူညံလုပ်တတ်သည်”

တဲ့။ ဟင် ယောက်ျားတန်ခိုး နားပူမယ့်သူကြီးပါလား။

နောက်တစ်ယောက်ဆီ လှမ်းလိုက်မိတော့ သူ့မှာလည်း မှတ်ချက် ပါတာပါပဲ။

“အင်မတန် အလှအပမက်သည်”

တဲ့။ ဘယ်နယံ ယောက်ျားကြီးဖြစ်ရက် အလှမက်နေရတယ်

လို့။

နောက်တစ်ယောက်ဆီ ရွှေပြန်တယ်။ ဒီလူမှာလည်း မှတ်ချက်ကလေးတော့ ရှိနေပြန်တယ်။

“ဪ ... ဒါကြောင့် အပြစ်မလွတ်အလွှာလို့ နာမည်ပေးထားတာကိုး”

သေသေချာချာ စေ့စေ့စပ်စပ်ကြည့်တော့မှ

ဒီအလွှာမှာ ရှိသမျှလူတိုင်းဟာ မှတ်ချက်သေးသေးလေးပဲ ဖြစ်ဖြစ် တစ်ခုခုတော့ ရှိတတ်ကြတာမှန်း နားလည်သွားတယ်။

အယောက်တိုင်းကို ကြည့်တယ်။ အယောက်တိုင်းမှာ အသေးအဖွဲလေးဖြစ်ဖြစ် အပြစ်အနာအဆာတော့ ပါစမြဲ။

ဟူး မလွယ်ပါလား။

အပြစ်ကင်းသူတွေများတွေ့လိမ့်မလား မျှော်လင့်ချက်နဲ့ ရှာရင်း

ဒီအလွှာက ခင်ပွန်းလောင်းကုန်သလောက်ရှိသွားတော့တယ်။

ရှေ့ဘက်မှာ ...

ဘွားကနဲ ...

အထက်တက်တဲ့ လှေကားထစ်ကြီးမြင်တော့မှ သူ သတိထားမိလိုက်တယ်။ ဒီအလွှာက မဆိုးလှပေမယ့် ငါ့အတွက် ပြီးပြည့်စုံတဲ့

ခင်ပွန်းလောင်းကိုတော့ မတွေ့နိုင်သေးပါလား။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်

နောက်ဆုံးတစ်လွှာကျန်သေးတာပဲ။ တက်ကြည့်ဦးမှပါပဲလေ။

ဒီတစ်ခါ ဒီအလွှာကို စွန့်ခွာလာရတာက သိပ်တော့ စိတ်ရှင်းရှင်း မရှိလှပါဘူး။

ဒီအလွှာက ခင်ပွန်းလောင်းတွေကဘာပဲပြောပြော တော်တော်တော့ ရွေးချင်စရာကောင်းတယ်လေ။ ခက်တာက သူတို့မှာ အပြစ်ကလေးတော့ သေးသေးလေးပဲဖြစ်ဖြစ် ရှိနေကြလို့။

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါက အကောင်းဆုံးမှ ယူမှာလေ”

ကိုယ့်ကိုယ်ကို အားတင်းရင်း နောက်ဆံတင်းနေတာကို ဖြတ်လိုက်တယ်။ အလွှာဟောင်းကို ပြတ်ပြတ်သားသားကျောခိုင်း နောက်ဆုံးကုန်တဲ့ အပေါ်ဆုံးအလွှာဆီ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ခြွေလှမ်းတွေနဲ့ပဲ တက်လာခဲ့လိုက်ပါတော့တယ်။

‘စင်းလုံးချောအလွှာ’ ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်ကို မြင်လိုက်ရချင်းမှာပဲ သူ့ရင်ထဲ ကြည့်နူးချမ်းမြေ့သွားရတော့တယ်။

“အိုကေ! ငါလိုချင်တာ ဒါပဲ၊ ငါ့ခင်ပွန်းလောင်းဖြစ်မယ့်သူဟာ လုံးဝ စင်းလုံးချောဖြစ်ရမယ်၊ ညည်းနည်းလေးမှကိုအပြစ်အနာအဆာ မပါရဘူး၊ ဒါမှ ငါ့ခင်ပွန်းဖြစ်ဖို့ ထိုက်တန်မှာလေ”

ဒီအလွှာရဲ့ အဝင်ဝမှာက ကြေငြာဆိုင်းဘုတ်မတွေ့ရဘူး။

အို ... မရှိလည်း ဘာအရေးလဲလေ ငါနောက်ဆုံး ရွေးချယ်ဖို့ နေရာဆီ ရောက်ခဲ့ပြီပဲ။

... လို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အားတင်းရင်း တံခါးမကြီးကို ဘွန်းဖွင့်ဝင်လာခဲ့လိုက်ပါတော့တယ်။

ဒါပေမဲ့ ...

အထဲမှာ မြင်ရတဲ့ မြင်ကွင်းက

သိပ်အံ့သြစရာကောင်းနေပါတယ်။

ဘာလို့ဆို

တစ်ယောက်မှကို ရှိမနေလို့ပါပဲ။

မုန့်ပျောက်သွားတဲ့ ကလေးငယ်တစ်ယောက်လို ဈေးဝယ်

လာသူ အပျိုကြီး အော်ဟစ်မြည်တမ်းမိတယ်။

“ဘာဖြစ်တာလဲ၊ ဘာဖြစ်လို့ ... စင်းလုံးချောအလွှာမှာ

လူတစ်ယောက်မှ မရှိရတာလဲ၊ ငါ့ခင်ပွန်းလောင်းလေး၊ ငါ

ရွေးချယ်ချင်တဲ့ စင်းလုံးချောကိုကိုလေး၊ ဘယ်များရောက်သွား

ရ ပြန်တာလဲ”

ဘယ်လို သူအော်အော် လူရိပ်လူခြေ လူစလူနတောင်မှ

တစ်စက်ကလေးမှ မတွေ့ရူးအမှန်ပါ။

ဟင်းလင်းကြီးဖြစ်နေတဲ့ ခန်းမကျယ်ကြီးဟာ တစ်ပြင်လို

တိတ်ဆိတ်ခြောက်ကပ်လို့နေတယ်။

အဲဒီ ခန်းမကြီးရဲ့ အလယ်ဗဟိုမှာ ..

သင်ပုန်းကြီးတစ်ချပ်ရှိနေတာကို

သွားသတိထားလိုက်မိတယ်။

ဘာပါလိမ့်? အနားတိုးကပ်သွားတော့ စာတွေရေးထားတာ

ကို တွေ့ရတယ်။

လျှိုနဲ့လေးပါတယ်။

သင်ဒီပုံကတိုင်းဆို ဒီတစ်လက်ကတော့ နာပျိုကြီးဖြစ်တော့မှာပါပဲ။

ဒီလောက်ချီးမွမ်းနေမှတော့

ဘယ်လို နှိပ်စက်တာပဲ ဤလိုရတော့မလဲ။

လောကမှာ စင်လုံးချောဆိုတဲ့သူ မရှိဘူး။

ရှိရင်လည်း လောကီရေးရာကို စိတ်မဝင်စားတဲ့သူပဲ ဖြစ်ရမယ်။

ချစ်သူတွေပဲ၊ နာမည်မှာ နာလို့ကလေးလျှိုပဲ ဖြစ်နေတာကတော့

ဘယ်က ချိန်ရိပ်ကလေးရမယ်ဆိုတာ သိလို့ပါပဲ။

ဒါ ငါ့နာလို့ကလေးကလေးလို့ နားလည်လောက်တဲ့ ချိန်မှာ

ရထားနဲ့ပါ။

ဒီတက်ကတော့ဟာလေးများရှိပြီးလားဟဲ့လို့

လောဘဟကြီး ယပ်ရှာရင် ပျော့ပူတဲ့ ငှက်ကို သတ်စားမိတဲ့

လောဘသားလို ဖြစ်မှာပါပဲ။

တွေနဲ့နှစ်ခက်နှစ်ရင် ပေါင်ပြဲပြီး ရေထဲကျတတ်တယ်။

သစ်ကိုင်းကစာရက်စာရက် နှုတ်ချင်ရင် မျှားကသစ်ကိုင်းလွတ်

ဖြစ်တတ်တယ်။

သင်လို့ ချီးမွမ်းသူကလွတ် နှိပ်စက်တာကတော့ မရနိုင်ဘူး

ဘေးရီးပဲ

တာပဲ။

ပြီးတော့ မြားပြထားပါတယ်။

အပြင်သို့ တိုက်ရိုက်ဆင်းရန် လှေကားပေါက်တဲ့။

ပြစ်မျိုးမဲ့မထင်လေးမှ လိုချင်မိတဲ့ အပျိုကြီးခမျာ ဘာတစ်ခုမှ မရနိုင်တော့ပဲ နောင်တကြီးစွာ ကုန်တိုက်အပြင်ကို ထွက်လာခဲ့ရပါတော့ တယ်။

လျှောက်လဲချက်အဆုံးတွင် လူတော်တော်များများက ရယ်မောမိကြလေ သည်။ လက်ခေါက်မှုတ်သံ တစ်ဖွဲ့၊ ဟုတ်တယ်၊ မှန်တယ် ဟု ထောက်ခံသံများလည်း ညံစီသွားလေတော့သည်။

လူငယ်လေးနောက်တစ်ပတ် ဆက်အသက်ရှင်ခွင့်ရသွားပြန်လေပြီ။

ယခုတစ်ကြိမ်မှာတော့ မြို့အရှောက်သို့ သူသွားခဲ့လေ၏။

ထိုအရပ်တွင် ရရှိလာသော ဂန္ထီရနည်းမှာ...

“အသည်းကွဲသူများအတွက် ဂန္ထီရနည်း” ဟုခေါ်လေသည်။

အသည်းကဲ့သို့လူများအတွက် ဂဗ္ဗိရအနည်း

အချစ်စစ်တို့ရဲ့လမ်းဟာ မဖြောင့်ဖြူးဘူးလို့ ရွေးက အဆိုစကားတစ်ခု ရှိခဲ့ဘူးပါတယ်။

ဒီနည်းဟာ ဘဝတစ်ကေ့မှာ နှလုံးသားရေးရာ အခက်အခဲတွေနဲ့ တွေ့ကြုံကာ အသည်းကဲ့ဝေဒနာခံစားရသူတွေအတွက်ပါ။ ဒီနည်းလမ်းရဲ့ စိုက်ပျိုးမှုကို အကျိုးသက်ရောက်မှုကတော့ အသည်းကဲ့ဝေဒနာကို အမြန်ဆုံးသက်သာ ပျောက်ကင်းစေနိုင်တာပါပဲ။

ဒါ့အပြင် အချစ်သစ်ရင်လည်းတွေ့၊

ဒါမှမဟုတ် အချစ်ဟောင်းနဲ့ အကောင်းတိုင်းပြန်လည်ပေါင်းဖက်ရတာ ပဲဖြစ်စေ ပျော်စရာကောင်းတဲ့နှလုံးသားကံကြမ္မာနဲ့ တွေ့ကြုံရစေနိုင်ပါတယ်တဲ့။ ဒီနည်းကို ပြုလုပ်ဖို့ရာအတွက် ...

- ၁။ သစ်ကိုင်းခြောက်ငယ်တစ်ခုရယ်
 - ၂။ အပြာရောင်ပိုးကြီးတစ်ချောင်းရယ်
 - ၃။ အမွှေးတိုင်တစ်တိုင်
 - ၄။ အပြာရောင်ဖယောင်းတိုင်တစ်တိုင်
 - ၅။ ငြိကြီးတွေထည့်ထားတဲ့ အပြာရောင်ခွက်တစ်ခွက်...လို့ပါတယ်။
- ဒီနည်းကို လပြည့်နေ့မှာ လုပ်ဆောင်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အရင်ဆုံးသစ်ကိုင်းခြောက်လေးကိုယူ အလယ်တည့်တည့်က ချိုးလိုက် ပြီး ဟေ့ဒီလို ရွတ်ဆိုပါ။

ဟေ့ဒီသစ်ကိုင်းကျိုးလေးနှစ်ခုဟာ တွဲတွဲကြွေကြွေနေတဲ့ ငါ့နှလုံးသားကို လိုယ်စားပြုတယ်။ တစ်ချိန်က နှစ်ကောင်းတိုင်းခိုင်မာခဲ့တဲ့ နှလုံးသားဟာ နှစ်တော့ နာကျင်ပြီး ထိခိုက်နေရတယ်။ ငါ့နှလုံးသားကို ပြန်လည် ကုစားဖို့ ရာ နှစ်တွက် နှစ်ချစ်နှစ်သစ်တို့ တစ်ဖန်ဖန်ပြန်လည်ဖွေးဖွေးဖို့ ရာ နှစ်တွက် ကုသဖို့ လုပ်ငန်းခပ်ကို ငါ့ယခု ခတင်ပါတော့မယ်။

အင်္ဂလိပ်လို ရွတ်ချင်ရင်တော့ ...

This broken stick represents my broken heart and my sadness. What was once whole and healthy is now hurt and bewildered. I bring my heart to this place at this time so that it may start its journey toward healing and finding true love once more.

ပြီးရင် ပိုးကြီးပြာကလေးနဲ့ အဲဒီသစ်ကိုင်းကျိုးကလေးနှစ်ခုကို တင်းတင်းကြပ်ကြပ်ချည့်နှောင်ထားလိုက်ပါ။ ဒီနောက် ရွတ်ဆိုရမှာကတော့ ...

ဟောဒီကြိုးကလေးနဲ့ငါ ကွဲပြားနေမှုကို ချုပ်နှောင်လိုက်ဖြီ။
ဝေဒနာသက်သာစေတဲ့ မိန်းမ့တ်စကားတွေကို ငါ့ဖွတ်ဆိုနေဖြီ
ငါဟာ ငါ့နှလုံးသားရဲ့ ကုသသူဖြစ်တယ်။
အခုအချိန်မှာပဲ ငါ့ကုသမှု စတင်ဖြီ

အင်္ဂလိပ်လို့ ရွတ်ချင်ရင် ...

With this wool, I bind what is broken
A soothing balm of words to be spoken
I am the healer of my own heart
From this moment my healing shall start.

ဒီနောက် မြေရေပေမီး ဓာတ်ကြီးပေးပါးအကူအညီနဲ့ သင့်အသည်း
ကို ဝေဒနာကို ကုသပေးတော့မယ်။ ပထမဆုံး ဖယောင်းတိုင်ပြာကို မီးခွန်းပြီး
အဲဒီဖယောင်းတိုင်ရဲ့ မီးညွှန်အထက်မှာ ပိုးကြိုးချည်ထားတဲ့ ခုနက သစ်ကိုင်းကျိုး
ကလေးကို တင်ပါ။ (ဖယောင်းတိုင်မီးညွှန် ဂေါင်ကျွမ်းခြင်းမရှိအောင် အထက်ခပ်
ခွာခွာမှာ ထားရမှာဖြစ်ပါတယ်)

ဒီနောက်ဂွတ်ဆိုရမှာက ...

မီးရဲ့ တေဇာတ်ခွမ်းပကားနဲ့
ငါ့နှလုံးသားဟာ ဖြန့်လှည့်ဆွေးနွေးလာဖြီ။

အင်္ဂလိပ်လို့ ရွတ်ချင်ရင် ...

Powers of fire, bring warmth back to my heart
again.

ဒီနောက်အမွှေးတိုင်ကို မီးထွန်းပြီး အမွှေးတိုင်အခိုးငွေ့တွေကြားမှာ
သစ်ကိုင်းပေးကို ထားလို့ ...

လေရဲ့ ဝါယောဇာတ်ခွမ်းပကားနဲ့ ငါ့နှာဝတ်အချစ်ဖျော်လင့်ချက်သစ်တွေ
တစ်ဖန်ရှိလာသွင်းနိုင်ခဲ့ဖြီ
အင်္ဂလိပ်လို့ ဆိုရင် ...

Powers of air, breath a new hope of future love
my way.

နောက်တော့ မြေသားထည့်ထားတဲ့ခွက်ကလေးထဲမှာ သစ်ကိုင်းပေးကို
ထိုးနှစ်လို့ ...

မြေရဲ့ ပထဝီဇာတ်ခွမ်းပကားနဲ့ ငါ့ဘဝဟာ တစ်ဖန်ဖြန့်တန့်ဖြစ်လာခဲ့ဖြီ
အင်္ဂလိပ်လို့ ဆိုရင် ...

Powers of earth, give stability back to my life
again.

နောက်ဆုံးတော့ သစ်ကိုင်းပေးကို မီးနေတဲ့ရေ (ပြစ်၊ ရောင်၊
ပင်ဂယ်) မှာ ဝေးနိုင်သမျှအဝေးဆုံးရောက်အောင် ပစ်လွှတ်လိုက်ပါ။ ဒီလိုပစ်လွှတ်
ရင်းကလည်း ...

ရေ၍ နှစ်ပေါက်ခတ်ခွမ်းပကားနဲ့ ငါ့ကွဲပြားတဲ့နှလုံးသားလေးဟာ သန့်စင်
 သွားခဲ့ပြီ။ ဣန္ဒြိယနှစ်ခွမ်းနဲ့ ဣစားမှုကို ငါ့ခံစားသိရှိနေတယ်။ ကောင်းကင်က
 လဝန်းလိုပဲ တစ်ဖန်ပြန်လည် နှစ်ကောင်းတိုင်းဖြစ်ခဲ့ပါပြီ
 ဗဟာနာမတော်ရဲ့ နှစ်ခွမ်းနဲ့ ပြန်လည်ကောင်းဖြစ်ခဲ့ပြီ။

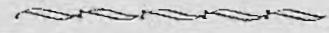
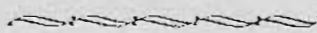
ဘင်္ဂလီပရိယို ဆိုရင် ...

Powers of water, take this symbol of my broken
 heart and cleanse it of all hurting words & deeds.
 May I feel the touch of your healing magic within
 me as the moon turns her cycle in the sky.
 By the powers of the Old Ones, so mote it be.

ယခုအကြိမ်ဆိုလျှင် လူငယ်လေး၏လျှောက်လဲချက်မှာ ပဉ္စမ
 မြောက် ဖြစ်သွားခဲ့လေပြီ။

ယခုလျှောက်လဲ ချက်၏ နာမည်ကို 'အချစ်ရဲ့တန်ဘိုး'
 ဟု အမည်ပေးထားကြောင်း သူက ရှင်းပြ၏။ နားထောင်နေကြသူ
 မြို့သားအပေါင်းတို့က ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညှိတ်လိုက်ကြလေသည်။

သူတို့မျက်ဝန်းများကွင် လူငယ်လေးအပေါ် ဖန်တီးလေးစား
 တန်တို့သပြည့်။ တစ်ရပ်တစ်နယ်သား ရူငယ်လေးမှာ သူတို့မြို့၏
 စည်းကမ်းကို မခန့်လေးစားချိုးဖောက်ခဲ့သူဖြစ်သော်လည်း ခက်ခဲနက်နဲ
 သူ့သော ချစ်ခြင်းတရား၏ လျှို့ဝှက်ချက်များကို ပီပြင်ထင်ရှားလွန်းစွာ
 ဆော်ထုတ်နိုင်သူဖြစ်ခြင်းကြောင့် ပညာဉာဏ်ကြီးမားသူမှန်း သူတို့အား
 ဆုံးက လေးစားနှစ်လိုစွာ အသိမှတ်ပြုလိုက်ကြလေပြီ။

အချစ်ရဲ့ တန်ဖိုး

တစ်ခါက ...

ဘယ်အချိန်မှန်းမသိတဲ့ တစ်ခါကပေါ့။

လှပတဲ့၊ ဆန်းပြားတဲ့၊ လျှိုလည်း လျှိုဝှက်၊ လေးလည်းလေးနက်တဲ့ ခံစားမှု (Feeling) ဆိုတဲ့ ကျွန်းလေး တစ်ကျွန်း ရှိသတဲ့။

အဲဒီ ကျွန်းကလေးပေါ်မှာ လှပတဲ့ကောင်မလေး အချစ် (Love) ဟာ မြင့်စွင်ခံညားတဲ့ ရဲတိုက်ကြီးတစ်လုံးနဲ့ စံမြန်းနေထိုင်ပါသတဲ့။

အဲဒီ ခံစားမှု (Feeling) ကျွန်းပေါ်မှာပဲ သူမနဲ့အတူ ဉာဏ်ပညာ (Knowledge) ရယ်၊ ပျော်ရွှင်ခြင်း (Happiness) ရယ်၊ ချမ်းသာခြင်း (Richness) ရယ်၊ ဝမ်းနည်းခြင်း (Sadness) ရယ်၊ အချိန်ကာလ (Time) ရယ်ဟာ ညီညွတ်စွာ (တစ်ခါတစ်ရံ လည်း မညီညွတ်စွာ) အတူတကွ နေထိုင်ခဲ့ကြပါသတဲ့။

တစ်နေ့မှာတော့ သူတို့ရဲ့ ဘဝထဲကို ကံဆိုးမှုတစ်ခုဟာ မြန်ဆန်စွာ ဝင်ရောက်ခဲ့တယ်။

သူတို့ နေထိုင်ရာ ခံစားမှုကျွန်းကြီးကို ပင်လယ်ရေတွေ လွှမ်းမိုးလာတာပါပဲ။

တစ်စစ မြင့်တက်လာတဲ့ ပင်လယ်ရေပြင်ကို မြင်တဲ့အခါ ကျွန်သူအသီးသီးဟာ ဘေးကင်းရာဆီတိမ်းရှောင်ဖို့ ပြင်ဆင် ကြပေမဲ့ အချစ် (Love) ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးကတော့ အေးအေးဆေးဆေး ပါပဲ။

သူတို့အားလုံးဟာ ဒီသတင်းကို အရင်ကတည်းက ရခဲ့ပြီး သားပါ။ ဒါဟာ ထိတ်လန့်စရာကိစ္စဖြစ်ပေမယ့်လည်း Love ကလေးကတော့ မတုန်လှုပ်ခဲ့ပါဘူး။

သူဟာ ခံစားမှု (Feeling) ဆိုတဲ့ ကျွန်းကြီး ရေလွှမ်းလာတာကို သူ့နေထိုင်ရာ ရဲတိုက်ကြီးရဲ့ အပေါ်ကနေ တည်တည် ငြိမ်ငြိမ် လေးပဲ ကြည့်နေခဲ့တယ်။

ဒါပေမယ့် သူ ဆက်ပြီး တည်ငြိမ်မနေနိုင်အောင် အကြောင်းကိစ္စတွေက ဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။

ပင်လယ်ရေရဲ့ လှမ်းမိုးမှုဟာ မယုံနိုင်စရာ ကြီးထွားလာ ခဲ့တာပါ။ သူ့နေထိုင်ရာ ရဲတိုက်ကြီးရဲ့ အောက်ခြေအထိ ရေတွေ ရောက်ရှိလာတဲ့အခါမှာတော့ သူဟာ ဆက်ပြီး တည်ငြိမ်နေလို့ မဖြစ်တော့ပါဘူး။

ပထမဦးဆုံးအကြိမ် သူ စိုးရိမ်လာမိတဲ့အခါမှာ Love ကလေးဟာ ကူညီကယ်မယ့်လူကို ရှာဖွေလာခဲ့ရပါတယ်။

ဘေးဘီဝဲယာကို သူ လှမ်းမျှော်ကြည့်တဲ့အခါမှာ အရင်ဆုံး သူမြင်ရတာဟာ ချမ်းသာခြင်းဆိုတဲ့ Richness ပါပဲ။

Richness ဟာ မီးပုံးပျံကြီးကို စီးလို့ ရေလွှမ်းနေတဲ့ စီးစားမှုကျွန်းကြီးကနေ ထွက်ခွာဖို့ ပြင်ဆင်နေလေရဲ့။

အဲဒီအိပ်ပွဲ သူ့ရဲ့ခရီးကိုဖျက်ပြင်နေတဲ့ Richness ကိုမြင်တဲ့အခါ မှာ Love ကလေးဟာ အတော်ပဲ ဝမ်းမြောက် သွားခဲ့တယ်။

ကယ်သူတွေပြီမို့လည်း လက်ကလေး တယမ်းယမ်းနဲ့ သူ့ရဲ့ ရဲတိုက်ကြီးကနေ Richness ဆီကို မျှော်လင့်စွာ လှမ်းအော်ခဲ့တယ်။

'Richnessရေ၊ ဟေ့Richness ၊ ဒီမှာ ကျွန်မကိုကယ်ပါဦး' သူ့ခေါ်သံကို ချက်ချင်းပဲ Richness က ကြားပါတယ်။

ကြီးမားတဲ့ သူ့ရဲ့ဦးခေါင်းဟာ Richness ဆီကို တရွေ့ရွေ့ လှည့်လာ ခဲ့တယ်။

ပြီးတော့ Love ကလေးကို မှန်သီဝေဝါးနေတဲ့ မျက်လုံးတွေ နဲ့ ကြည့်လိုက်တယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ Love ကလေးကတော့ မျှော်လင့်ချက်ကြီးစွာနဲ့ ပေါ့။ အရောင်တောက်နေတဲ့ မျက်လုံးလေးတွေနဲ့ လှမ်းကြည့်နေလိုက် တာဟာ Richness က သူ့ခေါ် သွားလိမ့်မယ်လို့ အသေအချာ ထင်မှတ်နေပုံပါပဲ။

ဒါပေမယ့် သူ့မျှော်လင့်ချက်တွေနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်အရာ တစ်ခုဟာ ဖြစ်ပွားခဲ့တယ်။

အဲဒါကတော့ Richness ရဲ့ အပြုအမူပါပဲ။

စောင့်စားနေရှာတဲ့ Love ကလေးကို ရီဝေဝေ မျက်လုံး
တွေနဲ့ကြည့်ရင်း ခေါင်းကို တဖြည်းဖြည်း ယမ်းခါလိုက်တဲ့အခါ
Love ဟာ အရမ်းအံ့ဩသွားမိရတယ်။

‘ကျွန်မကို ကယ်ပါဦးရှင်’

လို့လည်း နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်အော်မိပါသေးတယ်။

အဲဒီအခါမှာ Richness ဟာ သူ (Love) လုံးဝ ထင်မှတ်
မထားတဲ့ စကားတစ်ခွန်းကို ပြောခဲ့တယ်။

‘ငါ့ မီးပုံးပျံထဲမှာ ပိုက်ဆံတွေနဲ့ ပြည့်နေပြီ။ နှင့် အတွက်
နေရာမရှိတော့ဘူး’

အဲဒီလို ပြောရင်းပဲ Richnessရဲ့ မီးပုံးပျံဟာ Love ကလေး
နဲ့ တရွေ့ရွေ့ဝေးသွားခဲ့ပါပြီ။

လေထုထဲကို တရွေ့ရွေ့မြင့်တက်ရင်း ခံစားမှုကျွန်းကြီးနဲ့
တစစ ဝေးကွာသွားခဲ့တဲ့ Richness နဲ့ သူ့ရဲ့ပိုက်ဆံတွေ ပြည့်နေတဲ့
မီးပုံးပျံကြီးကိုကြည့်ရင်း Love ကလေးဟာ သက်ပြင်းကိုသာ ချနိုင်ပါ
တော့တယ်။

ဝမ်းနည်းအားငယ်ဖို့၊ စိတ်ဆိုးဒေါသထွက်ဖို့တော့ သူ့ခဏ
အချိန်မရှိရှာပါဘူး။ ပင်လယ်ရေဟာလည်း တဖြည်းဖြည်း မြင့်တက်
လာပြီ မဟုတ်လား။

အလျင်အမြန်ပဲ နောက်ထပ် ကယ်မ နိုင်သူကို ရှာပြန်တော့
ဝမ်းနည်းခြင်းဆိုတဲ့ Sadness ကို တွေ့ရပါတယ်။

Sadness ဟာ ခေါင်းက ငိုက်စိုက်၊ မျက်နှာကလည်းမှိုင့်မှိုင့်
တွေတွေနဲ့ လှေတစ်စင်းကို တရွေ့ရွေ့ လှော်ခတ်လာနေတာပါ။

Sadness သူ့ရဲ့တိုက်ကြီးနားက ဖြတ်သွားတဲ့အခါ Love
ကလေးဟာ ပထမတစ်ကြိမ်ကလိုပဲ ပြုမူပြန်ပါတယ်။

‘Sadness ရေ ... ကျွန်မကို ကယ်ပါဦးရှင်’

ခေါင်းငိုက်စိုက်နဲ့ Sadnessဟာ ငေးငေးငိုင့်ငိုင့်နဲ့ပဲ Love
ကလေးကို ကြည့်ပါတယ်။ သူ့မျက်ဝန်းယမှာလဲ ကြေကွဲရိပ်တွေနဲ့။
Love လေးကတော့ ရှေ့တစ်ကြိမ်တုန်းကလိုပဲ မျှော်လင့်မိပြန်တာပေါ့။

ဒါပေမယ့် ဒီတစ်ကြိမ်လည်းပဲ သူ ကံမကောင်းခဲ့ပါဘူး။

Sadness ဟာ ဆွေးမြေ့စွာနဲ့ပဲ လွမ်းဆွတ်ရိပ်တွေ သန်း
နေတဲ့အသံနဲ့ ပြောသွားခဲ့ပါတယ်။

‘ငါ့ စိတ်မကောင်းဖြစ်နေလို့ ငါ့ဟာ ငါပဲ တစ်ယောက်
တည်း သွားပါရစေ’ တဲ့။

ပြောရင်းနဲ့ သူ့လှေကို ဆက်လှော်ခတ်သွား ပြန်တဲ့အခါ
မှာတော့ Love ကလေးဟာ အငေးသားသာ ကျန်ရစ်ခဲ့ရပါတော့
တယ်။

ပင်လယ်ရေဟာလည်း တဖြည်းဖြည်း မြင့်တက်လာနေပါပြီ။ ကျွန်းတစ်ခုလုံးမှာပဲ ခိုနားစရာဆိုလို့ သူ့နေထိုင်တဲ့ ဒီ ရဲတိုက်ကြီး ကျန်ပါတော့တယ်။

တကယ်လို့သာ ဒီရဲတိုက်ကြီးကိုပါ ရေတွေ ဖုံးလွှမ်းသွားခဲ့ရင် Feeling ဆိုတဲ့ ခံစားမှုကျွန်းကြီးတစ်ခုလုံးဟာ ပင်လယ် ရေအောက် နစ်မြုပ်သွားတော့မှာပါ။

ကနီးအနားမှာ Sadness ဟာတော့ Loveကလေးကို တော့ ခိုင်းလို့ သူ့အလွမ်းမတွေ့ခဲ့သာ ကရွေ့ရွေ့ ဝေးသွားနေပါတယ်။

Love ကလေးဟာ Sadness ကိုပဲ မရမက ခေါ်ရ မလေ့လာလုပ်ရမလဲ တွေဝေနေတုန်းမှာပဲ သူ့နားထဲမှာ အသံ တစ်ခု ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် ကြားလာရတယ်။

ဒါဟာ လေယာဉ်ပျံတစ်စင်းဆီကပါ။

Love လေး လှည့်ကြည့်လိုက်တဲ့အခါမှာတော့ လေယာဉ်ပျံ တစ်စင်းနဲ့ ရေလွှမ်းနေတဲ့ ခံစားမှုကျွန်းကို စွန့်ခွာလာသူ ပျော်ရွှင်ခြင်း (Happiness) ကို မြင်ရတယ်။

Love ဟာ ချက်ချင်းပဲ အားတက်သွားခဲ့ပါတယ်။ သူ့ ကိုယ်ကလေးက ခုန်ဆွခုန်ဆွတောင် ဖြစ်လာပြီး မျှော်လင့်တကြီးနဲ့ Happiness ကို ခေါ်ခဲ့တယ်။

ဟေ့ Happiness ရေ၊ Happiness၊ ကျွန်မကို ကယ်ပါဦး ပျော်၊ ဒီမှာ ... ကျွန်မ ...

လက်ကိုလည်းပြု၊ ပါးစပ်ကလည်းအော်၊ ဘယ်လိုပင် ခုန်ပေါက်ခေါ်ဝေမယ့်လည်း Happiness ကတော့ မကြားပါဘူး။

သူ့ဟာသူ ပျော်ပြီး လေယာဉ်ကြီးကို မောင်းသွားလိုက် တာ Love ကလေးကို တစ်ချက်မှတောင် မမြင်အောင်ပါပဲ။

လေယာဉ်ပျံကြီး အဝေးဆီ ရောက်သွားခဲ့တောင်မှ Love ကလေးက စိတ်မပျက်မိသေးပါဘူး။

‘ကျွန်မကို လှည့်ကြည့်ပါဦး’ လို့

Happiness ကို အားတက်သရော ခေါ်နေခဲ့တာဟာ လေယာဉ်ကြီး တိမ်တွေကြားမှာ အစက်ကလေး တစ်စက်အဖြစ်နဲ့ တဖြည်းဖြည်း မှုန်ဝါးပျောက်ကွယ်သွားတဲ့ အထိပါပဲ။

အဲဒီနောက်မှာတော့ Love ရဲ့ အနားမှာ တဖြည်းဖြည်း မြင့်တက်လာနေတဲ့ ပင်လယ်လှိုင်းလုံးတွေသာ ကျန်ရစ်တော့ တယ်။

သိပ်မကြာခင် အချိန်အတွင်းမှာပဲ ခံစားမှုဆိုတဲ့ ကျွန်းကြီး ဟာ ပင်လယ်ရေရဲ့ ဝါးမျိုခြင်းကို ခံရတော့မှာပါ။ ခုအချိန်အထိပဲ Love ကလေးခမျာ ကယ်မယ့်သူ ရှာမတွေ့သေးပါဘူး။

ဒါပေမယ့် ကျွန်းကြီး လုံးဝ နစ်မြုပ်သွားလုဆဲဆဲမှာပဲ Love အတွက် ကြည်နူးစရာအနာဂတ်ဟာ ရောက်ရှိလာခဲ့တယ်။

လှေကလေးတစ်စင်း သူ့ရှေ့တည့်တည့် ဆိုက်ရောက်လာ တာပါပဲ။ လှေပေါ်ကလူဟာ သွက်သွက်လက်လက်ပဲ Love ကို လှမ်းခေါ်ခဲ့တယ်။

‘Love ရေ၊ လှေပေါ် မြန်မြန်တက်၊ ငါ နင့်ကို ကယ်မယ်’ ပင်လယ်ရေဟာလည်း မြင့်သည်ထက် မြင့်တက်လာပြီမို့ Love ဟာ စဉ်းစားနေချိန်မရပါဘူး။ ဖျတ်ဖျတ်လတ်လတ်ပဲ လှေပေါ် ကိုသာ တက်ခဲ့တယ်။

လှေကလေး ထွက်ခွာခဲ့တဲ့အခါမှာတော့ ခံစားမှုကျွန်းကြီးဟာ လုံးဝနီးပါး နစ်မြုပ်ခဲ့ပါပြီ။ လက်မတင်ကလေး ကယ်သူတွေ့ လိုက်ရ တဲ့အတွက် Love ဟာလည်း အန္တရာယ်တွေ ကင်းရှင်းသွားခဲ့ပြီပေါ့။

ခုမှပဲ သက်မကြီးချနိုင်တော့တဲ့ Love ဟာ တဖြည်းဖြည်း ကြည်နူးလာခဲ့တော့တယ်။ သူဟာ ကယ်သူဝေးတဲ့ဘဝ မဟုတ်တော့ ဘူးဆိုတဲ့ အသိကြောင့်လည်း ဂုဏ်ယူ အားတက်ခဲ့မိတယ်။

ပင်လယ်လေညှင်းရဲ့ အရသာကို ခံစားရင်း Love ဟာ ခိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ်ကို ကြည်နူးနေမိပါတော့တယ်။

အဲဒီလိုနဲ့ ဘေးလွတ်ရာ ကျွန်းတစ်ကျွန်းပေါ်ကို ရောက်
တဲ့အခါမှာတော့ Love ဟာ ကျွန်းပေါ်ကို အရင်ရောက်နှင့်ပြီးဖြစ်တဲ့
လူကြီးတစ်ဦးကို မြင်ရတယ်။

သူဟာ ဉာဏ်ပညာလို့ခေါ်တဲ့ Knowledge ပါပဲ။

လက်နှစ်ဖက်နောက်ပစ်လို့ လေးနက်တဲ့မျက်နှာနဲ့ ရှိနေတဲ့
Knowledge ကို မြင်တဲ့အခါ Love ဟာ ပေါ့ပါး သွက်လက်တုတ်
ပြေးသွားလိုက်တယ်။ သူဟာ Love ရဲ့ မကြာခဏ အကြံဉာဏ်
တောင်းရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးပေါ့။

Love သူ့နားရောက်တဲ့အခါ Knowledge ဟာ အရာထန်
ကို သိနှင့်နေပြီးဖြစ်တဲ့ မျက်နှာထားနဲ့ ဆီးကြိုတယ်။

Love ဟာ ပြုံးပြုံးလေးနဲ့သာ အနားကပ်သွားခဲ့ပေမယ့်
ဘာပြောရမယ်မှန်းတော့ ရုတ်တရက် မသိသေးပါဘူး။ ခဏနေ
ပဲ သူ ခုနကတည်းက အမေးသင့်ဆုံးဖြစ်တဲ့ ခမးခွန်းကို မေးလိုက်
ပါတယ်။

Knowledge ဟာတော့ Love မေးလာသမျှကို ခေါင်း
တညိတ်တညိတ်နဲ့သာ အေးအေးဆေးဆေး နားထောင်ပေးခဲ့ပေါ့။

ကျွန်မကိုလေ ...

အင်း ...

*ချမ်းသာခြင်း Richness က ပိုက်ဆံတွေကြောင့်ဆိုပြီး
ပေးစရာနေရာ မရှိလို့ ထားခဲ့တယ်*

အင်း ...

*Sadness ကတော့ ဝမ်းနည်းနေလို့ Happiness ကတော့
ပျော်နေလို့ လျစ်လျူရှုသွားကြတယ်*

အင်း ...

*နောက်ဆုံးကျမှ မထင်မှတ်ထားတဲ့ တစ်ယောက်ကသာ
ကယ်တင်ခဲ့တယ်*

အင်း ...

အဲဒီလူဟာ ဘယ်သူလဲဟင်

နောက်ဆုံးစကားမှာတော့ Knowledge က Love ခဲ့
မျက်နှာကို စိုက်ကြည့်ပါတယ်။

အဲဒီလူကို Love မသိဘူးလား

ဟင့်အင်း ...

*ဪ ... သိလိမ့်မယ်လို့ ထင်တာ၊ အဲဒီလူက Time
လေ၊ အချိန်ကာလဆိုတဲ့ Time ပေါ့*

*ဟင် Time! ဘာကြောင့် တခြားလူတွေက မထင်ဘဲ
သူ့ကျမှ ကျွန်မကို ကယ်တင်ရတာလဲဟင်*

ဘာလို့လဲဆိုတော့ ...

ဆိုပြီး သံရည်ဆွဲပြီး Knowledge ဟာ ဘာစကားမှ မပြောဘဲ ခဏရပ်ထားပြန်ပါတယ်။ ပြီးတော့မှ ...

'... Time တစ်ယောက်ကသာ Love ရဲ့ တန်ဖိုးကို သိတာလေ။ Time ကသာ Love ရဲ့ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ထင်ရှားစေနိုင်တာ'

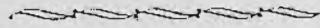
'ဪ'

စကားတွေ ဆုံးသွားတဲ့အခါမှာတော့ Knowledge ရော Love ပါ ငြိမ်သက်သွားကြပါတယ်။ Time ရဲ့ အကူအညီနဲ့ ဘေးကင်းရာဆီရောက်ပြီမို့ Love ကလေးဟာ ငြိမ်းချမ်းသွားခဲ့ပါပြီ။

သည့်နောက်မှာတော့ ...

'Time (အချိန်) ကသာ Love (အချစ်)ရဲ့ တန်ဖိုးကို နားလည် အဖိုးဖြတ်ပေးနိုင်တာ'

ဆိုတဲ့ စကားသံတစ်သံသာ သူတို့အနား လေထုထဲကတဆင့် အရပ်ရပ်ထိပျံ့နှံ့ခဲ့ပြီး မိုးကောင်းကင်ပါမကျန် လောကရဲ့ နေရာအနှံ့ အပြား တုန်ခါမြည်ဟီးနေပါလေတော့တယ်။

ခမ်းနား ဆန်းပြားလွန်းသော လျှောက်လဲချက်ကြောင့် လူအတော်များများက နှစ်ခြိုက်မိကြလေသည်။

ယခုလျှောက်လဲချက်အပြီးတွင် ဆက်လက်ရှင်သန်ခွင့်ရသော ရက်သတ္တပတ်အတွက် လူငယ်လေးမြို့အနှံ့သွားလာရန် ထုံးစံအတိုင်းပြင်ဆင်လေသောအခါ လူတွေက ခင်ပင်နှစ်လိုစွာ ဟိုသွားပါ ဒီသွားပါဟု လမ်းညွှန်ပို့ဆောင်ကြလေသည်။

လူငယ်လေးကတော့ သူ့ဦးတည်ချက်အတိုင်း ဆိုက်ဆိုက်ပြိုက်ပြိုက်ပင် အနောက်အရပ်သို့ ဦးတည်လေ့လာခဲ့၏။

ထိုအရပ်တွင် ဂန္ထီရနည်းတစ်ခုခုရ၏။ ထိုနည်းကို...

'ချစ်သူသစ္စာရှိစေဖို့ ဂန္ထီရနည်း' ဟုခေါ်လေသည်။

ချစ်သူသစ္စာရှိစေမိ၊ ဂမ္ဘီရနည်း

သင့်ချစ်သူက သင့်ကို စွဲစွဲမြဲမြဲ သစ္စာရှိစေလိုပါသလား?
ဟောဒီနည်းလမ်းကို အသုံးပြုကြည့်လိုက်ပါ။

ဒီနည်းကို ပြုလုပ်ဖို့ ရာအတွက် ...

- ၁။ အအေးသောက်တဲ့ပိုက်ငယ်ကလေးတွေရယ်
 - ၂။ သင့်ချစ်သူရဲ့ ဓာတ်ပုံရယ်
 - ၃။ အစိမ်းရောင်ဖဲကြိုးတစ်စုရယ်
 - ၄။ အစိမ်းရောင်ပယောင်းတိုင်နှစ်တိုင်ရယ်
 - ၅။ သင်အနှစ်သက်ဆုံးအဖွဲ့တိုင်နဲ့သာတိုင်ရယ် ... လိုအပ်ပါတယ်။
- ဒီနည်းကို လပြည့်ညမှာ လုပ်ဆောင်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။
လိုအပ်တဲ့ ပစ္စည်းတွေကို ဖတ်သင်ပြီးမှ ပြုထားတဲ့အတိုင်း နေရာချထားရ

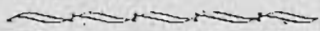
မှာပါ။

အအေးသောက်တဲ့ပိုက်ငယ်ကလေးတွေနဲ့ လူစုံသဏ္ဍာန်လျှင်အောင်
လုပ်ဆောင်ပါ။ ပြီးရင် မျက်နှာနေရာမှာ သင့်ချစ်သူပုံကို ညှပ်ပြီးကပ်ပါ။ အဲဒီလူ
စုံကလေးကို အစိမ်းရောင်ဖဲကြိုးကလေးနဲ့ ဖဲပြားချည်သလို ချည်နှောင်လိုက်ပါ။

ပယောင်းတိုင်ကို ထွန်း၊ အဖွေးတိုင်ကို ထွန်းပြီးရင်တော့ ဖတ်သင်က
အတိုင်း ရွတ်ဆိုရမှာဖြစ်ပါတယ်။

ဒီစန္ဒာန်ကြောင့် မင်းဟာ သူဖြစ်သွားပြီ
ငါ့မင်းကို ခေါ်နေတယ် (သင့်ချစ်သူ နာမည်ကို ထည့်ပါ)
ဒီစန္ဒာန်က မင်းကို ခိုင်းစေတယ်
ဒီဖဲပြားကလေးဖြင့် မင်းနှလုံးသားနဲ့ ငါ ချန်နှောင်လိုက်ပြီ
ဒီဖဲပြားကလေးဖြင့် မင်းခန္ဓာနဲ့ ငါ ချန်နှောင်လိုက်ပြီ
ငါ့မင်းကို ပြောနေတယ်။ လစားငွေဖွားနဲ့
တောင်တွေကြွေဖွားသည်တိုင်၊ ကြယ်တွေ လောင်ကျွမ်းသွားသည်တိုင်
ဒါမှမဟုတ် ငါ့မင်းနှလုံးမှ မရုတ်သိမ်းမချင်း
ငါ့စန္ဒာန်မှာ မင်းယုံကြည်စွာ နေထိုင်ပါ။
ဒါဟာ ငါ့ခန္ဓာဖြစ်တယ်။ လိုရာပြည့်ဝစေသတည်း။

အင်္ဂလိပ်လို ရွတ်ချင်ရင်တော့ ...

Figurine, for this spell, you are he/she.
 I name you _ [insert your beloved's name].
 This spell shall command him/her,
 As it command you.
 With this ribbon your heart is tied to mine;
 With this ribbon your body is tied to mine.
 I say to you, do not stray _
 Faithful to my love you shall stay,
 Till the mountains crumble,
 Till the stars burn out,
 Or until I undo you.
 This is my will _ So mote it be.

ဆဋ္ဌမမြောက်လျှောက်လဲချက်ကို လူငယ်ကလေးက မေးခွန်း
 တစ်ခုနှင့်စတင်လိုက်လေသည်။

“ချစ်သူဆိုတာ ဘယ်လိုဟာမျိုးကို ခေါ်သလဲ”

နားထောင်နေသူပရိသတ်မှာ သူတို့ကို မေးသည်ထင်သော
 ကြောင့် လှုပ်လှုပ်ရွရွဖြစ်သွားကြလေသည်။ ရုတ်တရက်ဖြေဆိုရန်လည်း
 သူတို့မှာ အဖြေအသင့်မရှိ။

အီးအဲနှင့် လူတွေ အခက်ကြုံနေသည်ကိုကြည့်ကာ လူငယ်
 လေးက ပြုရင်း ကိုယ့်စကားကိုယ့်ဖာသာ ပိတ်သိမ်းလိုက်သည်။

“အဲဒါ ကျွန်တော် နောက်ထပ်ပြောပြမယ့် လျှောက်လဲချက်ရဲ့
 နာမည်ဖြစ်ပါတယ်”

ထိုအခါမှပင် ပရိသတ်များ သက်ပြင်းချနိုင်ကြလေတော့
 သည်။ ပြီးတော့ လူငယ်လေး၏ စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းလွန်းသော
 လျှောက်လဲချက်တွင် မျောပါ ဝင်စားသွားကြလေတော့သည်။

ချစ်သူဆိုတာ ဘယ်လိုဟာမျိုးကို ခေါ်သလဲ?

ဟိုးအရင် ...

လူတွေ စဖြစ်စကပေါ့။

ဖန်းဆင်းရှင် နတ်ဘုရားကြီးဟာ လူတွေကို အခုနဲ့မတူတဲ့ အသွင်သဏ္ဍာန်မျိုးနဲ့ စတင်ဖန်ဆင်းခဲ့တယ်။

ဒီလိုဖန်ဆင်းပြီးတော့ ကောင်းကင်ဘုံပြန်တက်လာ၊ သူ့ လက်ထောက် နတ်မင်းကြီး သုံးပါးကို ဆင့်ခေါ်လိုက်တယ်။

သူ့လက်ထောက် နတ်မင်းကြီးသုံးပါးဟာ ...

နတ်ကောင်းရယ်၊ နတ်ဆိုးရယ်၊ နတ်ရူးရယ် ဖြစ်တယ်။

“ငါ အခုပဲ လူသားဆိုတာကို စတင်ဖန်ဆင်းခဲ့တယ်”

နတ်ဘုရားကြီးက ဒီလိုမိန့်တဲ့အခါ ...

နတ်ကောင်းက ဝမ်းသာအားရ ခေါင်းညှိတ်တယ်။

နတ်ဆိုးက မဲ့ပြီး ခေါင်းခါတယ်။

နတ်ရူးက ခေါင်းကိုဘယ်ညာယိမ်းလို့ စပ်ဖြီးဖြီး။

... ဒီတာဝန်ကို မင်းတို့ ဆက်ပြီး ယူရလိမ့်မယ်”

နတ်ဘုရားကြီးက ဆက်ပြောတော့ နတ်ကောင်းက ဦးဆောင်ပြီး မေးတယ်။

“ဘာတာဝန်ပါလဲ အရှင်”

“လူသားလောကကြီး စည်ပင်ထွန်းကား ပြန့်ပွားစေဖို့ပေါ့”

နတ်ဆိုးက အငေါ့တူးတယ်။

“အရှင်က ဖန်ဆင်းရုံပဲ ဖန်ဆင်းပြီး ဘာမှ လုပ်မထားခဲ့ဘူးလား”

“မဟုတ်ပါဘူး၊ ငါလုပ်ခဲ့ပါတယ်။ လူသားမျိုးနွယ်စု ပြန့်ပွားရေးအတွက် အဓိကလိုအပ်ချက်ဖြစ်တဲ့ ဝိညာဉ်မိတ်ဖက်ချင်း ပေါင်းစည်း ကြင်ဘက်ပြုနိုင်ရေးကိုပါ တပါတည်း စီစဉ်ပေးခဲ့တယ်။”

“ဘယ်လိုစီစဉ်ပေးခဲ့တာလဲ”

ဒီတစ်ခါတော့ နတ်သုံးပါးလုံးက ပြိုင်တူမေးလိုက် ကြတာပါ။ နတ်ဘုရားကြီးက ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညှိတ်ရင်း

“ဝိညာဉ်မိတ်ဖက်ဖြစ်လာမဲ့ သူတွေကို တစ်ပေါင်းတည်း တွဲထားပေးလိုက်တာပေါ့”

“ဟင် လူနှစ်ယောက်ကို ပေါင်းလိုက်တာပေါ့”

“အင်းလေ၊ လူတွေဟာ လက်လေးဘက်၊ ခြေလေးဘက်နဲ့ ခေါင်းနှစ်လုံး၊ ခန္ဓာနှစ်ခုစီပါတဲ့ တစ်မွှာဖြစ်သွားတာပေါ့”

နတ်သုံးပါးလုံး အိမ် ...အဲဒါနဲ့ ဘာဆက်ပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်နေတုန်းမှာပဲ နတ်ဘုရားကြီးက ဆက်ပြောလိုက်တယ်။

... မင်းတို့လုပ်ရမှာက အဲဒီ လူတွေထဲကို ရင်ခုန်သံဆိုတဲ့ အရာ သွားထည့်ပေးဖို့ပဲ”

“ရင်ခုန်သံ၊ ဟုတ်လား ဘုရား”

“အေးလေ၊ လူနှစ်ယောက်နွေးထွေး လိုလားစွာ ပေါင်းစပ် ဖို့ရာ ရင်ခုန်သံလိုတယ်လေ၊ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ရင်မခုန်ရပဲနဲ့ ဘယ်လို တစ်ဘဝလုံး အတူ နေချင်ပါ့မလဲ၊ ကဲ ... မင်းတို့ ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ပေးတော့၊ ဟုတ်ပြီ လား”

ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ နတ်ဘုရားကြီးဟာ ကွယ်ပျောက်သွားပါ တော့တယ်။ သူ့နောက်ဆုံးမိန့်မှာလိုက်တဲ့ စကားသံသာ ဝန်းကျင်တစ်ခု ပဲ့တင်လှိုင်းထဲ ကျန်ရစ်ခဲ့တယ်။

“ဒါပေမဲ့ ရင်ခုန်သံဆိုတာကို ဘယ်လို ဖန်ဆင်းရပါ့မလဲ” ဆိုတဲ့ နတ်သုံးပါး ပြန်လျှောက်တင်စကားကိုတောင် မကြား တော့ပဲ ထွက်ခွာသွားတာပါ။

နတ်သုံးပါးလုံးပဲ တကယ်အကြပ် ရိုက်ကုန်ကြတယ်။

လူတွေရဲ့ ရင်ဘတ်ကြီး ခုန်လာအောင် ဘယ်လို လုပ်ရပါ့။

သုံးယောက်သားတိုင်ပင်ပြန်တော့ အဖြေက ထွက်မလာ။

နတ်ဆိုးက ထုံးစံအတိုင်း ကန့်လန့်တိုက်၊ နတ်ရူးက ဝင် ဖောက်နဲ့ ဆွေးနွေးရ ခက်တာကြောင့်လဲ ပါတာပေါ့။ နတ်ဆိုးကတော့ အပြီးတိုင် ပိတ်ပြောလိုက်တယ်။

“ဟာ ... ဆွေးနွေးမနေနဲ့တော့ ကြာတယ်၊ အရင်ကတည်း က ငါတို့ သုံးပါး ဘယ်တုန်းက ဆွေးနွေးလို့ ရဖူးလို့လဲ ကိုယ်ထင်တာ ကိုယ်လုပ်ကြ ဒါပဲ” ပြောပြောဆိုဆို လူစုခွဲဖို့ ပြင်တယ်။

နတ်ကောင်းကြီးက စိတ်မကောင်းပေမဲ့ ငြိမ်ရတာမို့ လမ်းခွဲ လိုက်ကြရတာပေါ့။

နတ်သုံးပါးထဲက လူပြည်ကို ဆင်းလာတဲ့ ပထမဆုံးနတ်
ဟာ နတ်ကောင်းဖြစ်ပါတယ်။

သူက စိတ်ကောင်းရှိသူမဟုတ်လား။

ဝိရိယရှိစွာ၊ လူသားတွေကို မြတ်နိုးစွာနဲ့

အစောကြီး လူသားတွေအတွက် ဆောင်ရွက်ပေးဖို့ ကြိုးစား
တယ်။

ဒါပေမဲ့ ...

ပြောသာပြောတာ သူလည်း ရင်ခုန်သံဆိုတဲ့အရာကို ဘယ်လို
ဖန်တီးရမှန်း မသိပါဘူး။

“လူတွေ ရင်ခုန်တတ်လာအောင် ငါ ဘယ်လိုလုပ်ပေးရပါ
မလဲ”

ခေါင်းခြောက်မတတ်စဉ်းစားရင်း အဖြေမရလေတော့ သူဟာ
သူပဲ ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခု ချလိုက်တယ်။

... အို အကောင်းဆုံးဖြစ်မယ့်ဟာကို လုပ်ကြတာပေါ့လေ”

ဒီလိုနဲ့ ‘နားလည်မှု’ ဆိုတဲ့အရာကို လူသားစုံတွဲတွေရဲ့
နှလုံးသားတစ်စုံဆီ ထည့်ပေးပြီး ကောင်းကင်ဘုံဆီ သူ ပြန်တက်သွား
ခဲ့ပါတော့တယ်။

နောက်ထပ် ဆင်းလာတာကတော့

နတ်ဆိုးပေါ့။

သူလဲ လူတွေရင်ခုန်လာအောင် ဘယ်လို ဖန်တီးရမလဲဆိုတာ
မသိပါဘူး။ ဒါပေမဲ့

သူကတော့ လူတွေကို အဆိုးဖြစ်စေချင်တဲ့သူလေ။

ဒီတော့ ...

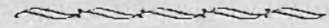
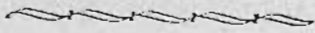
ချစ်သူတွေကြားကို မလိုလားအပ်တဲ့အရာ ထည့်ပေးသွား
တယ်။

‘သံသယ’ ... တဲ့။

နတ်ဆိုးဟာ ချစ်သူတွေရဲ့ ရင်ထဲမှာ ‘သံသယ’ ဆိုတဲ့အရာ
ကို ထည့်သွင်းပေးခဲ့ပြီး

ကောင်းကင်ဘုံကို ပြန်တက်သွားခဲ့ပါတယ်။

အပျင်းကြီးနေသမို့ ...

နောက်ဆုံးမှ ဆင်းလာတာကတော့ နတ်ရူး ...လေ။

လူ့ဘောင်လောကဆီ သူရောက်ရောက်ချင်းပဲ သတိပြုမိလိုက်တယ်။ ရှေ့က နတ်၂ပါးတော့ ရောက်ပြီးသွားပြီ။

ချစ်သူတွေရဲ့ ရင်ထဲကိုလည်း သူတို့ အစွမ်းရှိသလို ခံစားမှုတွေ ထည့်သွင်းသွားကြပြီလေ။

သူကတော့ သူများနဲ့ မတူတဲ့အရာကိုမှ လူတွေကို ပေးချင်တာ။ ဒါပေမဲ့ ရင်ခုန်လာအောင် လုပ်ဖို့တော့ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒါဘယ်လိုလုပ်ရမှန်းလည်း သူမသိဘူး။

သူက နတ်ရူးမဟုတ်လား၊ ကောင်းတယ်လည်း မဟုတ်ဘူး။ ဆိုးတယ်လည်း မဟုတ်ဘူး။ ဒီတော့ လူတွေသူကြောင့် ကောင်းသွားသွား ဆိုးသွားသွား သူ ဂရုမစိုက်ဘူး။ သူလုပ်ချင်တာက ရှေ့က နတ် ၂ပါးနဲ့ မတူချင်တာပဲ။

ဒီတော့ ချစ်သူတွေရဲ့ ရင်ထဲကို မထော်မနှမ်းအရာတစ်ခုထည့်ပေးလိုက်တယ်။

‘ရမက်’ ပါပဲ။

နတ်ရူးဆိုတော့ ခပ်ရူးရူးပါပဲ။ သင့်တော်၏ မတော်၏ မစဉ်းစားပဲ ချစ်သူစုံတွဲတွေရဲ့ ရင်ထဲကို ရမက်စိတ် ခံစားမှုတွေ ထည့်အပြီးမှာ ကောင်းကင်ဘုံပြန်သွားခဲ့ပါတော့တယ်။

သူတို့ပြန်သွားပြီးတာနဲ့ လူ့ဘောင်လောကဟာ ပြောင်းဆန်ကျန်ခဲ့တာထက် ဝရုန်းသုန်းကားမှန်တိုင်းတိုက်သလို ကျန်ခဲ့တယ်လို့ ပြောရင် ပိုမှန်ပါလိမ့်မယ်။

ရင်ချင်းဆက် တစ်သားတည်းဖြစ်နေကြတဲ့ ချစ်သူစုံတွဲတွေဟာ နတ်ဘုရားကြီး ဖန်ဆင်းပေးသွားလို့ နေ့လည်း မခွဲ၊ ညလည်းမခွဲ တစ်ပေါင်းတည်း အတူတွဲနေကြရာက သူတို့ အချင်းချင်းကြားနားလည်မှု၊ သံသယနဲ့ ရမက်တွေ ထွေးလုံးရစ်ငင်လာတဲ့အခါ အတူနေလို့ မချမ်းမြေ့နိုင်အောင် ဖြစ်လာ တော့တယ်။

ဒါပေမဲ့ ဒီတိုင်းထားမယ်ဆိုရင် သူတို့ဘာသာ အဆင်ပြေကောင်း ပြေသွားပါလိမ့်ဦးမယ်။ အခြေအနေကို ပိုရှုပ်ထွေးသွားရစေတာကတော့ နတ်တွေရဲ့ နောက်ထပ်တစ်ကြိမ် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်မှုကြောင့်ပါပဲ။

လူတွေကို စိတ်မချနိုင်တဲ့အတွက် နတ်ကောင်းက လူ့ဘောင်လောကဆီ နောက်တစ်ကြိမ် လာပြန်ကြည့်တယ်။ သူ့အရိပ်အခြေကို ကြည့်နေတဲ့ နတ်ဆိုးကလည်း တိတ်တိတ်လေး နောက်က လိုက်လာတာပေါ့။ သူတို့နှစ်ပါးဆင်းသွားတဲ့နောက်တော့ နတ်ရူးကလည်း လိုက်ရပြီလေ။

ဒါပေမဲ့ ပျင်းရိပျင်းတွဲနဲ့မို့ နောက်ဆုံးက ...။

နတ်ကောင်းကြီးဟာ လူ့ဘောင်လောကကြီးပြောင်းဆန်နေတဲ့

အဖြစ်ကို မြင်တဲ့အခါ အံ့အားလည်းသင့် စိတ်မကောင်းလည်း ဖြစ်သွား ခဲ့တယ်။

ချစ်သူတွေကို လေ့လာတော့ သူတို့ရင်ထဲမှာရှိနေတဲ့ ခံစားချက် တွေကို သွားမြင်တယ်။ ကဲ မဖြစ်ချေတော့ဘူး။ ငါ နားဝင်ချဦးမှပဲ။

“အို အသင်လူသားတို့ ...

ဒီလို အစချီပြီး နတ်ကောင်းကြီးက တရားဟောတယ်။

ချစ်သူတွေကြားမှာ အဓိကလိုအပ်တာဟာ နားလည်မှုသာ ဖြစ်ကြောင်း တခြားစိတ်ခံစားမှုတွေကို သိပ်ရှေ့တန်းမတင်ကြဖို့ အကြောင်းတွေပေါ့။

သူ့မှာ အာပေါက်အောင် ပြောလိုက်ရတာ။

လူတွေကတော့ နားလည်သယောင်ယောင် လိုက်နာတော့ မယောင်ယောင်ပါပဲ။ ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နဲ့။

သူပြောသင့်ပြောအပ်တာပြောပြီး ပြန်သွားတော့ နောက်က အသာလျှိုပြီးပါလာတဲ့ နတ်ဆိုးက တစ်စခန်းထတယ်။

“ခုနက ပြောသွားတာတွေ မယုံနဲ့ ...

နတ်ဆိုးက ဒီလို အစချီတယ်။

ချစ်သူတွေ ကိုယ့်ဖို့ကိုသာ ကိုယ်ကြည့်ကြဖို့ သံသယမထား ရင် ဆုံးရှုံးမှုများလိမ့်မယ်ဖြစ်ကြောင်း သွေးဆောင်ဖျား ယောင်းတာပေါ့။

လူတွေမှာ တော်တော်ရှုပ်ထွေးသွားရပါပြီ။

ခုနကပြောသွားတာနဲ့ အခုပြောတာတွေက ဆန့်ကျင်ဘက် တွေလေ။ ဘာတွေကို ယုံကြည်ရမလဲ? ဝေခွဲမရတုန်းမှာပဲ နတ်ဆိုးက ပြောစရာရှိတာ ပြောပြီးလို့ ကောင်းကင်ဘုံပြန်ကြွသွား တော့တယ်။

နတ်ရူးရောက်လာတဲ့အခါမှာတော့ လူတွေ တော်တော် ဦးကျောက်စားနေကြပြီပေါ့။

“ကဲ ခင်ဗျားကရော ဘာပြောဦးမလို့လဲ”

လူတွေက နတ်ရူးကို ဝိုင်းမေးကြတယ်။

နတ်ရူးက လက်ကလေးတစ်ခါခါနဲ့ ...

“ကျုပ်က တရားဟောဖို့ လာတာ မဟုတ်ဘူးနော်”

“အင်း ... အဲဒါဆိုလည်း ပြီးတာပဲ၊ ခုနက နှစ်ပါးကနှစ်မျိုး ဆန့်ကျင်ဘက်ကြီး ပြောသွားတော့ ကျုပ်တို့လည်း ခေါင်းရှုပ် နေပြီ”

လူတွေရဲ့ အဖြစ်ကိုကြည့်ပြီး နတ်ရူးကရယ်ချင်သွားတယ်။ သူက ခပ်ရူးရူးမို့ နောက်ချင်ပြောင်ချင်ရှိလွန်းလှတယ် မဟုတ်လား။

“အိုကေ ဒါဆိုလည်း ကျုပ်ပြန်ကြွတော့မယ်”

“ဟင် ဘာမှပြောမသွားဘူးလား”

“ကျုပ် ပြောသားပဲ ကျုပ်က တရားဟောဖို့လာတာ မဟုတ် ဘူးလို့”

“ခင်ဗျားပဲ ကောင်းတယ်ဗျာ၊ ခေါင်းမရှုပ်ရတော့ဘူး၊ ကြာကြာ”

“ကောင်းဆို ကျုပ်နာမည်က နတ်ကောင်းလေ”

နတ်ရူးက တစ်ခွန်းလေးပဲ ပရိယာယ်သုံးလိုက်တာပါ။

လူတွေ ချက်ချင်း စိတ်ဝင်စားသွားတယ်။

“ဟာ ဟုတ်လား၊ ခင်ဗျားက နတ်ကောင်းလား၊ ဒါနဲ့ကျုပ် တို့ ခုနက နှစ်ပါးကိုတောင် မမေးလိုက်ရဘူး၊ သူတို့က ဘယ်သူတွေလဲ ဟင်”

နတ်ရူးက ရယ်ချင်စိတ်ကို မျိုသိပ်ပြီး တစ်ချက်ပြုံးလိုက် တယ်။ လူတွေ သတိမထားလိုက်မိကြဘူး။ ပြီးတော့ သူက မင်သေသေ ခပ်တည်တည်နဲ့ပဲ ဆက်လိုမ့်တော့တယ်။

“ပထမဆုံးလာတာက နတ်ဆိုး”

“ဟုတ်ပြီ”

“သူ့နောက်ကလာတာက နတ်ရူး”

“အင်း”

“နောက်ဆုံးလာတဲ့ ကျုပ်ကတော့ ခုနကပြောတဲ့အတိုင်း နတ်ကောင်း”

“ဪ”

“ကဲ မှတ်ထားကြနော်၊ ကျုပ်ပြန်ပြီ”
ပြောပြောဆိုဆို နတ်ရူးကွယ်ပျောက်သွားခဲ့တယ်။
လူတွေကတော့ သူပြောတာကို အဟုတ်ကြီး ထင်သွားတာ

ပေါ့။

“အင်း၊ သူပြောတဲ့အတိုင်းဆို ပထမဆုံးပြောသွားတဲ့သူရဲ့ စကားကို လုံးဝယုံလို့ မဖြစ်ဘူး၊ အဲဒါက ... နတ်ဆိုးဆိုတာ ကိုး၊ နောက်တစ်ယောက်ကျတော့ နတ်ရူးတဲ့၊ သူ့စကားကလဲ အတော်စဉ်းစားသုံးသပ်ပြီးမှ ယုံရမယ်”
တကယ်ကို ပိုလို့ ရှုပ်ထွေးသွားခဲ့ပါပြီ။

ချစ်သူတွေဟာ နားလည်မှုဆိုတဲ့အရာကို လုံးလုံးပစ်ပယ်လိုက် ကြတော့တယ်။

သံသယကိုတော့ အပြည့်အဝကြီး လက်မခံသေးဘူး။
ဒါပေမဲ့ မကြာခဏ ပြန်သုံးသပ်ကြည့်တယ်။

ရမက်အကြောင်းမေ့ထားတဲ့အခါ စိတ်တွေ ကစဉ့်ကလျား ဖြစ်ကုန်ပါတော့တယ်။

ဒီညာဉ်မိတ်ဖက်တွေအလိုက် ချစ်သူစုံတွဲတွေဟာ ခွိယံ ခွိယံ ရိုနေကြပေမဲ့ဘယ်လိုမှ မချမ်းမြေ့နိုင်ကြတော့ဘူး။ ကြာလေလေ ပိုပြီး ဆူပွက်လှုပ်ရှားလေလေ။

ဒီလိုနဲ့ ...

နောက်ဆုံး ဒီအရှုပ်အထွေးကြီးဟာ
ကောင်းကင်နတ်ဘုရားကြီးရဲ့ နားထိ ပေါက်သွားပါတော့ တယ်။

“ဟေ့ မင်းတို့ ဘယ်လို လုပ်ခဲ့တာလဲ”

နတ်ဘုရားကြီးက နတ်ကြီးသုံးပါးကို ခေါ်ဆိုတယ်။

“ကျနော်တို့လည်း ကောင်းမယ်ထင်တာ လုပ်ခဲ့တာပါပဲ”

“မင်းတို့ကို ငါက လူတွေရဲ့ ရင်ထဲ ရင်ခုန်ခြင်းကို ထည့် ခိုင်းတာလေ”

“ဟုတ်ကဲ့ အခုလည်း သူတို့ ရင်ခုန်တက်နေကြပါပြီ”

နတ်ရူးဖြေလိုက်တာ မှားတော့ မမှားပါဘူး။ ဒီလောက် ရှုပ်ထွေးနေတဲ့နောက် လူတွေ ဗလောင်ဆုတ်လှုပ်ရှားနေရတဲ့ နောက် ရင်ခုန်သံတွေလည်း မြန်ကုန်ကြပြီပေါ့။

“ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ငါက လူ့ဘောင် လောကကို အချစ်နဲ့ ငြိမ်းချမ်းစေချင်နေတာ၊ မင်းတို့လုပ်တာ မဟုတ်သေးဘူး။ ကဲ သွားကြ ... သွား၊ မင်းတို့ရှုပ်ခဲ့တာ မင်းတို့ဘာသာ ရအောင် ပြန်ရှင်းခဲ့၊ ငါပါဆင်းလာရရင်တော့ အကုန် မလွယ်ဘူးဖြစ်သွားလိမ့်မယ်နော်”

အမိန့်အရ နတ်သုံးပါး လူ့ဘောင်ပြန်ဆင်းလာကြတယ်။

သဘောထားကတော့ ကွဲလွဲနေတာပါပဲ။ လူတွေကို ကိုယ့်

နည်းကိုယ့်ဟန် ကိုယ့်လမ်းစဉ်နဲ့ ကိုယ် ဆွယ်တယ်။ ကိုယ် ပြောတာ သာအမှန်လို့ လူတွေကို လိုက်ယုံစေတယ်။

နဂိုတည်းက ရှုပ်ထွေးနေရတဲ့ လူတွေချင်းကြားမှာ သူတို့ ရောက်သွားတာ ပိုကောင်းမသွားစေဘူး။ ဆိုးသထက်ဆိုးဖို့သာ ဖြစ်စေ ပေါ့။ နောက်ဆုံး နတ်တွေချင်းပါ အချင်းများကုန်တော့တယ်။

လူ့ဘောင်လောကကြီးအတွက် ဆောက်တည်ရာမရတဲ့ နေ့ ရက်တွေပါပဲ။ လူလူချင်း စိတ်ဝမ်းကွဲကုန်ကြတယ်။

တစ်ချို့ က နတ်ကောင်းကို ယုံတယ်။

နောက်တစ်ချို့က နတ်ဆိုးနောက် လိုက်ကြတယ်။

နတ်ရူးပြောတာမှ အမှန်လို့ ထင်နေသူတွေလဲ ရှိရဲ့။

ဆိုးတာက ချစ်သူစုံတွဲတွေကြားမှာတောင် သဘောထားကွဲ ကုန်ကြတာပဲ။ ခန္ဓာကိုယ်က တစ်သားတည်းနီးကပ်နေလျက် စိတ်ချင်း ဆန့်ကျင်ကုန်ကြတော့ ကိုးယိုကမ်းယားတွေဖြစ်ကုန်တော့တာပေါ့။

ပဋိပက္ခတွေ ပဋိပက္ခတွေဆိုတာ ဘယ်လိုမှ ရပ်တန့်လို့မရ တော့မယ့် အခြေအနေအတိုင်း။ နတ်တွေချင်းပါ အချင်းများ ကုန်တော့ ပိုဆိုးတော့တာပါ။

တကယ်လို့ ဖန်ဆင်းရှင်နတ်ဘုရားကြီးသာ လိုက်ဆင်းမလာခဲ့ ရင် ဘာတွေ ဆက်ဖြစ်တော့မယ်ဆိုတာ တွေးတောင် မတွေးဝံ့လောက် အောင်ပါပဲ။

“တော်ကြစမ်း ... ဟေ့”

ဟိန်းဟောက်သံတစ်ချက်နဲ့အတူ လောကထဲက ပဋိပက္ခတွေ ရုပ်တန်သွားဖို့ ဖန်ဆင်းရှင် နတ်ဘုရားကြီးတားမြစ်လိုက်တယ်။ သူ လက်တစ်ချက် ရှေ့အယမ်းမှာ အားလုံး ငြိမ်ကျသွားလေ ပေါ့။

လူတွေကို ပြီးတော့ နတ်တွေကို စိတ်ဆိုးမနှစ်မြို့တဲ့ မျက်လုံးနဲ့ ကြည့်တယ်။ အားလုံးခေါင်းငုံ့ထားကြတယ်။ တုတ် တုတ် မလှုပ်ရဲကြ ဘူး။ အားလုံးကိုယ်စီ အပြစ်ရှိကြတယ် မဟုတ်လား။

“မင်းတို့အားလုံးဟာ အပြစ်သင့်သူတွေဖြစ်ကုန်ပြီ”

နတ်ဘုရားကြီးက အဲဒီလို စမိန့်ဆိုလိုက်တယ်။ ... ငါက လူ့ဘောင်လောကကြီး သာယာအောင်လို့ ဖန်ဆင်းပေးခဲ့တယ်။ ငါ့စေတနာတွေ အလကားဖြစ်ကုန်ရအောင် မင်းတို့ အားလုံးအကျိုးမဲ့ လုပ်ပစ်လိုက်ကြတယ်။ ဒီတော့ မင်းတို့ကို ငါ အမိန့်မှတ်မယ် နားထောင်” အားလုံးဟာ အသက်တောင်မရှုပုံတဲ့ ကြောက်ရွံ့ခြင်းနဲ့ တိတ်

တိတ်နေမိကြပေါ့။ နတ်ဘုရားကြီးရဲ့ ပြစ်ဒါဏ်စီရင်တဲ့ အမိန့်မှတ်သံ သာ လောကအလုံးကို အဆုံးမရှိပျံ့လွင့်နေလေတယ်။

“အရင်ဆုံးပြစ်ဒါဏ်ပေးခံရမှာ ငါ့လက်ထောက် နတ်မင်းကြီး သုံးပါးပဲ။ နောက်နောင် မင်းတို့ဟာ လူ့ဘောင်လောကကို ဘယ်တော့မှ ဆင်းမလာရ။ လူတွေနဲ့ တိုက်ရိုက် ဟတ်သက်ခွင့် မရ၊ လူသားတွေရဲ့ ပူဇော်သဏ္ဍာကို တိုက်ရိုက် ခံယူခွင့်မရ တော့ဘူး”

နတ်သုံးပါး မျက်နှာတွေ ငြိုးနွမ်းသွားတယ်။ ဒါပေမဲ့ ပြန် သည်း မပြောဝံ့တာမို့ ခေါင်းငုံ့ပြီးသာ ခံကြရတာပေါ့။

... နောက် လူသားတွေကတော့ ငါအကောင်းဆုံးဖန်ဆင်း ပေး ခဲ့တာဖြစ်ပေမဲ့ ငါ့ဖန်ဆင်းမှုနဲ့ မထိုက်တန်အောင် ပြုမှုခဲ့ ကြတဲ့အတွက် ဒီနေ့ကစပြီး လူသားစုံတွဲတွေကို တစ်ယောက် တစ်ခြား ပြန်လည်ခွဲခြားလိုက်မယ်။

လူသားဟာ ဘဝတလျောက်မှာ ကိုယ့်ရဲ့ ဝိညာဉ်မိတ်ဖက်ဖြစ် လာမယ့်သူကို လှည့်ပတ်ရှာရင်း မောပန်းရစေ၊ တကယ့် မိတ်ဖက် အစစ်နဲ့ တွေ့သူ ရှိချင်ရှိမယ်။ အတုအယောင်လည်း တွေ့ကောင်းတွေ့မယ်။ တချို့ အသက်ဆုံးထိ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် လုံးဝမတွေ့ပဲလဲ ရှိကောင်းရှိမယ်။ ဒါဟာငါ့ ကျိန်စာပဲ”

နတ်ဘုရားကြီးရဲ့ မိန့်မှာမူတစ်ထောက်နားလေမှ နတ်ကောင်းက မဝံ့မရဲ တစ်ခွန်းတင်လျှောက်တယ်။

“ကျနော်တို့ရဲ့ သွန်သင်မှုကို လူသားတွေ ... ဘယ်တော့မှ ရရှိခွင့်မကြိုတာဟာ လူသားတွေအတွက် နှစ်ထပ်ကွမ်း နစ်နာလှပါတယ် ဘုရား”

“အေး ဒီအတွက် အခွင့်အရေးတစ်ခုပေးမယ်။ ချစ်သူစုံတွဲတွေဟာ သူတို့အချင်းချင်းကြား နားလည်မှုဆိုတဲ့အရာကို ပွားများနိုင်တဲ့အခါ နတ်ကောင်းရဲ့ လမ်းစဉ်ကို လိုက်နာခြင်း ဖြစ်လို့ နတ်ကောင်းရဲ့ ကောင်းချီးပေးမှု၊ စောင်မမှုကို ခံယူခွင့် ရစေ။ ဒီလိုပဲ သံသယဆိုတဲ့အရာ ပွားများမိရင်တော့ နတ်ဆိုးလမ်းစဉ် လိုက်တာဖြစ်တယ်။ နတ်ဆိုးရဲ့ သက်ရောက်မှုကို ခံရစေ၊ ရမက်ကတော့ နတ်ရှူးရဲ့ လမ်းစဉ်ဖြစ်လို့ နတ်ရှူးလွမ်းမိုးမှုခံရစေ”

အဲဒီကတည်းက မိန့်မှာခွဲတဲ့ ပညတ်ချက်တွေဟာ အခုထိ ထာဝရ တည်မြဲသွားပါလေတော့တယ်။

လူငယ်လေး၏ လျှောက်လဲချက်အဆုံးတွင် ချစ်ခြင်းစာရေး၏ လျှောက်ချက် တစ်ရပ်ကို သိန်းလည်ခွင့်ရလိုက်သော ပရိသတ်မှာ ငြိမ်သက်စွာ ပင်သက်နေမိကြလေသည်။

လူငယ်လေးက ပရိသတ်အားကျောခိုင်းကာ အသာအယာ ထထွက်လာခဲ့သည်။ သူစောင့်ဆိုင်းနေစရာမလို။ သူလျှောက်လဲချက်၏ အစွမ်းမှာ နောက်ထပ် ရက်သတ္တပတ် ဆက်လက်ရှင်သန်ခွင့် အသေအချာရလိုက်ပြီမုန်း သူနားလည်လိုက်သည်။

ယခုအပတ်အတွင်း သူသွားရောက်ဖြစ်သည်က အရှေ့မြောက်အရပ်သို့ဖြစ်သည်။

ထိုအရပ်တွင် ရရှိသောဂန္ထီရနည်းမှာ...
“စူးစာရှင်ရှာဖို့ ဂန္ထီရနည်း” ဖြစ်လေသည်။

မွေးစာဂုဏ်ဂုဏ်၊ ဂမ္ဘိဂုဏ်

သင့်စူးစာဖက်ကို အိပ်မက်ထဲမှာ မြင်တွေ့ရနိုင်စေဖို့ ...
သင့်စူးစာရင်းမှန်တဲ့ချစ်သူနဲ့ အမြန်ဆုံးဆုံဆည်းရစေဖို့ ...
ဟောဒီနည်းကို အသုံးပြုပါ။
ဒီနည်းကို လပြည့်ညမှာ ပြုလုပ်ရမှာဖြစ်တယ်။ ဒီနည်းပြုလုပ်ဖို့ အထူးဂံ

- ၁။ ပန်းရောင်ဖယောင်းတိုင်နှစ်တိုင်၊
- ၂။ ကြေးနန်းကြိုး နှစ်ကြိုး၊
- ၃။ ပန်းရောင်အိတ်ရုံငယ်တစ်ခု၊
- ၄။ နင်းဆီပွင့်ခြောက်တစ်ချို့ ... နဲ့
- ၅။ သင့်ဆံပင်အနည်းငယ် ... လိုအပ်ပါတယ်။

လပြည့်ညမှာ ဖယောင်းတိုင်ကို ထွန်းပြီးနောက် ကြေးနန်းကြိုးဟော
နှစ်စကို လိမ်ကျစ်လိုက်ပါ။ (ကြေးဟော အချစ်နတ်ဘုရားမ ပီးနှပ်ရဲ့သင်္ကေတမို့
အသုံးပြုခြင်းဖြစ်ပါတယ်) ဒီလို လိမ်ကျစ်နေခိုက် အောက်ပါအတိုင်းရွတ်ဆိုရပါ
မယ်။

ဒီစာသားကို လိမ်ကျစ်မှုမပြီးမချင်း အပြန်အလှန်ရွတ်ဆိုနေရမှာပါ။

ငါ့ထံမှ သူ့ထံသို့
သူ့ထံမှ ငါ့ထံသို့
ငါတို့နှလုံးသားချင်းပေါင်းစပ်နှောင် သောင်ယူစေ။
ငါ့ထံမှ သူ့ထံသို့
သူ့ထံမှ ငါ့ထံသို့
တို့ဘဝတွေ ရှစ်ပတ်နှယ်ငင်စေ
မိုင်နှုတ်ကွားဝေးတွေကို ဖြတ်သန်းဖြိုး
နေရာဒေသတွေကို ဖြတ်သန်းဖြိုး
ငါ့ချစ်သူရဲ့ မျက်နှာကို ဖြစ်တွေ့သိခွင့်ရစေကြောင်း
ငါ့ဆန္ဒဖြင့်ရွတ် ဆုမွန်တောင်းလိုက်ပါတယ်

အင်္ဂလိပ်ကို ရွတ်ချင်ရင်ဟော ...

Me to he/she,
He/she to me,
Brought together,
Our hearts shall be,
I to he/she,
He/she to me,
Our lives entwined,
I will it to be.

Across the miles,
Across this space,
Let me know my beloved's face.

ကြေးနန်းလေးနှစ်ခုကို လိမ်ကျစ်လို့ အပြုံးမှာ ကျေးလို့က်ပါ။
စက်ဝိုင်းလေးကို သူ့အစွန်းနှစ်ခု ထိတွေ့ပါစေ။

ပြီးနောက်မှာ သင့်အိတ်ရွှံ့ကလေးထဲ အဲဒီကြေးနန်းကွင်းကလေးရယ်၊
နှင်းဆီပွင့်ခြောက်တွေရယ်၊ သင့်ဆံစတုရယ်ကို အတူတူတစ်ပေါင်းတည်းထည့်လို့
မျက်လုံးကလေးမှိတ်ပြီး အောက်ပါအတိုင်း အာရုံပြုရမှာဖြစ်ပါတယ်။

တောင်ကုန်းတစ်ခုထိပ်ကို သင် လျှောက်သွားတယ်။

သင့်လက်ဖျားက ထွက်လာတဲ့ ရွှေရောင်မီးလျှံတွေနဲ့ အဲဒီတောင်ကုန်း
ပေါ်က သစ်တောကို မီးရှို့လောင်မြိုက်စေလိုက်တယ်။ သစ်တောကြီး တဖုလုတ်ချင်း
လောင်ကျွမ်းပြာကျသွားခဲ့။ မီးညွှန်လျှံဆီက အလင်းဟာ ကောင်းကင်သို့
ထိုးတက်သွားခဲ့တယ်။ သင့်အိတ်ရွှံ့ကလေးကို (အာရုံထဲမှာပဲ) ထိတွေ့လို့က်ပြီး
မမြင်နိုင်တဲ့တစ်ခုတစ်ပါးဆီက တစ်စုံတစ်ရာကို အခုလို ခေါ်ဆောင်လိုက်ပါတယ်။

ငါ့အိတ်မှာရှိနေမယ်။ ငါ့ထိန်းလော့။
စာနုနုခွေးဝတ်ရဲ့ တန်ခိုးခွမ်းပတားနဲ့ ငါ့အိတ်မှာပဲရှိမယ်။
ငါ့ဖူးဖူးပွင့် ငါ့ထိန်းလော့။

အင်္ဂလိပ်လိုဆိုရင်တော့ ဒီလိုရွတ်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။
I am here, come to me.
By all the powers of the universe,
my soul mate, I bid you come.

သတ္တမြောက် လျှောက်လဲချက်မစခင် လူငယ်ကလေး
အနည်းငယ် ဆိုင်းငံ့၍ နေလေသည်။

အချိန်အတန်ငယ် ကြာသွားသောအခါ ပရိသတ်က စိုး
လာကြသည်။ လူငယ်လေး မလျှောက်တင်နိုင်တော့ပြီလော။ အခုကို
သူ့လျှောက်လဲချက်တွေက တော်တော်စုံလင်ခဲ့ပြီမဟုတ်လား။ အချစ်
လျှောက်ချက်တွေ အချစ်အကြောင်းဖွင့်ဆိုချက်တွေကို ဘက်စုံထောင်း
သူပြောသွားခဲ့ပြီးပြီပဲ။

တော်ပါတော့။ ဒီလောက်ဆို သူ့ကို အပြစ်မယူဖို့ရာ
လောက်နေပြီလေ။

ကျွတ်စီကျွတ်စီအသံများ ဆူညံစပြုလာလေ၏။
လူငယ်လေးက လက်ဝါးကာပြလိုက်ကာ ပရိသတ်
အေးအေးစွာ တစ်ခွန်းချင်းပြောလိုက်သည်။

“ကျွန်တော် လျှောက်လဲချက်အသစ်မပေးနိုင်လို့ တုန့်ဆို
တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော့်မှာ လျှောက်လဲချက်အသစ်
အသင့်ရှိပါတယ်။ အခုတင်ပြမယ့်လျှောက်လဲချက်ရဲ့
နက်မှုကြောင့် တပင်အချိန်ယူနေရခြင်းဖြစ်တယ်။ ဒီလျှောက်
လဲချက်ဟာ တစ်နည်းအားဖြင့် ပဟေဠိတစ်ခုလည်းဖြစ်
တယ်။ ကျွန်တော်က ဒီလျှောက်လဲချက်ကို တကယ်ချစ်
ဘယ်သူလဲ လို့ နာမည်ပေးထားပါတယ်”

တကယ်ချစ်တာ ဘယ်သူလဲ

တစ်ခါက ...

ရွာတစ်ရွာမှာ ...

ကောင်မလေးတစ်ယောက်ရှိခဲ့တယ်။

သူတို့ရွာထိပ်မှာက ညောင်ပင်ကြီးတစ်ပင်ရှိလေတယ်။

အဲဒီညောင်ပင်ကြီးမှာ ပန်း၊ ရေချမ်းကပ်လှူရင်း၊ ညောင်
ထောက် ပေါင်းမြက်ရှင်းရင်း ကောင်မလေးက အမြဲလိုဆုတောင်း
တတ်တယ်။

“ကိုယ့်ကိုတကယ်မြတ်နိုးတဲ့ချစ်သူနဲ့ ဆုံဆည်းရပါစေ”

ပေါ့။ အဲဒီသစ်ပင်မှာက ရုက္ခစိုးကြီးတစ်ပါး နောင်ကြပ်တယ်။

ကောင်မလေးက အဲဒီလိုဆုတောင်းလေတိုင်း ရုက္ခကြီးက ပြည့်စေလို့
ဆုတွေပေးနေတာ ကောင်မလေးမသိလေဘူး။

ဒီလိုနဲ့

ရက်တွေကြာညောင်း ကာလတွေရင့်ရောင်းလာတဲ့အခါ

ကောင်မလေးမှာလဲ ချစ်သူတွေဘာတွေရလာပေါ့။ တစ်ရက်

မှာတော့ ချစ်သူတို့ ဘာသာဘာဝ ချိန်းတွေကြစဉ်အချိန်မှာ ချစ်သူ
ကောင်လေးက ကောင်မလေးဆီက ဟန်ဘိုးအထားအပ်ဆုံး အရာတစ်ခု
ကို တောင်းဆိုတယ်။

သူမရဲ့ အပျိုစင်ဘဝကို နှင်းအပ်ဖို့ပေါ့။

ကောင်မလေးက ပြောတယ်။

“အတူလက်ထပ်ထိမ်းမြန်းပြီးတဲ့အခါကျမှ ကျမရဲ့ အပျိုစင်
ဘဝကို စွန့်လွှတ်ပါရစေ ရှင်ရယ်”

တဲ့။ ကောင်လေးထပ်မပြောတော့ဘူး။

သိပ်များမကြာခင်မှာပဲ ကောင်လေးဟာ ဟန်ပျံဟကျေးကို
စီးပွားအရာထွက်ဖို့ ဖြစ်လာပါတယ်။ ကောင်မလေးကို တောင်းရမ်း
လက်ထပ်နိုင်ဖို့ရာ စီးပွားရှာချင်တာလဲ ပါတာပေါ့လေ။

ကောင်မလေးက မြစ်ဆိပ်နားအထိ ကောင်လေးကိုလိုက်ပို့
တယ်။

အလွမ်းတွေနဲ့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်နှုတ်ဆက်ကြချိန်မှာ
ကောင်လေးက ကတိတစ်ခုတောင်းတယ်။

“ကိုယ် ပြန်လာတဲ့အထိ သစ္စာရှိရှိစောင့်ပါနော်”

“စိတ်ချပါရှင်”

“မင်းရဲ့ အပျိုစင်ဘဝကို ကိုယ် တောင်းခဲ့တယ်၊ ဒါပေမဲ့

မင်း မပေးခဲ့ဘူး၊ ကိုယ် နားလည်ပေးခဲ့ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့

ကိုယအတွက် စောင့်စည်းပေးပါ”

“စိတ်ချပါရှင်၊ ကျမရဲ့ အပျိုစင်ဘဝကို နှင်းအပ်မယ့်သူဟာ
ရှင်သာလျှင်ဖြစ်ရပါစေမယ်”

“ကိုယ်ပြန်လာတာနဲ့ မင်းကိုတောင်းရမ်းလက်ထပ်တော့မယ်
နော်”

ကောင်လေးက စိတ်ချသွားပြီး နှုတ်ဆက် ခွဲခွာခဲ့တာပေါ့။

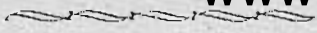
ကောင်မလေးက နေ့ရက်တွေ လက်ချိုးရေကာ စောင့်နေ
ခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ ...

ကံကြမ္မာဆိုတာက တကယ့်ကိုမမြင်နိုင်တဲ့အရာကို ခေါ်တာ
လေ။ ကောင်လေးထွက်သွားပြီး သိပ်မကြာခင်မှာပဲ သတင်းစကား
တစ်ခု ရောက်လာတယ်။

ကုန်သွယ်သွားရာ လမ်းခရီးမှာ ကောင်လေးတို့လှေ မှောက်သို့
လူတွေအများကြီး သေဆုံးကုန်ကြတဲ့အကြောင်းပေါ့။ ကောင်လေးကို
လည်း အလောင်းတောင် ရှာမတွေ့ကြပေမဲ့ သေပြီလို့ပဲ သတ်မှတ်ထား
လိုက်ကြတယ်။

အလွမ်းတွေ ဖြေမဆည်နိုင်မှုတွေနဲ့ ကောင်မလေးနဲ့မှာ ကုန်
ရစ်။ ဒါပေမဲ့ နောက်ဆုံးတော့လည်း အချိန်က အရာရာကို ကုမားသွားခဲ့
တာပါပဲလေ။

အခုဆိုရင် ကောင်မလေးဘဝကနေ မိန်းမပျိုကလေးဘဝထိ ရောက်လာပါပြီ။ အဖူးအငုံလေးဘဝကနေ ငွားငွားခွင့်ခွင့် ပွင့်လန်းလာတဲ့ ပန်းကလေးတစ်ပွင့်လိုပါပဲ။ မိန်းကလေးအလှက ပိုလို့ တောက်ပပြည့်စုံလာ။ ခြုံချင်သူတွေ ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေတဲ့ အဖြစ်ပေါ့။

ကိုယ်တိုင်ကမ်းမျိုး မိဘတွေဆီက တစ်သွယ် အမျိုးကောင်မလေးတွေက သူမကို အမျိုးမျိုး ကမ်းလှမ်းကြတယ်။

မိန်းကလေးကတော့ ကမ်းလှမ်းသမျှကို ညင်ညင်သာသာ လေး ခေါင်းယမ်းခြင်းနဲ့သာ တုန်ပြန်တာပေါ့။

ဟိုတစ်ယောက်ကြောင့်ရတဲ့ ဒါဏ်ရာအနာတရက သူမအပေါ် မကျက်သေးဘူးလေ။

ဒါပေမဲ့ ဘယ်လိုဖြစ်ဖြစ် နှစ်လျှော့ပဲ သည်းသည်းမည်းမည်း ပိုးပန်းနေသူတို့လဲ ရှိနေဆဲ။ နောက်ပိုင်းကျတော့ မိန်းကလေးမိဘတွေက နားချလာတယ်။

“သမီးရယ်၊ အခုဆို ၃နှစ်လောက်တောင်ရှိရောမယ်၊ ဟိုလည်း သေပြီးလို့ အရိုးတောင် ဆွေးနေလောက်ရောပေါ့”

“ဒါပေမဲ့ သူ့အလောင်းလေးတောင်မှ မမြင်လိုက်ရဘူး အမေရယ်”

“ဒါကတော့သမီးရယ် ပင်လယ် သမုဒ်ပြင်ကျယ်ကြီးထဲမှာ စုတ်စမြုပ်စ ပျောက်ကွယ်သွားလို့ နေမှာပေါ့၊ အရေးကြီးတာက သမီးလေး ဆက်လက်ရှင်သန်ဖို့ပါပဲ၊ မိန်းကလေးဆိုတာ

က အချိန်တန်အရွယ်ရောက်လို့ လူလားမြောက်လာပြီဆိုရင် သီးချိန်တန်သီး ပွင့်ချိန်တန် ပွင့်ရမယ်လေ”

မိဘတွေ နားချလွန်းမက နားချလေတဲ့အခါ မိန်းမပျို လေးက တစ်ခွန်းတော့ ပြန်ပြောခဲ့တယ်။

“သမီး စဉ်းစားပါမယ်”

တဲ့။ ဒါကိုပဲ သူမ မိဘတွေက သဘောတူပြီလို့ ခေါင်းညိတ် လိုက်တဲ့အနေနဲ့ အောက်မေ့ပြီး မိန်းကလေးကို ကမ်းလှမ်းနေတဲ့ထဲက သူတို့သဘောအကျဆုံး ယောက်ျားပျိုတစ်ယောက်နဲ့ စီစဉ်ပေးဖို့လုပ် တော့တယ်။

နှစ်ဘက်မိဘတွေချင်း နားဖောက် ပြောဆိုကြပြီးလို့ အပြန် အလှန် စကားတွေ လွန်ပြီးကြချိန်မှ မိန်းကလေးက အလုံးစုံ သိရတော့ တယ်။ ဒီအချိန်မှတော့ သူ ဘာတတ်နိုင်ပါတော့မလဲလေ။ ခေါင်းညိတ် ရုံသာ ရှိတော့တာပေါ့။

တစ်ရက်ပြီးတစ်ရက်နဲ့

တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် လက်ထပ်ရေးကိစ္စဟာ ရုပ်လုံးပေါ် အကောင်အထည်မြောက်လာခဲ့တယ်။

သူမနဲ့လက်ထပ်ရမယ့် သတို့သားက တစ်ရွာသား။ မျက်နှာမြင်ရတဲ့အခါ မွန်မွန်ရည်ရည်ပဲခွဲ သိပ်မဆိုးလှ ပါ

လို့သာ မိန်းကလေး ဟင်းချရတော့တာပေါ့။

ကံကြမ္မာဆိုတာက ...

တကယ့်ကို မမြင်နိုင်တဲ့အရာဖြစ်သလို

လူသားတွေကို တကယ်ပဲ လှောင်ပြောင်သရော်တတ်တဲ့ အရာဖြစ်မှန်း အခုမှ မိန်းကလေးနှလုံးသားနဲ့ဆတ်ဆတ် ခံစားလိုက်ရ တယ်။

လက်ထပ်ဖို့ရာ အားလုံးစီစဉ်ပြီးတဲ့အချိန်

မိန်းကလေးအနေနဲ့လဲ မိဘစီစဉ်ရာကို ကြည်ကြည်ဖြူဖြူ။

လိုက်ပါ လိုက်နာတော့မယ့်အချိန်မှ လုံးဝ မျှော်လင့်မထားတဲ့ အရာ တစ်ခု ဖြစ်ပွားလာတယ်။

သတင်းစကားတစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာတာပါပဲ။

ကောင်လေး ပြန်ရောက်လာပြီတဲ့။

မိန်းကလေးရဲ့ ငယ်ကျွမ်းဆွေ ချစ်သူ ကောင်လေးပေါ့။

သူမ ကောင်မလေးဘဝက ချစ်ကျွမ်းဝင်ခဲ့ရတဲ့ကောင်လေး။

သူမနဲ့ လက်ထပ်ဖို့အတွက် ကုန်သွယ်သွားခဲ့တဲ့ ကောင်လေး။ အဲဒီလို သွားရင်းကပဲ ပင်လယ်ပြင်မှာ လှေကြီးပျက်ရင်း သေသလား ရှင်

သလားမသိ။ သတင်းစကား စုန်းစုန်းမြုပ်သွားခဲ့တဲ့ ကောင်လေး။

ပြီးတော့ သူမ ကတိထား သစ္စာနဲ့ခဲ့တဲ့ကောင်လေး။

အခု သုံးနှစ်လောက်ကြာမှ ပြန်ပေါ်လာတယ်။ ပြန်လာတာ ကလည်း သူမဆီပြန်လာတာ။ လှေနှစ်သွားတာနဲ့အတူ ဆုံးရှုံးသွားရတဲ့ ဥစ္စာစည်းစိမ်တွေကို အတိုးရောအရင်းပါ တဖန် ပြန်လည် စုဆောင်းပြီး သူမနဲ့ နီးစပ်ရအောင် ပြန်လာတာတဲ့။

သတင်းစကားကြားတဲ့အခါ ပထမ ဝမ်းသာတယ်။ နောက် တော့ ဝမ်းနည်းတယ်။ နောက်ဆုံး အကြီးကျယ်ဆုံးကြေကွဲ သွားရ တယ်။

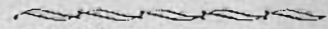
ဝမ်းသာတာက သူမကို တန်ဖိုးထားကြောင်း သိရလို့။

ဝမ်းနည်းတာက အလာကောင်းပေမဲ့ အခါနေဝင်းခဲ့ပြီမို့။

အကြီးကျယ်ကြေကွဲသွားရတာကတော့ အဲဒီကောင်လေး အပေါ် သစ္စာနဲ့ခဲ့ဘူးတဲ့အဖြစ်ကို သတိရလိုက်မိလို့။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကံတရားကိုက ဒီလိုစီရင်လာတာလို့ပဲ မှတ်ယူ လိုက်ရပါတော့တယ်။ ခုချိန်မှတော့ သူမတစ်ယောက် ဘာမှ တတ်နိုင် တော့တာ မဟုတ်တော့ပဲလေ။

တကယ်တော့ ...

မိန်းကလေးဆိုတာက မင်္ဂလာဦးညဆိုရင် တုန်လှုပ်တတ်စမြဲ ပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဒီမိန်းမပျိုလေး မျက်နှာပျက်နေပုံက သိသာလွန်းနေ တယ်။

သူမကို လက်ထပ်ပြီးကတစ မင်္ဂလာမောင်မယ်နှစ်စက်ရာ ခန်းမ ဆောင်ထဲ ဝင်လာတဲ့ သတို့သားဟာ သတို့သမီးဖြစ်သူ မိန်းမပျိုလေး မျက်နှာပျက်ယွင်းနေပုံကို ချက်ချင်း သတိထားမိ သွားတယ်။

“ဘာဖြစ်နေတာလဲ နှမငယ်”

“အို ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး”

“နှမကြည့်ရတာ တစ်ခုခုတော့ ဖြစ်နေပါတယ်၊ ပြောပါ မျိုသိပ်မထားပါနဲ့ ကူညီလို့ရရင် ကူညီပါ့မယ်”

မိန်းမပျိုလေးက သတို့သားရဲ့ မျက်နှာကို တစ်ချက် မော့ ကြည့်တယ်။ နောက်မှ ခေါင်းပြန်ငုံ့သွားပြီး ...

“အို အခုမှတော့ ကူညီချင်တောင် ကူလို့ရမှာ မဟုတ်တော့ ပါဘူး”

“ဘာအကြောင်းများလဲ ... ပြောပါ၊ နှမငယ်ပြောပုံ ကြည့်ရ တာ ကူညီဖို့ ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်မယ့် အခွင့်အလမ်း ရှိနေပုံပဲ”
မိန်းကလေးက မပြောဘဲ မျိုသိပ်ထားမလိုပါ။

ဒါပေမဲ့ သတို့သားဖြစ်သူက အတင်းမေးလွန်းမက မေးလေ နေတာမှ ဆက်အောင့်မထားနိုင်တော့တာနဲ့ မိန်းကလေးရင်ဖွင့် ဖြစ်လေတယ်။

“ကျမမှာ ရှင့်မတိုင်ခင်က သစ္စာထားဖူးတဲ့သူ ရှိတယ်”

အဲဒီလို စကားစလိုက်ပြီး အရင်က သူ့ချစ်သူအကြောင်းနဲ့ သူမအပျိုစင်ဘဝကို နှင်းအပ်ဖို့ရာ သစ္စာပြုခဲ့တဲ့အကြောင်း၊ သူမကို လက်ထပ်ဖို့ ဟိုတစ်ယောက် ကုန်သွယ်သွားရင်းက ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့ပြီး ဆွေပြီလို့အားလုံးက ထင်ခဲ့ကြတဲ့အကြောင်း၊ ခုလို အချိန်ကျမှ ပြန်ပေါ် လာလို့ စိတ်မကောင်းရကြောင်းတွေပေါ့။

မိန်းကလေးရဲ့ စကားတွေ ဆုံးသွားပြီးတော့ သတို့သားဖြစ် သူက သက်ပြင်းရှည်ကြီးကို ချလိုက်တယ်။

“ခုအတိုင်းဆို မင်းရဲ့ သစ္စာ ပျက်ယွင်းရတော့မယ်နော်”

“ကျမ အဲဒါကိုပဲ ယူကျုံးမရနိုင်အောင် ဖြစ်နေမိတာပါ။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်တတ်နိုင်ပါ့မလဲလေ”

“စိတ်မကောင်းမဖြစ်ပါနဲ့၊ မင်းရဲ့သစ္စာ မပျက်ယွင်းပါဘူး”

“ဘယ်လို ! မဖြစ်နိုင်တော့တာပဲ”

“ဖြစ်နိုင်ပါတယ်၊ မင်းရဲ့သစ္စာပြုဘူးသူဆီ ပြန်သွားပါ”

မိန်းမပျိုလေး အရမ်း အံ့အားသင့်သွားတယ်။

“အို ... ဒါပေမဲ့ ရှင်က ကျမရဲ့ ကာမပိုင်ယောက်ျားဖြစ် နေပြီလေ”

“အေးလေ ဒါကြောင့်လဲ ကိုယ်ခွင့်ပြုရင်ဖြစ်တာပေါ့၊ မင်းရဲ့ သစ္စာဂတိကို မပျက်ယွင်းရအောင် ဓောင့်ရှောက်ပါ၊ ပြီးမှ ကိုယ့်ဆီ ပြန်ခဲ့ပါ”

“ရှင်”

“ဟုတ်တယ်၊ အခုလို သစ္စာဂတိကို အပျက်မခံတတ်တဲ့ မိန်းကလေးဆိုတာသိရတော့ မင်းကို ပိုလို့တောင် တန်ဖိုးထား ရပါတယ်၊ ပျိုတယ် အိုဘယ်ဆိုတာက အရေးမကြီးလှပါဘူး၊ တကယ်မြတ်နိုးရင် တစ်ခုလပ် မုဆိုးမတွေကိုတောင် ယူကြ သေးတာပဲ၊ ပြီးတော့ မင်းလို သစ္စာကရားကို တန်ဖိုးထားတဲ့ သူနဲ့ ဘဝတလျှောက်ပေါင်းသင်းသွားရမှာကို ကိုယ်အရမ်း ကျေနပ်ပါတယ်၊ ဒါကြောင့် မင်းရဲ့ သစ္စာကို မပျက်ယွင်းရ အောင်သာ သွားပါလေ”

မိန်းကလေးမှာ ဘာပြောရမှန်းတောင် မသိအောင်ပါပဲ။

အင်မတန်စိတ်ထားမြင့်မြတ်တဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို တွေ့နေရ ဘာမို့လဲ လေးစားပီတိနဲ့ အကြာကြီး ငေးကြည့်မိတယ်။

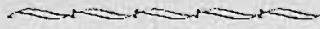
ပြီးတော့ ရိုသေစွာ ကျူကျူလေးဝပ်တုပ်လို့ ဦးသုံးကြိမ်ချ။

မျက်ရည်တွေ တွေ့စိမ်းကျရင်းက တုန်ရင် လှိုက်လှဲနေတဲ့ အသံနဲ့ ပြောခဲ့တယ်။

“အရမ်းစိတ်ထားမြင့်မြတ်လှပါတယ်ရှင်၊ အရမ်းလဲ ကျေးဇူး တင်ပါတယ်၊ ကျမ မကြာခင် ပြန်လာခဲ့ပါ့မယ်၊ အဲဒီအချိန် ကျရင် ရှင်အတွက် အကောင်းဆုံးဇနီးတစ်ယောက် ဖြစ်ရပါ စေမယ်”

တကယ်ပဲ သဘောထားကြီးလှတဲ့ သတို့သားပါပဲ။ အဲဒီ ခင်္ဂလာဦးညမှာတင် မိန်းမပျိုလေးကို ဟိုငယ်စဉ်က ချစ်သူဆီ ပြန်လွှတ် သေးတယ်။ အခြေအရံ အသင်းအပင်းတွေတောင် ထည့် လိုက်ပါသေး တယ်။

မိန်းကလေးတို့ နေထိုင်ရာကနေ သူမရဲ့ငယ်ချစ် ကောင်လေး ရှိရာ အရပ်ထိ သွားရတဲ့လမ်းခရီးမှာ တောအုပ်ကလေး တစ်အုပ်ကို ဖြတ်သန်းသွားရတယ်။

အဲဒီတောအုပ်ကလေးမှာ မှီတင်းပြီး ခိုးဆိုး သောင်းကျန်းနေတဲ့ ဓားပြအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ရှိတယ်။

ညဉ့်နက်အချိန်မှသာ သူတို့ တိုက်ခိုက်လုယက်လေ့ရှိပြီး အတိုက်ခံရသူတွေကို သတင်းမပြန့်ရအောင် လက်စတုံး ဖျောက်ဖျက် ပစ်လိုတကြောင်း၊ ပိုင်မှသာ တခါတလေ လုယက်တတ်ပြီး အမြဲ သောင်းကျန်းနေတာ မဟုတ်လို့တကြောင်း လူသိနည်းလှပါတယ်။

ကံဆိုးချင်တော့ ငယ်ချစ်ကောင်လေးဆီ ဦးတည်လာတဲ့ မိန်းကလေးဟာ အဲဒီဓားပြအဖွဲ့မှ တည့်တည့်တိုးခဲ့တယ်။ အဲဒီ ဓားပြအဖွဲ့ကလည်း အဲဒီအချိန် ရောက်လာသူတွေကို တိုက်ခိုက် လုယက်မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ထားပြီးသား ဖြစ်နေတယ်။

မိန်းကလေးမှာ အခြွေအရံတွေ ပါလာတယ်ဆိုပေမဲ့ ရိုးရိုးလူတွေပဲခို့ ဓားပြတွေကိုတော့ ဘယ်ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်နိုင်စွမ်း ရှိကြပါ့မလဲ ?

ရက်လည်းရက်စက် လက်လည်း ယဉ်နေကြတဲ့ ဓားပြတွေ မဟုတ်လား။ အခြွေရံအားလုံး တစ်ယောက်မကျန် အသတ် ခံလိုက်ရတယ်။ မိန်းကလေးကိုပါ သတ်ဖြတ်နှုတ်ပိတ်တော့မလိုရှိစဉ်မှာ ဓားပြအုပ်စုထဲက တစ်ယောက်က ရှေ့ကို ထွက်လာတယ်။

“ဟေ့ ရုပ်၊ သူ့ကို မသတ်ပါနဲ့”

“ဟာ ဘာဖြစ်လို့လဲ သူ့ကိုမသတ်ရင် တချိန်မှာတို့အကြောင်း ဖော်ကောင်လုပ်မှာပေါ့၊ တစ်ခါတည်း နှုတ်ပိတ်လိုက်တာ ကောင်းပါတယ်”

“ဒီနေ့တိုက်ခိုက်မှုအတွက် ကျွန်တော်ရမယ့် ဝေစုကိုပေးပါ့မယ်၊ သူ့အသက်ကို ချမ်းသာပေးပါ”

ဓားပြတွေက အဲဒီသူ့ကို လှောင်ရယ်ကြတယ်။

“တန်တော့ ... မင်း ဒီကောင်မလေးကို ကြိုက်သွားပြီထင်တယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျနော် သူ့ကိုအကြင်လင်မယားအဖြစ် သိမ်းပိုက်ပေါင်းသင်းချင်လို့ပါ”

“ကဲ ကဲ ဒါဆိုလဲ ယူစေဗျာ၊ မင်းရဲ့တိုက်ရာပါပစ္စည်းအဖြစ်

သူ့ကိုပဲ သတ်မှတ်လိုက်မယ်။ မင်းနယ့်ကွား၊ ဒီတစ်ခေါက်က တို့နဲ့ ပထမဆုံးစလိုက်တဲ့အခေါက်၊ ဒီတစ်ခေါက်မှာပဲ ဥစ္စာ ပစ္စည်းမရဘဲ မိန်းကလေးကိုသာအရယူရတယ်လို့ တယ်ခိုက် သကိုး”

မိန်းမပျိုကို တောင်းဆိုသူဓားပြက ဘာမှဆက်ပြောမနေတော့ ပဲ မိန်းမပျိုလေးဘက်လှည့်လာခဲ့တယ်။ ရုပ်ကလေးကြည့်တော့ သနားကမား။ သူမနဲ့မှ သက်တူရွယ်တူလောက်ရှိမယ်။ ဘာကြောင့်မျှား ဒီလိုအလုပ်မျိုးလုပ်နေပါလိမ့်လို့ တွေးမိပေမဲ့ ကြောက်ရွံ့စိတ်က ပိုလာ တာကြောင့် မိန်းကလေးမှာ သူ့ကို မျက်နှာချင်းဆိုင် မကြည့်ဝံ့တော့ပဲ မျက်လွှာချထားလိုက်ရတယ်။ ဓားပြက ပိုင်စိုးပိုင်နင်း မိန်းကလေးလက် ကို လာဆွဲခေါ်ပြီး ...

“လာ၊ လိုက်ခဲ့”

လို့ ခေါ်သွားပါတော့တယ်။

“ဟေ့ ငါက ဓားပြဇနီး၊ အခုလို မျက်ရည်ကျပြနေလို့လဲ စိတ်ပြောင်းသွားမှာ မဟုတ်ဘူး”

သူမနုထိုင်ရာ တဲကလေးထဲ ရောက်ရောက်ချင်းပဲ ဓားပြက မိန်းကလေးကို ပြောလိုက်တယ်။

မိန်းကလေးက မျက်ရည်တွေဆွတ်နေတဲ့ မျက်လုံးတွေနဲ့ မော့ကြည့်ရင်း ...

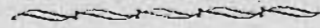
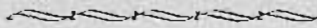
“အခုတော့ ကျမဟာ ရှင်လက်ခုပ်ထဲက ရေပါပဲ၊ ကျမ အသက်ကိုတောင် ရှင်ပိုင်ပါတယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ရှင်ကြိုက် သလို ပြုနိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျမ ဝမ်းနည်းတာက ...”

“ဘာလဲ မင်းအခြေအရံတွေကို တို့က သတ်လိုက်လို့ မင်း စိတ်မကောင်းဖြစ်နေတာလား”

“အဲဒီအတွက်လည်း စိတ်မကောင်းပါဘူးလေ၊ ဒါပေမဲ့ ပြီးခဲ့တဲ့ကိစ္စမို့ ဘယ်တတ်နိုင်ပါတော့မလဲ၊ သူတို့ ကျမမျက်စိ ရှေ့တင် ခုလိုမျိုး ဖြစ်သွားတဲ့အတွက် ကျမဘဝတလျှောက် လုံး စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားတော့မှာပါ။ ဒါ့အပြင် ကျမကိုယ် ကျမ တစ်ဘဝလုံး လူဆက်ဖြစ်ရမှာ စိတ်မသန့်တော့တဲ့အရာ တစ်ခုရှိပါသေးတယ်”

“ဘာလဲကွ၊ မင်းဟာက ထူးထူးဆန်းဆန်း”

“ကျမ ဂတိစကားတစ်ခွန်းကို မတည်နိုင်တော့ပေ”

ပါ”

“ဟား ဂတိလေး မတည်နိုင်တာလောက်များကွာ”

“ကျမအတွက်တော့ ဂတိသစ္စာဆိုတာ အသက်ထက်ပိုအရေးပါပါတယ်၊ ကျမထားဘူးတဲ့ဂတိစကားတစ်ခွန်းကိုတည်း အတွက် အသက်ကို ပေးရမယ်ဆိုလဲ ပေးမယ်”

“မင်းက ဘယ်လိုသစ္စာဂတိထားခဲ့ဘူးလို့လဲပြောပါဦး”

မိန်းကလေးက သူမငယ်စဉ်က သစ္စာဂတိထားခဲ့ဘူးတဲ့ အကြောင်းတွေ ပြန်ပြောပြလိုက်တယ်။ နောက်ဆုံး အဲဒါကြောင့်မို့ သူ့ခင်ပွန်းဖြစ်သူက သူ့ကို ခုလို ခွင့်ပေးပြီး လွှတ်လိုက်တဲ့ အကြောင်းတွေ အထိပေါ့။

သူ့စကားတွေ ဆုံးသွားတော့ ဓားပြက ဝိုင်ကျသွားတယ်။

“မင်းက သစ္စာတရားကို တော်တော်တန်တိုးထားတာပဲ”

“ကျမကတော့လေ ဂတိသစ္စာမတည်ပဲ အသက်ရှင်ရခြင်းထက် ဂတိသစ္စာမြဲမြံစွာ စောင့်ထိန်းရင်း သေဆုံးသွားရခြင်းက ပိုမြတ်တယ်၊ အဲဒါကမှ လူပီသတယ်လို့ ခံယူထားပါတယ်”

ဓားပြက သက်ပြင်းတစ်ချက်ကိုချလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ မိန်းကလေးကို အကြာကြီး မျက်တောင်မခတ်ပဲ ငေးကြည့်နေတယ်။ ပြီးတော့ အံ့အားသင့်စရာ စကားတစ်ခွန်းကို ပြောလိုက် တယ်။

“ငါ မင်းကို တကယ်မြတ်နိုးမိတာပါ”

မိန်းကလေး အံ့သြသွားတယ်။ ဒီလိုအချိန်မှာ ဒီစကားမျိုး ပြောလာလိမ့်မယ်လို့ သူ မထင်မိခဲ့ဘူးလေ။ ဓားပြက ဆက်ပြောတယ်။

... တကယ်ပြောတာ။ မင်းကို တွေ့တွေ့ချင်းငါမြတ်နိုးသွားတယ်၊ ဒါကြောင့် ငါ မင်းကို၊ မသတ်ပဲ ချန်ထားပေးဖို့ တောင်းဆိုခဲ့တာ၊ ငါကတော့ ဓားပြပဲကွာ ဂတိတွေ သစ္စာတွေ နားမလည်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ မင်းကို ငါ မြတ်နိုးတယ်၊ ဒီတော့ မင်းမြတ်နိုးတဲ့အရာကို ငါလဲလိုက်မြတ်နိုးရပါလိမ့်မယ်”

ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ ဓားပြက တဲကလေးရဲ့ တံခါးပေါက်ကို သွားဖွင့်ပေးလိုက်တယ်။

“ဟင်”

အံ့အားသင့်ပြီးရင်းသင့်နေရတဲ့ မိန်းကလေးကို ဓားပြက တည့်တည့် မမှိတ်မသုန်ကြည့်ရင်း တစ်ခွန်းချင်းပြောတယ်။

“သွားပါ၊ မင်းရဲ့ ကတိစကားအတိုင်း တည်တံ့အောင် စောင့်ထိန်းဖို့အတွက် မင်းသစ္စာနဲ့ဘူးတဲ့သူဆီကို မင်းသွားပါ။ ပြီးရင်သာ ငါ့ဆီ ပြန်ခဲ့ပါ”

“ရှင် ရှင်က ကျမကို ခွင့်ပေးမယ်လား”

“ဟုတ်တယ်၊ ဒါဟာ ငါမင်းကို ဘယ်လောက်မြတ်နိုးသလဲ”

ဆိုတဲ့အကြောင်း သက်သေပြချက်ဖြစ်တယ်။ ငါတို့ ဓားပြတွေ
 ရဲ့ စည်းမျဉ်းအရ ငါတို့ကံရာပါပစ္စည်းကို ငါ ပိုင်တယ်။
 ငါဟာ မင်းရဲ့ အသက်ကိုပါ ဝင်ကယ်လိုက်လို့ မင်းအသက်
 ကိုလည်း ပိုင်သွားပြီလို့ ယူဆတယ်။ ဒါပေမဲ့ မင်းကတိသစ္စာ
 မပျက်ယွင်းရအောင် ခဏ ခွင့်ပေးလိုက်မယ်။ ပြီးရင် မင်းငါ
 ဆီ ပြန်လာခဲ့ပါ။ ငါမင်းကို ဒီနေရာကနေပဲ ဆက်ပြီးစောင့်နေ
 မယ်”

မိန်းကလေးအဖို့ ကြုံနေရသမျှကို အိပ်မက်လိုသာ ထင်ရှင်ပါ
 တော့တယ်။ အခြေအနေတွေက ဘယ်လိုမှမယုံနိုင်လောက်အောင်သာ
 လေ။

ကျေးဇူးတင်လွန်းစွာ၊ အံ့ဩထူးဆန်းစွာနဲ့ ဓားပြမျက်နှာကို
 ရေစေ့ တစ်ချက်ကြည့်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ချာကနဲ့ တဲကလေးထဲက
 သူမ ထွက်လာခဲ့ပေါ့။

ဓားပြကတော့ ဓားတန်းလန်းစိုက်ထားတဲ့ စားပွဲလေးတစ်လုံး
 ရှေ့မှာ ထိုင်ရင်း တစ်ယောက်တည်း ...
 စောင့်ကျန်ရစ်လေတယ်။

“ဟာ မဟုတ်တာပဲ”

မိန်းကလေးရဲ့ ငယ်စဉ်က သစ္စာထားဘူးတဲ့ ချစ်ဦးသူဆီ
 ရောက်ရောက်ချင်းမှာပဲ ကြားလိုက်ရတဲ့ တုန်ပြန်စကားဖြစ်ပါတယ်။

ညကြီးအချိန်မတော် သူဆီရောက်လာတဲ့ မိန်းကလေးကို
 တွေ့တွေ့ချင်း ဟိုတစ်ယောက် အရမ်းဝမ်းသာသွားတယ်။ ပြီးတော့
 အံ့အားသင့်တယ်။ အကြောင်းစုံကို မိန်းကလေးကရှင်းပြချိန်မှာ လက်ဝါး
 ကာရင်း အထက်ကအတိုင်း ပြောတော့တာပဲ။

“အဲဒီတော့ ကျမက ရှင့်အပေါ် သစ္စာပြုဖူးတဲ့အတိုင်း ကျမရဲ့
 အပျိုစင်ဘဝကို ရှင့်ဆီ ပေးအပ်ဖို့ရာ လာခဲ့တာပါ”

“ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ အခုမင်းက တခြားတစ်ယောက်ရဲ့ကာမပိုင်
 မယားဖြစ်နေပြီလေ”

“သူ့ကို ခွင့်တောင်းခဲ့ပြီးပါပြီ။ သူ့ခွင့်ပြုချက်နဲ့ ကျမ ရှင့်ဆီ
 လာခဲ့တာပါ”

ယောက်ျားပျိုက စဉ်းစားသလို တစ်ချက်ပြုတယ်။

“ကောင်းပြီ ဒါဆို ဒီမှာ ညအိပ်လိုက်တော့”

မိန်းကလေးက ရုတ်တရက်နားမလည်ဘူး။

“အခု ညဉ့်လယ်တောင်ရောက်နေပြီလေ၊ ဒီမှာပဲ အိပ်လိုက်တော့လို့ပြောတာ၊ ကိုယ်က ဟိုဘက်ကအဖီလေးမှာ သွားအိပ်မယ်၊ မင်းနဲ့ကိုယ် တစ်မိုးတည်းအောက်မှာ အိပ်လို့ မသင့်တော်ဘူးလေ”

“ဒါပေမဲ့ ...

“တော်ပြီ ဘာမှ ဆက်မပြောနဲ့တော့၊ မင်းခေါ်ကကိုယ် သစ္စာဂတိ တောင်းခဲ့တယ်ဆိုတာဟုတ်တယ်၊ အဲဒီဂတိအတိုင်း အခု မင်းရောက်လာတယ်၊ ဒါဆိုရပြီ၊ မင်း တာဝန်ကျေပြီ၊ ကိုယ့်အပေါ်မှာ ဒီလိုမျိုးဂတိတည်တဲ့အတွက် ပြောမပြုနိုင်လောက်အောင် ကျေးဇူးတင်ရပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်က အခွင့်ရေးရတိုင်း ယူတတ်တဲ့လူစားမျိုး မဟုတ်ဘူးကွာ၊ မင်းနဲ့ ကိုယ်ဖြစ်ချင်တာမျိုးကလည်း ချစ်သူကြင်ဘက်တွေအနေနဲ့ ကြည်ကြည်ဖြူဖြူ အချစ်နယ်အဆုံးကို လျှောက်ချင်တာ။ အခုလို ယဇ်ပူဇော်သလို နတ်စာတင်သလို အခြေအနေမျိုးနဲ့ တော့ မင်းနဲ့ ဘာမှ မဖြစ်ချင်ပါဘူး”

“ကျမက အဲဒီလို မရည်ရွယ်ပါဘူးရှင်”

“ကိုယ်နားလည်ပါတယ်၊ ကံကြမ္မာကိုက အခုအတိုင်းဖန်တီးလာမှတော့ ကိုယ်တို့ ဘာတတ်နိုင်မလဲ၊ စိတ်ချပါ ဒီည တစ်ညလုံးမင်းကိုကိုယ် လက်ဖျားနဲ့တောင် မထိဘူး၊ နံနက်လင်းတာနဲ့ မင်းသွားလိုရာဆီ အရောက်ပို့ပေးပါ့မယ် စိတ်ချ”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ရှင်ရယ်”

“ကိုယ်က ကျေးဇူးတင်ရမှာပါကွာ၊ မင်းရဲ့ တည်တံ့မြဲမြံလွန်းတဲ့ သစ္စာဂတိအတွက်လေ၊ အခုတော့ အရာအားလုံး ပြီးမြောက်သွားပါပြီ မင်းက မင်းကတိအတိုင်း ကိုယ့်ဆီ မင်းရဲ့ အပျိုစင်ဘဝကို လာဆက်သတယ်၊ ကိုယ်က ကိုယ့်သဘောနဲ့ ကိုယ် မယူလိုက်ဘူး၊ ဒီတော့ နောက်ပိုင်းမှာ မင်းအတွက် စိတ်အနှောင့်ယှက်ဖြစ်စရာလည်း ရှိမနေတော့ပါဘူး။ မင်း တာဝန်ကျေပြီလို့သာ အောက်မေ့ပါတော့ကွာ”

နှစ်ယောက်သား တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက်ကြည့်ရင်း ဖြူစင်တဲ့ အပြုံးတွေ ပြိုင်တူဖူးပွင့်မိကြတယ်။

ဒီအချိန်ကျမှ မိန်းကလေးက လမ်းခရီးတလျှောက်က အကြောင်းတခုကို တစ်ဝက်ထိန်ချန်ရင်းပြောပြလိုက်တယ်။

“ကျမ အခုပြန်ရင် ကျမ ခင်ပွန်းဆီ ပြန်လို့ မဖြစ်သေးဘူး”

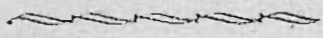
“ဟင် ဘာလို့လဲ”

“ကျမ လမ်းမှာ ဓားပြတိုက်ခံခဲ့ရတယ်”

“ဘယ်မှာလဲ ဘယ်နေရာမှာလဲ၊ ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ”
 “မမေးပါနဲ့၊ ကျမပြောနိုင်တာကတော့ တခုပဲရှိတယ်၊ အဲဒီလို
 အတိုက်ခိုက်ခံရစဉ်မှာ ဓားပြတစ်ယောက်က ကျမကို သိမ်း
 ပိုက်ခဲ့တယ်။ အခုက သူ့ခွင့်ပြုချက်နဲ့ ကျမ လာခဲ့တာဖြစ်
 တယ်”
 “သူက ... အဲဒီ ဓားပြက မင်းကို ခွင့်ပြုတယ်”
 “ဟုတ်တယ် ကျမရဲ့ သစ္စာမပျက်ယွင်းရအောင်လို့ အဲဒီ
 ဓားပြက ကျမကို ခွင့်ပြုခဲ့တယ်”

မနက်လင်းတာနဲ့ မိန်းကလေး ခရီးပြင်းနှင်တော့တာပဲ။
 ဒီတစ်ခါတော့ စိတ်လက်ပေါ့ပါးလို့ပေါ့။
 ရှေ့မှာ ဘယ်လို အခက်အခဲပဲကြုံကြုံ သူမ ရင်ဆိုင်နိုင်ပြီ။
 သူမရဲ့ သစ္စာဂတိကို တည်တံ့အောင် စောင့်ထိန်းနိုင်ခဲ့ပြီလေ။
 အလာတုန်းက ဖြတ်သန်းခဲ့ရတဲ့ တောအုပ်ကလေးဆီကိုပဲ
 တန်းတန်းမက်မက်ပြန်လာခဲ့တယ်။ ဒီတောအုပ်မှာ ဓားပြဟာ သူ့ကို
 စောင့်နေလိမ့်မယ်လေ။
 ဒါပေမဲ့ ...
 တောအုပ်ကလေးထဲ ဝင်လိုက်ချင်းမှာပဲ
 မိန်းကလေးအရမ်း အံ့ဩသွားရတယ်။
 တောအုပ်ကြီးတစ်ခုလုံးက အခြေအနေတွေပြောင်းလဲနေပြီ
 လေ။ တစ်ခုခု ဆိုးဆိုးရွားရွားဖြစ်ပျက်ခဲ့ပြီမှန်း သိသာလှတယ်။
 မြေပြင်အနှံ့ ရှုပ်ပွဲကြောင်းဆန်လို့
 နေရာတစ်ချို့မှာ သွေးစသွေးနုတွေနဲ့

မကြာသေးခင်ကလေးတင် တိုက်ပွဲကြီးတစ်ခုခု ဖြစ်ပျက်ခဲ့ပြီ မှန်း သိသာနေတဲ့အသွင်သဏ္ဍာန်က အထင်အရှား။ ဓားပြ စောင့်နေ မယ့် တဲကလေးဆီ အပြေးလာခဲ့လိုက်တယ်။

မိန်းမပျိုလေးမှာ စိတ်မကောင်းရုံသာ တတ်နိုင်ပါတော့တယ်။ တဲကလေးက အပျက်ဆီးခံလိုက်ရပါပြီ။ အဲဒီနေရာတစ်ဝိုက် ဘယ်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်မှကို ရှိမနေတော့ဘူး။

ဓားပြတစ်သိုက်တော့ အဖမ်းဆီးခံလိုက်ရပုံပေါ်ပါတယ်။

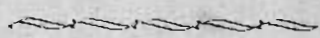
ဘုရင့်တပ်တော်သားတွေ တစ်နည်းနည်းနဲ့ သတင်းရပြီး ဖမ်းဆီးသွားကြတာ ဖြစ်မှာပေါ့။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မိန်းကလေးလဲ ဘာမှ မတတ်နိုင်တော့ပြီမို့ သူစတင်ခဲ့ရာအရပ်ဆီ ပြန်ဖို့ ဦးတည်တယ်။

ဒီအတိုင်းသာဆိုရင်တော့

သူ့ခင်ပွန်းဆီ ပြန်ရောက်သွားတော့မလို့ပါပဲ။

ဒါပေမဲ့ ...

မျှော်လင့်မထားတဲ့ အရာတစ်ခုခုက ဖြစ်ပွားလာခဲ့ပြန်ပါတယ်။

မိန်းကလေးရဲ့ ငယ်စဉ်ဘဝတည်းက ပန်း၊ ရေချမ်းကပ်လှူ ဆုတောင်းလေ့ရှိတဲ့ ညောင်ပင်ဟာ သူမအပြန်လမ်းပေါ်မှာ ရှိနေပါ တယ်။

ဒီတော့ လမ်းကလဲကြုံနေတာမို့ ညောင်ပင်ကြီးဆီဝင်ပြီး ပြု နေကျ ဝတ်ကိုပြုတယ်။ အဲဒီနောက် ... နှုတ်က အကျင့်ပါနေတဲ့ အတိုင်း ...

“ကိုယ့်ကိုတကယ်မြတ်နိုးတဲ့ချစ်သူနဲ့ ဆုံဆည်းရပါစေ”

လို့ ရွတ်ဆိုလိုက်မိရင်ပဲ

ညောင်ပင်စောင့် ရုက္ခစိုးကြီးဟာ ကိုယ်ထင်ပြုလာလေတော့ တယ်။

“သမီးတော် ... သင့်ပူဇော်ဆည်းကပ်မှုကား ကျေပွန်ခဲ့လေ ပြီ။ သင့်ဆုတောင်းအတိုင်းပြည့်ဝရန်လည်း ကျွန်ုပ် အစွမ်းကုန် ကူညီလေအံ့”

ရုတ်တရက်တော့ မိန်းကလေးက လန့်သလိုဖြစ်သွားတယ်။ နောက်မှ ရုက္ခစိုးမင်းကိုယ်ထင်ပြတဲ့အဖြစ်ကို နားလည်ပြီး ငမ်းသာ အားတက်သွားတာပေါ့။

“ကျမ ... ကျမ ကိုယ့်ကို တကယ်မြတ်နိုးချစ်ခင်တဲ့သူနဲ့ ဆုံဆည်း ရပြီလားရှင်”

“ဆုံဆည်းခဲ့ပါပြီ သမီးတော်၊ သမီးကို တကယ်ချစ်ခင်သူ

ဟာ ဘယ်သူဆိုတာ သိပါသလား”

မိန်းကလေး ရုတ်တရက် ဝေခွဲမရဖြစ်သွားခဲ့တယ်။

“ကျမဘဝမှာလေ ယောက်ျားသုံးယောက်နဲ့ ဆုံရတယ်။ သူတို့အားလုံးဟာ ကျမအတွက်တော့ မြင့်မြတ်လှတဲ့ ယောက်ျားကောင်းတွေချည်းပါပဲ”

“တကယ်ချစ်တဲ့သူဆိုတာ မြင့်မြတ်ခြင်းနဲ့ တိုက်ရိုက်မပတ် သက်ပါဘူး သမီးတော်”

“ဒါဆို ဘယ်သူက ကျမကိုတကယ်ချစ်တာလဲ၊ အားလုံး တော့ ကျမကို ချစ်ကြတာချည်းပါပဲ၊ အားလုံးပဲ ကျမအတွက် စွန့်လွှတ်အနစ်နာ ခံခဲ့ကြတယ်။ အဲဒီထဲက ဘယ်တစ်ယောက် က ပိုသလဲ”

“တကယ်ချစ်တဲ့သူဆိုတာ မိမိအတ္တကို ပြောင်းလဲနိုင်တဲ့သူ၊ မိမိရဲ့ အမူအကျင့်ကိုဖြစ်စေ ဘဝနေပိုင်မှုပုံစံကိုဖြစ်စေ ချစ်သူ အတွက် ပေးဆပ် ပြောင်းလဲပေးနိုင်သူဖြစ်တယ်”

“အဲဒါ ဘယ်သူများလဲ ဟင်”

“သမီးရဲ့ အဖြစ်ကို ဆန်းစစ်ကြည့်ရအောင် အရင်ဆုံး သမီးရဲ့ ခင်ပွန်း၊ သူဟာ သမီးသစ္စာကတိရှိတဲ့အတိုင်း သမီးရဲ့ အပျို စင်ဘဝကို တပါးသူဆီမှာပေးဆပ်ဖို့ ခွင့်ပြုခဲ့တယ်။ သူဟာ တကယ့်ကို မြင့်မြတ်လှတဲ့ ယောက်ျားမြတ်ဖြစ်ပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့”

“နောက် သမီးရဲ့ ငယ်ချစ်ဦး၊ သူကလဲ သမီးက လာရောက် နှင်းအပ်နေသားနဲ့ သမီးရဲ့ အမွန်မြတ်ဆုံးအရာကို မရယူပဲ လက်လွှတ်ပေးခဲ့တယ်။ သူဟာလည်း စွန့်လွှတ်နိုင်တဲ့ ယောက်ျားကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်ပါတယ်”

“ဒါဆို ဟို ဟို ဓားပြကရော ဟင် ...”

“သူကတော့ လူကောင်းတစ်ယောက်မဟုတ်ဘူး။ သမီးနဲ့ မတွေ့ခင်ကဆိုရင်ပေါ့။ လူ့အသက်တွေကို သတ်ဖြတ် ခိုးဆိုး တိုက်ခိုက်နေတဲ့နောက် ဘယ်လို လူကောင်းခေါ်နိုင်ပါတော့ မလဲ၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒီလို လူဆိုးတစ်ယောက် ဖြစ်ပါလျက်က သမီးကို မြတ်နိုးလှတဲ့အတွက် ပြုနိုင်ခဲ့တဲ့အရာကို ပြုခဲ့တယ်။ သူကပဲ သမီးအပေါ် အမြတ်နိုးဆုံး တကယ့်ချစ်သူလို့ ဆိုရ လိမ့်မယ်”

ရုက္ခစိုးကြီးရဲ့ စကားအဆုံးမှာ မိန်းကလေး ဝိုင်ကျသွားခဲ့ တယ်။

“ဒါပေမဲ့ သမီး ဆုတောင်းခဲ့သလို ကိုယ့်ကို တကယ်မြတ်နိုး တဲ့ ချစ်သူနဲ့ ဆုံဆည်းဖို့ရာက မဖြစ်နိုင်တော့ပါဘူးလေ၊ သမီးနဲ့သူ ပေါင်းစပ်ဖို့ ဆိုတာကမဖြစ်နိုင်တော့မယ့် အရာပဲ”

“သမီး ထင်နေတဲ့အတိုင်း သူ့ကို ဘုရင့်တပ်တော်သားတွေ

က ဖမ်းသွားတာ ဟုတ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘုရင်ကြီးက ဥပုသ်ဆောင်ထွက်ခါစမို့ လူမသတ်ချင်ဘူး။ ပြီးတော့ သူက လည်း ဓားပြမှုကို ဒီတစ်ကြိမ်တည်းသာ ကျူးလွန်ဘူးသူဖြစ် တယ်။ သမီးကိုယ်တိုင် လိုက်သွားပြီး သမီးအသက်ကို ကယ်တင်ခဲ့ဘူးတဲ့အကြောင်း ဘုရင်ကြီးဆီ လျှောက်တင်ခဲ့ ရင် သူအပြစ်က လွတ်ပါလိမ့်မယ်”

မိန်းကလေးမျက်နှာ ပြုံးသွားတယ်။ ဒါပေမဲ့ တစ်ချက် စဉ်းစားမိတာကြောင့် တွေ့ကန်ကန်ချက် ဖြစ်ပြန်တယ်။

“သမီးပြန်လာပါ့မယ်လို့ ကတိပြုထားရတာ နှစ်ယောက် တောင် ဖြစ်နေပါတယ်”

“ဘာကိုမှ တွေဝေမနေပါနဲ့ နှလုံးသားက စေညွှန်တဲ့လမ်းကို သာ ဖြောင့်ဖြောင့်တန်းတန်းလိုက်ပါ။ သမီးတော်၊ တစ်နည်း အားဖြင့် ပြောရင်လည်း သူဟာသမီးကို တိုက်ရာပါပစ္စည်း တစ်ခုလို ရွေးနှုတ်ယူခဲ့တာမို့ သမီးအသက်ကို သူပိုင်နေပါပြီ အသက်ပိုင်သူဆီပြန်သွားတာ သမီးတရားပါတယ်။ နောက် ပြီးသူက ပတ်ဝန်းကျင်မကောင်းလို့မို့ ဒီဘဝ ရောက်သွားတာ ပါ။ သမီးတို့ လက်ဆက်ပြီးတဲ့အခါ သူဟာ လူကောင်း သူကောင်း ဖြစ်ပြီး သမီးတို့အောင်မြင်ပျော်ရွှင်တဲ့ မိသားစုဘဝ တစ်ခုကို ရရှိပိုင်ဆိုင်နိုင်ပါလိမ့်မယ်”

မိန်းကလေးက ပုဆစ်တုပ် ဝပ်ပြုနေတဲ့အတိုင်းရှိနေရာက ရုတ်ကန့် ထရပ်တယ်။ ရုက္ခစိုးကြီးရဲ့ နောက်ဆုံးပြောစကားကို သူ မကြားလိုက်တော့ဘူး။

“ဆိုသည်ဖြစ်စေ ကောင်းသည်ဖြစ်စေ ... မိမိချစ်သူ အတွက် ကိုယ့်ရပ်တည်မှုကိုယ် ပြောင်းပြန်လှန်သလို ပြောင်း လဲပေးနိုင်တဲသူ၊ ဘဝမှာတစ်ကြိမ်တခါမှ မပြုကျင့်ခဲ့ဘူးတဲ့ အပြုအမူ အကျင့်အကြံမျိုးကိုတောင် မြတ်နိုးစိတ်တစ်ခုတည်း သက်သက်အတွက် ပြုမှုကျင့်ကြံပေးနိုင်တဲ့ သူသာလျှင် တကယ့်အချစ်ဆုံးချစ်သူ ဖြစ်တယ်”

ဆိုတဲ့ စကားတစ်ခွန်းဟာ ပြေးထွက်သွားတဲ့ မိန်းကလေးရဲ့ ခြေလှမ်းတွေနောက်က အပြေးလိုက်ပါလို့ လောကတစ်ခွင်ကို အလှဆင် ပေးနေပါလေတော့တယ်။

ယခုတစ်ကြိမ်လျှောက်လဲချက်အပြီးတွင်
 လူငယ်ကလေးက ပြူး၏အရှေ့တောင်အရပ်သို့ ဘွားရောက်လေ့လာခဲ့သည်။
 ချစ်သူတို့၏ ဂန္ထီရပြိုင်တော်မူ ထိုအရပ်တွင်လည်း သူ့ဘွားဆန်းပြားလှသော
 ဂန္ထီရနည်းသစ်တစ်ခုကို ရရှိခဲ့သည်
 ယင်းဂန္ထီရနည်း၏အမည်မှာ...
 "အဝေးရောက်ချစ်သူသို့ ဂန္ထီရအတတ်ဖြင့် အနမ်းပျံပို့နည်း"
 ဖြစ်လေသည်။

**အဝေးရောက်ချစ်သူသို့ ဂန္ထီရအတတ်ဖြင့်
 အနမ်းပျံပို့နည်း**

ဝေးကွာနေတဲ့ချစ်သူဆီကို အနမ်းပျံဆောင်ပို့ချင်ပါသလား။
 သူ့အိမ်ပျော်နေတဲ့အချိန်မျိုးမှာ ပို့ရင်ပိုထိရောက်အောင်ပြေပါလိမ့်မယ်။
 ဒီနည်းကတော့ အင်မတန်စိုးစွမ်းလွယ်ကူသလောက် ဆန်းပြားထိ
 ရောက်လှတဲ့ ဂန္ထီရနည်းကလေးပါ။ ဒါပေမဲ့ ဒီနည်းဟာ ကောင်မလေးတွေအတွက်
 သီးသန့်ဖြစ်တယ်။

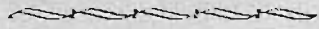
ဒီနည်းကို ပြုလုပ်ဖို့ရာအတွက်

- ၁။ နှုတ်သမ်းနီအသစ်တစ်တောင်ရယူ
- ၂။ တာရွက်လွတ်လေးတစ်ရွက်ရယူ
- ၃။ ဘောပန်အသစ်တစ်ချောင်းရယူပဲ လိုပါတယ်။

ဒီနည်းကို ...

လပြည့်ညသန်းခေါင်ယံအချိန်မှာ လုပ်ဆောင်ရမယ်။ လရောင်ထိတွေ့
 နေတဲ့အရပ် တစ်နည်းပြောရရင် လပြည့်ညရဲ့ အမိုးအကာကင်းလွတ်နေတဲ့နေရာ
 မှာ လုပ်ဆောင်ရမှာဖြစ်ပါတယ်။

သင့်နှုတ်သမ်းနီစောင့်လေးရဲ့ နံဘေးမှာ ဘောပန်နဲ့ XXX ဖုံး
 သင်္ကေတ ကလေးကို ရေးခြစ်လိုက်ပါ။

အဲဒါဟာ အနမ်းတွေကို ပိုပြီးလေးနက်စေပြီး လက်ဆောင်အဖြစ်ပိုဆောင်ဖို့ သင်္ကေတကလေးပဲဖြစ်ပါတယ်။

ပြီးတော့ နှုတ်ခမ်းနီတောင့်ကလေးကို သင့်နှလုံးသားရှိရာ ရင်ဘတ်ပေါ်တင်ထားလို့ ဒောက်ပါ စာသားတွေကို ဂုဏ်ကျေးဇူးဆိုရပါမယ်။

ဝလံဝိုက် နှစ်စွမ်း၊ ဝါယောရဲ့နှစ်စွမ်း
တေဇောရဲ့နှစ်စွမ်း၊ နှာပေါ်ရဲ့နှစ်စွမ်းတို့နဲ့
နေရဲ့နှစ်စွမ်း၊ လရဲ့နှစ်စွမ်း၊ ကြယ်တွေရဲ့နှစ်စွမ်းတို့နဲ့
ငါ့ချစ်သူနှုတ်ခမ်း နှစ်စွမ်းပျံတစ်ခုပို့ဆောင်ပါတယ်။
အောင်မြင်ပါစေသတည်း။

အင်္ဂလိပ်လို ရွတ်ချင်ရင်တော့ ...

By earth and air,
by fire and water.
By sun and moon and star.
I send a flying kiss for my love.
So mote it be.

ပြီးနောက် သင့်နှုတ်ခမ်းကို နှုတ်ခမ်းနီတောင့်နဲ့ ဆိုးလိုက်ပြီး စာရွက်ပေါ်မှာ အနမ်းတံဆိပ်ခတ်နှိပ်လိုက်ပါ။

ပြီးနောက် အဲဒီအနမ်းတံဆိပ်ခတ်ထားတဲ့ စာရွက်ကလေးကို လေးနဲ့ လွှင့်ပစ်လိုက်ရပါမယ်။ အဝေးဆုံး သင့်မျက်စိနဲ့ မမြင်နိုင်တဲ့အရောက်အောင်

လွှင့်လိုက်ပါ။ ကောင်းတာက တောင်ကုန်းထိပ်ကနေ ဒောက်က တောအုပ်ကို လွှင့်ပစ်လိုက်သလိုမျိုးပေါ့။

ဒီလိုပို့ဆောင်မှုရဲ့ အကျိုးရလဒ်ကတော့ သင့်ချစ်သူ သင့်ကို အိပ်မက်စေတတ်တယ်။ သူ့အိပ်မက်ထဲမှာ သင့်ဆီက အနမ်းတစ်ပွင့်ရရှိခံစားရတတ်တယ်။ ပြီးတော့ သင့်ချစ်သူဟာ သင့်ကို လွမ်းဆွတ်မှု ခံစားလာရစေတယ်။ မေ့လျော့နေရင်တောင် ပြန်သတိရလာစေနိုင်ပါတယ်။

ဆဋ္ဌမမြောက်လျှောက်လဲချက်ကို လူငယ်ကလေးက မေးခွန်းတစ်ခုနှင့်စတင်လိုက်လေသည်။

“ချစ်သူဆိုတာ ဘယ်လိုဟာမျိုးကို ခေါ်သလဲ”

နားထောင်နေသူပရိသတ်မှာ သူတို့ကို မေးသည်ထင်သောကြောင့် လှုပ်လှုပ်ရွရွဖြစ်သွားကြလေသည်။ ရုတ်တရက်ဖြေဆိုရန်လည်း သူတို့မှာ အဖြေအသင့်မရှိ။

အီးအဲနှင့် လူတွေ အခက်ကြုံနေသည်ကိုကြည့်ကာ လူငယ်လေးက ပြုံးရင်း ကိုယ့်စကားကိုယ့်ဖာသာ ပိတ်သိမ်းလိုက်သည်။

“အဲဒါ ကျွန်တော် နောက်ထပ်ပြောပြမယ့် လျှောက်လဲချက်ရဲ့ နာမည်ဖြစ်ပါတယ်”

ထိုအခါမှပင် ပရိသတ်များ သက်ပြင်းချနိုင်ကြလေတော့သည်။ ပြီးတော့ လူငယ်လေး၏ စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းလွန်းသော လျှောက်လဲချက်တွင် မျောပါ ဝင်စားသွားကြလေတော့သည်။

အချစ်နဲ့ ယုံကြည်မှု

လူရယ်လို့ ပေါ်ပေါက်လာစမှာ လူသားယောက်ျားနဲ့မိန်းမနှစ်ဦးသာ ရှိခဲ့တယ်လို့ အဆိုရှိကြတယ်။

အဲဒီတုန်းက ...

ယောက်ျားလေးက ကျောက်သားစုလှုပ်မွန်းညှိတဲ့ ဒင်္ဂါးကြမ်းပြည့်နေတဲ့ မြေပြန့်လွင်ပြင်မှာ နေထိုင်ပြီး မိန်းကလေးက တောခြံဝန်းရံထားတဲ့ နေရာလေးမှာ နေထိုင်ခဲ့သတဲ့။

ဆိုလိုတာက သူတို့ချင်း မတွေ့ကြဘူးပေါ့။

လူစဖြစ်အပြီး ...

သုံးရက်လောက်အကြာမှာတော့

ယောက်ျားလေးက သူ့နေထိုင်ရာ မြေပြန့်လွင်ပြင်ရဲ့ ကျောက်
သားဂမူအထစ်တွေကြားမှာ လင်းပွင့်တောက်ပနေတဲ့ ပန်းလေးတစ်ပွင့်
ဖူးပွင့်နေတာကိုမြင်လိုက်သတဲ့။

အဲဒီတုန်းကတော့ သူ့အနေနဲ့ ဒါကိုပန်းလေးတစ်ပွင့်မှန်း မသိ
သေးဘူးပေါ့။

ကြည့်လို့ တော်တော်လှတာလေးကို သတိပြုမိတယ်။

ဟိုး ခြံတောကလေး ဝန်းရံထားတဲ့နေရာမှာနေတဲ့တစ်ယောက်
ကို ဒါလေးသွားပေးရင် ကောင်းမှာပဲလို့ သူ့စိတ်ထဲဖြစ်လိုက်မိပါတယ်။

အဲဒီတော့ခြံတွေအကြားမှာ သူ့လို မျိုးတူတစ်ယောက်နေမှန်း
သူသိတယ်လေ။ ကျားရယ် မရယ်လို့တော့ သူ့မှာ ခွဲခြား မှတ်သားမှု
ဘယ်ရှိဦးမလဲ။

သူသိတာက ...

အဲဒီထဲကတစ်ယောက်ဟာ သူ့လို မကြမ်းတမ်းဘူး။ ကြောက်
လည်းကြောက်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့် ခြံတွေ ကာရံထားတဲ့နောက်မှာ
ပုန်းအောင်းနေထိုင်တာပေါ့။

ပြီးတော့ နွဲ့နွဲ့နှောင်းနှောင်းလဲ ရှိဟန်တူတယ်။

တစ်ခါတစ်လေ ဒင်းအရိပ်သဏ္ဍန်ကို အပြင်ဘက်ကနေ
ဝိုးတဝါး သူ့ချောင်းကြည့်ဘူးတယ်လေ။

ဒါနဲ့ ... ပန်းကလေးကို သူ့ခူးပြီး ခြံတောစပ်ဆီမှာ ချထား

ပေးလိုက်တယ်။

နောက်နေ့ သူ့သွားကြည့်တော့ မရှိတော့ဘူး။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူ့စိတ်ထဲ ပျော်သလိုလိုဖြစ်သွားမိတယ်။

ခြံတောထဲက တစ်ယောက်ဟာ သူ့လက်ဆောင်လေးကို

သဘောကျသားပဲ။

အဲဒီနေ့မှာပဲ သူ့နောက်ထပ် ပန်းတစ်ပွင့်များရှိ မလားလို့
ဟိုနေ့က ကွေ့ခွဲတဲ့နေရာလေးဆီ သွားထပ်ကြည့်သေးတယ်။ မတွေ့
တော့ဘူး။ ခြံတောစပ်ကိုပြန်လာ။ ဘာရယ်မဟုတ် ဟာတာတာနဲ့
အထဲကို ကံပြီးကြည့်။ အရိပ်သဏ္ဍန်လေးတောင် မမြင်ရတော့ သူ
စိတ်မောသွားတယ်။

အဲဒီက အပြန်ကျတော့ ...

သူ့လက်ထဲ ကိုင်နေကျ ကျောက်လက်နက်ကို မေ့ရန်ထားခဲ့မိ
တယ်။ စိတ်က နည်းနည်းရှုပ်သွားတယ် မဟုတ်လား။

သမိုင်းဦးခေတ်ကဆိုတော့ သူ့ကိုင်တာ ရိုးရိုးကျောက်သား
ကွေးလေးတစ်ခုပါ။ ဒါနဲ့ပဲ သားကောင်တွေလိုက်။ သစ်သီး သစ်ဖု
တွေလည်း ဖဲ့ချွေလှီးဖြတ်လို့ ရတယ်လေ။

နောက်နေ့နံနက်

အဲဒီကျောက်လက်နက်ကလေး ပျောက်သွားမှန်းသိတော့ သူ
ဒေါင်းတောင်အောင် ရှာတော့တာပေါ့။

ခြုံတောအစပ်မှာ သွားပြန်တွေ့တယ်။

ဒါပေမဲ့ ဟိုနေ့ကလို ပုံစံမျိုး မဟုတ်တော့ဘူး။

ပိုကောင်းနေပြီ ပိုသပ်ယပ်နေပြီ။

အသွားတွေ ပိုထက်စအောင် သွေးပေးထားတယ်။

လက်ကိုင်မှာ နွယ်ပင်ကလေးတွေနဲ့ ကိုင်ရမနာအောင် ပတ်
ထားပေးတယ်။

အထဲကတစ်ယောက် လုပ်ပေးထားတာမှန်း ကြည့်လိုက်ရုံနဲ့
သူနားလည်လိုက်ပါတယ်။

ဒါနဲ့ ရွှီကနဲပျော်ရွှင်စွာ အသံဖြူလိုက်ပြီး သူထွက်လာ။

နောက်ထပ် ပန်းလေးတစ်ပွင့်ကို မတွေ့တွေ့အောင် သူ
အသံအသန် လိုက်လံရှာဖွေတယ်။ တွေ့တော့ သူ ခြုံတောလေး
အစပ်မှာ သွားချထားပြန်။ နောက်နေ့ကျတော့ နေရာမှာ မရှိပြန်
တော့ဘူး။

ဇာတ်လမ်းကတော့ စနေပြီပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ...

သူတို့ဇာတ်လမ်းလေးဟာ အဲဒီထက်ပိုပြီး ရှေ့ဆက်တက်လို့
မရပါဘူး။ အဲဒီထက်ပိုပြီး ဆန်းပြားခွင့်မကြုံလိုက်ရှာဘူး။

နောက်တစ်ရက်မနက်မှာပဲ ...

အသံတော်တစ်ခုကို သူတို့နှစ်ယောက်လုံးကြားလိုက်ရတယ်။

'ကဲ သားတော်နဲ့ သမီးတော်၊ မကြာခင်မှာပဲ ဒီလောကကို
ငါ ပြန်လည်ဖျက်သိမ်းတော့မှာမို့ အကြောင်းကြားခြင်း ဖြစ်
တယ်ကွဲ့'

လောကကို ပြန်လည်ဖျက်သိမ်းတော့မတဲ့။

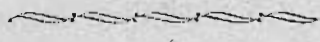
လူယောက်ျားရော လူမိန်းမရော လန့်သွားမိတယ်။ လာပြော

သူကို သူတို့ မမြင်ကြရဘူး။ ဟိုးအမြင့်ကောင်းကင်ဆီက လာတဲ့အသံ။
ဒါဟာ အသံတော်သာလျှင်ဖြစ်တယ်။

လူယောက်ျားက မေးကြည့်မိတယ်။

'လောကကို ပြန်ဖျက်သိမ်းတော့မယ်ဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့
ကရော ခင်ဗျာ'

'မင်းတို့လည်း ပျောက်ကွယ်သွားရတော့မှာပေါ့'

‘ဘာကြောင့်များလည်း ရှင်၊ ကျွန်မတို့ ဘာအဖြစ်များပြုမိလို့ ပါလဲ’

လူမိန်းမက ဝင်မေးတယ်။ အသံတော်က စိတ်မကောင်းတဲ့

လေသံနဲ့ ...

‘တကယ်တော့ ဟောဒီလောကကို ငါအစမ်းသဘောနဲ့

ဖန်ဆင်းလိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် မပြည့်စုံဘူး၊

အဲဒါကြောင့်ပဲ ငါပြန်လည် နှုတ်သိမ်းလိုက်ရမှာဖြစ်တယ်’

‘ဒါကို တားဆီးနိုင်ဖို့ရာ နည်းလမ်းမရှိတော့ဘူးလား’

‘ဘယ်လိုများ မပြည့်မစုံဖြစ်နေတာပါလဲ ရှင်’

လူယောက်ျားဆီကရော လူမိန်းမဆီကရော မေးလိုက်သံ

နှစ်ခု တစ်ပြိုင်တည်း ထွက်ပေါ်လာတာပါ။

အသံတော်က အေးအေးဆေးဆေးရှင်းပြပါတယ်။

‘အဓိကအနေနဲ့ ဟောဒီလောကဟာ အရောင်မဲ့လောက ဖြစ်

နေတယ်။ လောကတစ်ခု ပြည့်စုံဖို့ရာ အရောင်စုံရှိဖို့လိုတယ်၊

ငါဖန်ဆင်းစဉ်က ကျန်ရစ်သွားခဲ့တာပါ။ ဒါပေမဲ့ ခုလိုတည်

ဆောက်ပြီးမှ အရောင်စုံအောင်ပြန်ဖြည့်ဖို့ရာခက်လှတယ်’

... ဒီတစ်ချက်ကြောင့်ပဲလား ရှင်’

‘နောက်ထပ် အရေးကြီးတဲ့အချက် ရှိသေးတယ်၊ ဟောဒီ

လောကဟာ ဆက်လက်တည်တန်နေဖို့ဆိုရင် ပြန်ပွားစည်ပင်

နေဖို့လိုတယ်၊ အဲဒီအတွက် မျိုးနွယ်ပွားစီးမှုရှိရမယ်’

ဒီစကားရဲ့ သဘောသွားကိုတော့ နှစ်ယောက်လုံးပဲ နား

လည်လိုက်ကြပါတယ်။ ဒါကြောင့် လူယောက်ျားနဲ့ လူမိန်းမဟာ

တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက်ကြည့်ပြီး ခေါင်းတွေကိုယ်စီ ငုံ့လိုက်ခဲ

ကြတယ်။

နောက်ကျမှ ... လူယောက်ျားက ရှက်ရှက်နဲ့ပဲ ...

‘အဲဒီအတွက်ကိုတော့ ကျနော်တို့ ကြိုးစားလို့ ရနိုင်လိမ့်မယ်

ထင်ပါတယ် ခင်ဗျာ’

‘နောက်ထပ် တစ်ပတ်တိတိအချိန်ပေးမယ်၊ အဲဒီအတောတွင်း

ဟောဒီလောက ဆက်လက်တည်တဲ့ပေးနိုင်ဖို့ရာ လုံလောက်

တဲ့ အကြောင်းပြချက်ကို မင်းတို့ ပေးနိုင်မယ်ဆိုရင်တော့

စဉ်းစားပေးရပါလိမ့်မယ်’

နောက်တော့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်တည်းကြားအောင်

ဆက်ပြောလိုက်တယ်။

... ဒီနေ့ကနေစပြီး နောက်တစ်ပတ်အကြာ ကောင်းကင်မှာ

အလင်းအိမ်တစ်ခုပေါ်လိမ့်မယ် ချစ်သမီး၊ အဲဒီ အလင်းအိမ်

ဟာ အပြာ သို့မဟုတ် အနီရောင်ဖြစ်လိမ့်မယ်၊ သမီးက

တစ်ပတ်အတွင်းမှာ သူ့ကို မေးခွန်းတစ်ခုမေးပါ။ ဘာကယ်လို့

အဲဒီမေးခွန်းကို သူ အမှန်တိုင်းဖြေမယ်ဆိုရင် ပေါ်ပေါက်လာ

မယ့် အလင်းအိမ်ဟာ အနီရောင်ဖြစ်လိမ့်မယ်၊ တကယ်လို့ မုသားပါနေခဲ့ရင်တော့ ပေါ်ပေါက်လာမှာက အပြာရောင်ပေါ့၊ အဲဒီဇေ'ခွန်းဟာ တစ်ကြိမ်သာ မေးလို့ ရမှာမို့ အထူးဂရုပြုပါ ချစ်သမီး'

ပြီးတော့ တစ်ဆက်တည်းပဲ ယောက်ျားလေးကြားအောင် ပြောပြန်တယ်။

... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဟောဒီလောကကို အရောင်စုံအောင်တော့ ငါမတတ်နိုင်တော့ဘူး၊ နောက်တစ်ပတ်လောက် အကြာမှာ အလင်းအိမ်တစ်ခု ပေါ်လိမ့်မယ်၊ အဲဒီ အလင်းအိမ်ဟာ လောက ကို အရောင်တစ်မျိုးမျိုးရှိသွားအောင် ကူညီလိမ့်မယ်၊ အဲဒီအလင်းအိမ်ရဲ့ အရောင်ပေါ်မူတည်ပြီး ဟောဒီလောက ဘယ်လောက်ထိ ဆက်တည်တဲ့မလဲဆိုတာ အဆုံးဖြတ်ပေး ပါလိမ့်မယ်'

ဒီနောက် တစ်ပတ်အကြာ ကာလကတော့ ...

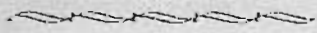
သူတို့မောင်နဲ့ ပေါင်းဖက်ခဲ့တဲ့ကာလလို့ ပြောနိုင်သလို သူတို့အတွက် စိုးရိမ်စိတ်တွေနဲ့ ဖြတ်သန်းခဲ့ရတဲ့ကာလပါပဲ။

မိန်းကလေးက စဉ်းစားတယ်။

အသံတော် မိန့်ကြားခဲ့တဲ့အတိုင်း ဘာမေးခွန်း ယောက်ျားလေး ကို မေးရင်ကောင်းမလဲ?

မေးခွန်းအမေးမှားသွားမှာစိုးလို့ ဒီရက်ပိုင်းအတွင်း ဘာကေား မှတောင် မမေးဖြစ်အောင် သတိထားနေတယ်။ တော်ကြာ မေးခွန်း အမေးမှားသွားခဲ့ရင် အခက်မဟုတ်လား?

အဲဒီလို စဉ်းစားရင်းနဲ့ပဲ အချိန်တွေ တရွေ့ရွေ့ အကုန်ပြန်ခဲ့ပေါ့။ တစ်ပတ်ပြည့်ခါနီး တစ်ညနေမှာတော့ ယောက်ျားလေးဟာ မိန်းကလေး ကို ရင်ခွင်ထဲထည့်လို့ သူတို့ အတူနေထိုင်ဖြစ်ရာ လှိုက်ဝှေ့မှာ ချစ် ကြည့်ဆယ်နေကြတယ်။

ကောင်းကင်မှာ ဘာအလင်းဓာတ်မှ မရှိသေးချိန်မှ ညနေပိုင်းပေမယ့် အတော်လေးကို မှောင်မိုက်နေတာပေါ့။ အလင်းထွက်တဲ့ ကျောက်လိုဆီက အလင်းရောင်မှန်ပျပျသာ ရှိနေခဲ့တယ်။ အရောင်ခွဲနေတာမို့ ခပ်စင်းစင်း ပျော့တော့တော့လောကကြီးကလည်း ငြိမ်ငြိမ်သက်သက် လဲလျောင်းလို့။

ယောက်ျားပျိုနဲ့ မိန်းမပျိုကတော့ ဘေးဘီဝန်းကျင်အားလုံးကို မေ့လို့ နှစ်ယောက်တည်း အချင်းချင်း မျက်တောင်မခတ်တမ်း စူးစိုက်ကြည့်နေမိကြတာပေါ့။

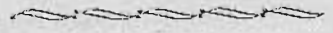
ယောက်ျားပျိုရဲ့ ငဲ့ကိုင်းနေတဲ့ ပြုံးစစမျက်နှာကို မမှိတ်မသုန်ကြည့်ရင်း မိန်းမပျိုလေးပါးစပ်က လွှတ်ကနဲ စကားတစ်ခွန်း ထွက်သွားခဲ့တယ်။

ဒါဟာ မေးခွန်းတစ်ခုပေါ့။ မေးလိုက်မိပြီးချင်းမှာပဲ... ဟာ ငါတော့ မေးခွန်းမေးမိပါပေါ့လားလို့ မိန်းမပျိုလေး အမှတ်ထားလိုက်မိပေမဲ့ နောက်ကျသွားခဲ့ပြီလေ။

‘ရှင် ကျွန်မကို တကယ်နှစ်နှစ်ကာကာ ချစ်မြတ်နိုးပါရဲ့လားဟင်’

မိန်းကလေးမေးခွန်းကို ယောက်ျားလေးကမဆိုင်းမတွဲပဲ အဖြေပေးပါတယ်။

‘ဘယ်နှယ့်ပြောပါလိမ့်၊ ချစ်တာပေါ့။ အသက်နဲ့ထပ်တူ နှစ်

နှစ်ကာကာကြီးကို မြတ်နိုးပါတယ်ကွယ်’ အဲဒီလို သူပြန်ဖြေလိုက်အပြီးမှာပဲ ကောင်ကင်ကြီးတစ်ခုလုံး ခဝါကနဲဖြစ်သွားသလို ထင်လိုက်ရတယ်။

တော်လဲသလို အသံကြီးတစ်ချက်မြည်တယ်။

ကောင်းကင်ကြီးတစ်ခုလုံး လင်းကနဲဖြစ်သွားလိုက်တာနဲ့ ယောက်ျားပျိုနဲ့ မိန်းမပျိုတို့ တစ်ယောက်မျက်နှာဘစ်ယောက်ကြည့်လိုက်မိကြတယ်။ အသံတော်မိန့်မြွက်သွားတဲ့စကားကို သူတို့

ချက်ချင်းကြားပေးမိလိုက်ပါတယ်။

ကောင်းကင်ယံမှာ အလင်းအိမ်တစ်ခု ပေါ်တော့မယ်။ ဘာအရောင်အလင်းအိမ်များဖြစ်မလဲ?

သိချင်စိတ်ကြီးစွာ နှစ်ယောက်သား ဂူပြင်ထွက်ကြည့်မိကြပေါ့။

မိန်းကလေးကတော့ သိချင်စိတ်ပိုကဲလိမ့်မယ် ထင်ရဲ့။

သူ့ကိုဖြေသွားခဲ့တဲ့ ယောက်ျားလေးရဲ့အဖြေ မှန်မမှန်လက်တွေ့သိရတော့မှာကိုး။

အလျင်မြန်ဆုံး ခြေလှမ်းတွေကြောင့် ချက်ချင်းဆိုသလို ဂူပြင်ရောက်လာကြတယ်။

ကောင်းကင်ဆီ နှစ်ယောက်အတူ မော့ကြည့်လိုက်တယ်။

မိန်းကလေးရဲ့မျက်နှာ ချက်ချင်းပဲ ညှိုးငယ်သွားခဲ့ပါတယ်။

ကောင်းကင်မှာပေါ်ထွက်နေတဲ့ အလင်းအိမ်ရဲ့ အရောင်က အပြာရောင်၊ ဒါဆို ယောက်ျားလေး ခုနက သူ့ကိုဖြောင့်ပွားခဲ့တဲ့ အဖြေဟာ မုသားစွက် နေခဲ့ပြီပေါ့။

ယောက်ျားလေးကတော့ ဘာကိုမှ သတိပြုမိဟန်မတူပါဘူး။ လောကတစ်ခွင် အံ့ဩထူးဆန်းစွာ ငေးကြည့်ရင်း မိန်းကလေးကိုသာ လက်ညှိုးတညွန့်ညွန့်ပြနေပေါ့။

“ဟာ ဟိုမှာကြည့်စမ်း၊ လောကကြီးတစ်ခုလုံး အရောင်တွေ ဖြာဝေစပြုလာပါလား၊ အပြာရောင်တွေယှက်သန်း တောက်ဝ လာကြတယ်၊ ဒါဟာ ကောင်းကင်ယံဆီက အလင်းအိမ်ရဲ့ အရောင်ကြောင့် ထင်တယ်”

အသံတော်နဲ့ ဆုံရချိန်မှာ နှစ်ယောက်လုံးဟာ ကိစ္စကိုယ်စီ ကြောင့် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် မသိစေချင်ပဲ သီးသန့်စီ ခေးမြန်းခဲ့ ကြတယ်။

“အပြာရောင် အလင်းအိမ်ဖြစ်လာခဲ့ပြီရှင်၊ ဒါဘယ်လိုများ အကျိုးသက်ရောက်မှု ရှိမှာပါလဲ”

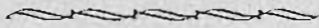
“ချစ်သမီးကို ဟိုကောင်ဆူကဖြောင့်ပြီးသားပဲလေ၊ မင်းကိုဖြောင့် မင်းလက်တွဲဖော်ရဲ့အဖြေဟာ မုသားမကင်းလို့ အပြာရောင် အလင်းအိမ် ထွက်ပေါ်လာတာပေါ့”

“ဒါဆို သူ ကျွန်မကို တကယ်မချစ်ဘူးပေါ့နော်”
အသံတော်က ပြန်မဖြောင့်ဘူး။ မိန်းကလေးက သက်ပြင်းချရင်း ဆက်မေးတယ်။

“... ဟို ကျွန်မသိချင်တာကလေး၊ အပြာရောင်အလင်းအိမ်က မကောင်းဘူးပေါ့နော်”

“ဘာလို့ မကောင်းရမှာလဲ၊ အပြာရောင်ဆိုတာလဲ ရှိအပ်တဲ့ အရောင်ပဲလေ”

“ဒါပေမဲ့ သူက မုသားကြောင့် ပေါ်လာတာဆိုတာလေ”

‘မုသားဆိုတာလဲ လောကမှာ လိုအပ်တဲ့အရာတစ်ခုပါပဲ၊
တစ်ခါတစ်လေမှာ အမှန်တရားဟာ သိပ်ခါးသီးနေတဲ့အခါ
မျိုးမှာ ဆိုရင်ပေါ့’

ယောက်ျားလေးနဲ့ အသံတော် ပြောဖြစ်တာကျတော့ တစ်မျိုး။

‘အခု အပြာရောင်အလင်းအိမ် ပေါ်လာပြီဆိုတော့ ကျွန်တော်
တို့နောက်ထပ်ပြီး လောကမှာ ဘယ်လောက်ဆက် အသက်
ရှင်ခွင့် ရဦးမှာလဲ’

‘နောက်ထပ် တစ်ပတ်အသက်ရှင်ခွင့်ရပါလိမ့်မယ်၊ အနီရောင်
အလင်းအိမ်သာပေါ်ပေါက်ခဲ့ရင် နောက်ထပ် တစ်လ အသက်
ရှင်ခွင့်ရမှာပါ။ အခုတော့ ... ကံဆိုးသွားတယ်လို့ပဲ ဆိုရ
တော့မှာပေါ့’

‘ဒီအကြောင်း မိန်းကလေးကို မသိပါစေနဲ့နော်’

‘ဘာကြောင့်များလဲ’

‘သူက နွဲ့နှောင်းသူမို့ စိတ်ထိခိုက်ခံစားရမှာ စိုးလို့ပါ’

ဒီနောက်ပိုင်းရက်တွေကတော့

သူတို့အတွက် ကြေကွဲဖွယ် ဇာတ်လမ်းပိုင်းတစ်ပုဒ်ပါပဲ။

တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် နောက်ဆုံးကျန်နေတဲ့ ရက်
ကလေးတွေမှာ ယုယကြင်နာရင်း ဘဝအဆုံးသတ်မယ့် နောက်ဆုံးအချိန်
ကို မျှော်နေမိကြတယ်။

တစ်ပတ်ဆိုတဲ့ အချိန်ဆိုတာကလည်း သိပ်မကြာလှဘူး
မဟုတ်လား။ ဒီတစ်ပတ်အတွင်းမှာပဲ သူတို့ စကားတွေအများကြီး
ပြောဖြစ်ကြတယ်။

မိန်းကလေးက အမှန်တိုင်းပြောပြတယ်။ ယောက်ျားလေးရဲ့
မုသားကြောင့် အပြာရောင်အလင်းအိမ်ဖြစ်လာရတဲ့ အကြောင်းပေါ့။
ဒါပေမဲ့ သူ့အပြစ်မယူပါကြောင်း အဲဒီအတွက် ဘယ်သို့မှ သဘော
မထားပါကြောင်းပါ ဆက်ရှင်းပြပါတယ်။

ယောက်ျားလေးကလည်း မထူးတော့ပြီမို့ သူတို့ရဲ့ နောက်ဆုံး အချိန်တွေနဲ့ နီးကပ်လာတဲ့အကြောင်း ဖွင့်ပြောပြရတော့တာပေါ့။

ဒီလိုနဲ့ ...

နောက်ဆုံးနံနက်ခင်းမှာတော့ သူတို့နေထိုင်ရာ ဂူပြင်အဝ ကလေးမှာ လောကမြင်ကွင်းကို နှစ်ယောက်သား ငေးကြည့်နေမိကြပါ လေတယ်။

တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ပွေ့ပိုက်ရင်းသားက မိန်းကလေး က ရုတ်တရက် ထင်မှတ်မထားတဲ့ မေးခွန်းတစ်ခုကို မေးလိုက်တယ်။

‘ရှင် ကျွန်မကို တကယ်နှစ်နှစ်ကာကာ ချစ်မြတ်နိုးပါရဲ့လား ဟင်’

မိန်းကလေးမေးခွန်းအကြားမှာ ယောက်ျားလေးမျက်နှာ ပျက် သွားတယ်။ တစ်ချိန်က သူလိမ်ညာမုသားစွက်ဖြေခဲ့မိတဲ့ အဖြစ်ကို သတိရသွားခဲ့တာကိုး။

‘ကိုယ်မှားပါတယ်ကွယ်’

‘ဘာလို့လဲ’

‘မင်းကို မုသားစွက်ဖြေခဲ့မိတယ်လေ၊ တကယ်တော့ကိုယ်တို့ ယောက်ျားသားတွေဆိုတာ တကယ်တမ်း နှစ်နှစ်ကာကာ လေးလေးနက်နက်ကြီး ချစ်မြတ်နိုးစိတ်မရှိတတ်ဘူးနဲ့ ဣပါ ရဲ့’

‘ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မမေးတဲ့ မေးခွန်းကို ဖြေပေးပါ ဦး’

‘အခုမှတော့ အရာရာဟာ သိပ်နောက်ကျသွားခဲ့ပြီလေ’

‘ဟုတ်ပါလိမ့်မယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မကြားချင်လို့ပါ’

‘ကိုယ့်အဖြေက မုသားဖြစ်နေခဲ့ရင်ရောကွယ်’

ဒီစကားအရောက်မှာ မိန်းကလေးက ရုတ်တရက် နှုတ်ခမ်း နှစ်ခုကို တင်းတင်းစေ့လိုက်ပြီး ယောက်ျားလေးရဲ့မျက်လုံးတွေထဲကို တည့်တည့်စူးစူးစိုက်ကြည့်လိုက်တယ်။

‘ကျွန်မယုံကြည်တယ်’

‘ဘာကိုလဲ’

‘ကျွန်မတို့ဒီတစ်ပတ်အတွင်းမှာ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် တကယ်ကို လေးနက်စွာနဲ့ အပြန်အလှန် နေထိုင်ပွဲခဲ့ကြတယ်၊ ဒါကြောင့် ရှင်ရင်ထဲမှာလည်း ကျွန်မနည်းတူ ထူးခြားပြောင်း လဲမှု တစ်ခုခုတော့ ရှိမှာပါ။ ရှင်တို့ ယောက်ျားလေးတွေက တကယ်မချစ်တတ်ဘူးဖြစ်စေ ခံစားတတ်တဲ့ နှလုံးသားမရှိ သည်ဖြစ်စေ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ပြောင်းလဲလာလိမ့်မယ်ဆိုတာ ကျွန်မယုံတယ်’

ယောက်ျားပျိုက မိန်းကလေးရဲ့လက်ကို တယခုတယ

ဆုတ်လိုက်တယ်။

မင်းကိုကျေးဇူးတင်ပါတယ်ကွယ်

ရပါတယ်ရှင်၊ ကျွန်မမေးတာကိုသာ တိတိကျကျဖြေပေးပါ။ ရှင့်ရင်ထဲမှာ ရှိတယ် ...လို့ ရှင်ထင်တဲ့အတိုင်းပေါ့။ ဒါဟာ ဘာအတွက်မှ မေးတာမဟုတ်ပါဘူး။ အခုမှတော့ ဒီဖြေဆိုမှု ဟာ ဘာကိုမှ မပြောင်းလဲစေနိုင်တော့မှန်း ကျွန်မ နားလည်ပါတယ်။ တကယ်တမ်းတော့ ကျွန်မ သိချင်ယုံသက်သက်ပါ။ ပြီးတော့ ထပ်ပြောပါဦးမယ်။ ကျွန်မလိုရှင် ခံစားချက်ထပ်တူ ရှိလိမ့်မယ်မှန်း ကျွန်မ ယုံကြည်တယ်

ယောက်ျားလေးက သက်ပြင်းတစ်ချက် ရှိုက်လိုက်ပြီး မိန်းကလေးရဲ့ မျက်နှာကို ရွန်းရွန်းစားစား တစ်ချက်ကြည့်လိုက် တယ်။ ပြီးတော့ ခေါင်းကို ဆတ်ကနဲ ညိတ်ပြရင်း ...

မင်းကိုကိုယ်ချစ်ပါတယ်၊ ချစ်တယ်။ အသက်နဲ့ထပ်တူ နှစ်နှစ်ကာကာကြီးကို မြတ်နိုးပါတယ်ကွယ်

ဒီတစ်ခါပြောင်းလဲမှုက ပိုပြီး သိသာတယ်လို့ ပြောရမှာပါ။ ယောက်ျားလေးရဲ့ အဖြေစကားသံ ဆုံးသွားချင်းမှာပဲ လောကကြီး တစ်ခုလုံး လတ်ဆတ်ရွန်းစိုတဲ့အလင်းတွေနဲ့ ဖြာဝေသွားတယ်။

လွင်လျားလှုပ်ခတ်သွားတယ်ဆိုပေမဲ့ ဝရန်းသုံးကားကြီးတော့ မဟုတ်ပဲ ငြိမ့်ငြိမ့်လေး ညင်ညင်သာသာ ယမ်းခါသွားခြင်းမျိုးပါ။ ဒါပေမဲ့ လေးနက်တယ်။ အရှိန်ရှိတယ်။ လောကကြီးတစ်ခုလုံး သိသာ

လွန်းစွာ ပြောင်းလဲမှုဖြစ်ပေါ်သွားခဲ့ပါတယ်။

အထင်ရှားဆုံးပြောင်းလဲမှုကတော့ ကောင်းကင်မှာ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့တာပါ။

အလင်းအိမ် နောက်ထပ်အသစ်တစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာခဲ့တယ်လေ။ ဒီတစ်ခါပေါ်လာတဲ့အလင်းအိမ်က အနီရောင်။

တောက်ပတဲ့အလင်းအောက်မှာ မိန်းကလေးက ယောက်ျားလေးကို ပြုံးရင်းကြည့်ရင်း ချိုမြစွာ ပြောလိုက်တယ်။

အနီရောင် အလင်းအိမ် ပေါ်လာခဲ့ပြီ သိလား။ အဲဒါ ရှင် အမှန်ကို ပြောလိုက်လို့လေ။ ကျွန်မကို ချစ်တယ်ဆိုတဲ့ ရှင့် အဖြေဟာ တကယ်အမှန်တရားဖြစ်နေလို့ပေါ့

ယောက်ျားလေးက ပြုံးပြီးကြည့်လျက်က မိန်းကလေးကို လောကကြီးတဝှမ်း ညွှန်ပြလိုက်တယ်။

ဟိုမှာကြည့်စမ်း ချစ်သူရေ၊ လောကကြီးမှာ အရောင်တွေ စိုလက်ပြည့်လျှမ်းလာပြီကွယ်
သူပြောမှပဲ မိန်းကလေးဟာ လောကကို ဂရုစိုက် ကြည့်မိလေတော့တယ်။

ဟုတ်ပါရဲ့ လောကကြီးမှာ အရောင်တွေ အနံ့အသံ ဖြည့်ဝလာပါလား။ ဒါ ဘယ်လိုများဖြစ်ရတာလဲ
ဒီအချိန်မှာပဲ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် အသံတော်က ချောက်ခိုက်

လာသမို့ သူတို့တွေ အသံတော်ကို သိချင်စိတ်စောစွာ ဝိုင်းမေးမိကြပေါ့။

‘နောက်ထပ် အလင်းအိမ်တစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာပါလား၊ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ နောက်ဆုံးအချိန်မှာ ဒီလို စွမ်းဆောင်ပေးခဲ့တဲ့ အတွက် ကျေးဇူးအထူးပဲ တင်မိပါတယ်’

‘ငါ စွမ်းဆောင်ပေးခဲ့ခြင်းမဟုတ်ပါ။ ချစ်သား ချစ်သမီးတို့ သင်တို့ကြောင့်သာ ပေါ်ပေါက်လာရခြင်းဖြစ်တယ်’

‘နဂိုက အလင်းအိမ်တစ်ခုသာ ပေါ်ပေါက်လိမ့်မယ်လို့ ထင်ထားခဲ့တာပါ။’

‘ဟုတ်ပါတယ် အဲဒီလို မဖြစ်နိုင်တာကို ဖြစ်မြောက်စေအောင် ပြုလုပ်နိုင်တဲ့အစွမ်းဟာ ချစ်ခြင်းမေတ္တာဆီမှာပဲ ရှိပါတယ်။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာရဲ့ တန်ခိုးစွမ်းပကားကြောင့်ပဲ အရာအားလုံး ပြည့်စုံသွားခဲ့တာပါ။’

ယောက်ျားလေးက သက်ပြင်းချသံတစ်ခုနဲ့အတူ ဝန်ခံတယ်။

‘ကျွန်တော် အစကတော့ သူ့ကို ချစ်တဲ့အကြောင်း မုသားပြောမိပါတယ်’

‘ဟုတ်တယ်လေ၊ ဒါပေမဲ့ မိန်းကလေးက မင်းကို ယုံကြည်ပေးခဲ့တယ် ကျောက်သားဂမူရှိုင်းတွေပေါ်တဲ့ ဒေသမှာ ကြမ်းတမ်းစွာ ကြီးပြင်လာသူ မင်းရင်ထဲကို နူးညံ့လှတဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာဆိုတဲ့အရာ ပေါ်ပေါက်လာမယ်ဆိုတာ စိတ်

ရှည် ယုံကြည်စွာ စောင့်စားပေးနိုင်ခဲ့တယ် ...

... သူယုံကြည်ချက်ကြောင့်ပဲ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ ဖြစ်ပေါ်လာရပါတယ်။ အဲဒီ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကြောင့်ပဲ လောကကြီးမှာ မဖြစ်နိုင်တာတွေ ဖြစ်လာခဲ့တယ်။ တကယ်တော့ အလင်းအိမ် နှစ်ခုဟာအရောင်နှစ်ရောင်ကိုပဲ သက်ရောက်ဖြစ်ထွန်းစေမှာပါ။ အခုတော့ စစ်မှန်တက်ညီတဲ့ချစ်ခြင်းမေတ္တာက လောကကို အရောင်စုံစေခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် စတင်ဖန်ဆင်းခဲ့ကြ အကြမ်းထည်ပဲဖြစ်တဲ့ လောကကြီးဟာ ပြည့်ဝတဲ့လောကကြီး ဖြစ်လာခဲ့ရပါတယ်။ ဒါတွေအားလုံးဟာ မင်းတို့ရဲ့ စွမ်းဆောင်မှု တွေပါပဲ’

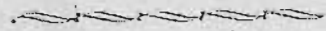
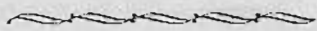
‘ဝမ်းသာလိုက်တာရှင်’

ယောက်ျားပျိုနဲ့ မိန်းမပျိုဟာ အသံတော်ရှိနေတာတောင် ဂရုမပြုနိုင်အားပဲ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်နှူးတကြီး ဖက်တွယ်မိကြပါတယ်။

‘နောက်ထပ် ဝမ်းသာစရာတစ်ခုရှိသေးတယ်။ မင်းတို့တွေ အသက်ထက်ဆုံးအတူနေထိုင်သွားနိုင်ကြပါပြီ’

‘ရှင်’ ... ‘ဗျာ’

အာမေဠိတ်သံတွေ စီညံ့လို့ သွားခဲ့တယ်။ အသံတော်က ဆက်ရှင်းပြပါတယ်။

*အစကတော့ ဒါဟာ အကြမ်းထည်လောကကြီးပါပဲ၊ ဒါကြောင့် ပြန်ဖျက်သိမ်းရမယ်လို့ ဆိုခဲ့တာပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာဟာ အဲဒီ အကြမ်းထည်လောကကြီးကိုပဲ ပြည့်စုံအောင် လုပ်နိုင်စွမ်းခဲ့တယ်၊ ဒါကြောင့် ဒီလောကကြီးကို ဖျက်သိမ်းစရာမလိုပဲ ဆက်လက် နေထိုင်သွားလို့ ရပါပြီ၊ ဒီနေ့ကစပြီး မင်းတို့ဟော့ဒီစကားလေးတစ်ခွန်းကိုတော့ စွဲစွဲ မြဲမြဲ မှတ်ထားပေးပါ ...

- ချစ်ခြင်းမေတ္တာဟာ အကြမ်းထည်လောကကိုတောင် ပြည့်စုံအောင် ဖြည့်စွမ်းနိုင်တဲ့ သူမတူတဲ့အစွမ်းရှိတယ်၊
- ပြီးတော့ အဲဒီချစ်ခြင်းမေတ္တာဟာလည်း ယုံကြည်မှုရှိပါမှသာ ရှင်သန်ဖြစ်ထွန်းလာနိုင်တယ် ... ဆိုတာပါပဲ *

ယခုတစ်ခါ လျှောက်လဲချက်အတွင် တစ်ပတ်စာ အခွင့်အရေးပြန်သော အခါ လူငယ်ကလေးမှာ ပြုဆင်အနောက်မြောက်အရပ်သို့ ဦးတည်သွားရောက်ခဲ့သည်။
 ထိုအရပ်တွင် ရရှိခဲ့သည့် ဂန္ထီရည်းမှာ ...
 "မြင်မြင်ချင်းချစ်စေဖို့ ဂန္ထီရည်း"
 ဖြစ်လေသည်။

မြင်မြင်ဆင်းဆင်းစေမို့၊ ဂမ္ဘီုနည်း

ဒီနည်းကတော့ စိတ်ညှို့နည်းနဲ့ အလားသဏ္ဍာန်တူပါတယ်။

ကိုယ့်ကိုယ်ကို ညှို့တဲ့သဘောပါ။

စိတ်ပညာအရ ဒေက်တီဆပ်ဂျက်ရှင်းခေါ်ပါတယ်။

ဒီနည်းအတွက်

ကြေးမုံမှန်

တစ်ချပ်ပဲ လိုတယ်။

- မှန်ကို ရှုစူးစိုက်စိုက်ကြည့်ပြီး မော့ဒီမန္တန်လေးကို ရွတ်ဆိုပါ။

မှန်ကလေး မှန်ကလေး မင်းမြင်မှောင်တို့ကြည့်လင်စေ

ငါ့ပုံရိပ်စစ်ကို ပြသလေ။

ငါ့ပိဿန်ရဲတိုက်မှ

မြင်သွင်းမယ့် ဇာလှစစ်ကို ရိုင်ဆိုင်စေ။

အင်္ဂလိပ်လို့ ရွတ်မယ်ဆိုရင် ...

Mirror, mirror, clear your sight;
Show my true self by this rite;
From the castle of my soul
An inner beauty to behold.

ဒါ့အပြင် အလှပြင်စဉ်တိုင်း မှန်ကြည့်ခေါင်းဖြိုးစားမျိုး လုပ်စဉ်တိုင်း
မှာ ... မိမိမျက်မှောင်နှစ်ခကြားမှာခေါင်းရှင်းကို စိုက်ကြည့်ပြီး မော့ဒီလို့ စိတ်ထဲ
က ရွတ်ဆို နှလုံးသွင်းရမှာဖြစ်ပါတယ်။

ငါ့ဟာ လှပတယ်။ ငါ့ဟာ နှုန့်စိုက်ဖွဲ့ဖြစ်တယ်။

အပဲ ငါ့လှပလှပ ငါ့ပိဿန်နွဲ့တွင်းရိုင်းကလာတဲ့ဇာလှဟာ ထင်ဟတ်

ကြောင်း ငါ့နားလည်တယ်

လိုရာပြည့်ပါစေသတည်း။

အင်္ဂလိပ်လို့တော့ ခုလိုရွတ်နိုင်ပါလိမ့်မယ်။

I am beautiful, I am unique.
However I am made,
I know that my beauty reaches out from within
So mote it be.

ယခုလျှောက်လဲချက်မှာ နောက်ဆုံးလျှောက်လဲချက်ဖြစ်လေသည်။ အမှန်တော့ လူငယ်လေးအဖို့ မလျှောက်လဲလျှင်ပင် ရနေပါပြီ။ အဖြေက သိသိသာသာကြီး ပေါ်ထွက်နေပြီမဟုတ်လား။

ဘယ်လိုစီရင်မယ်ဆိုတာ လူတိုင်းက သိနေကြလေပြီ။

ယခုအခါ လူငယ်လေးမှာ အပြစ်သားတစ်ဦးအနေထက် မြို့၏ ဂုဏ်ထူးဆောင် ဧည့်သည်တစ်ဦးအနေနှင့် ရှိနေလေပြီ။ သူ့အား ဒါဏ်ပေးရန်မဆိုထားနှင့် သူ့အကြောင်း မကောင်းပြောကြလျှင်ပင် မြို့၏ လူထုထံမှ ငြိငြင်မှုနှင့် ကြုံတွေ့ရစရာအကြောင်းရှိ၏။

သူ့လျှောက်လဲချက်များအား လာရောက်နားထောင်နေကြခြင်းမှာ အပြစ်ဒါဏ်ပေးသင့်မပေးသင့် စဉ်းစားလို၍ မဟုတ်။ အလွန်အမိပ္ပါယ် ဖော်ရခက်ခဲလှသော အချစ်၏ အမိပ္ပါယ်များကို ပေါ်လွင်ရှင်းလင်းအောင် ဖော်ပြနိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ချစ်ခြင်းတရား၏ လျှို့ဝှက်ချက်များကို ဖွင့်ဆိုပြနိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်းနှစ်ခြိုက်စွာ လာအားပေးနားထောင်ကြခြင်းဖြစ်၏။

နောက်ဆုံးလျှောက်လဲချက်မှာ သူ့ကိုယ်တိုင်တွေ့ကြုံခဲ့ရသော အဖြစ်ပျက်ကလေးအား လူငယ်လေးက လျှောက်လဲမှုသဖွယ် ပြန်လည်ပြောပြခြင်းဖြစ်လေသည်။

ပန်းပွင့်စကား

လူစကားပြောတတ်တဲ့ ပန်းပွင့်လေးတစ်ပွင့်ရှိတယ်။

သူက ...

နိုင်ငံခြားသူလေးလေ၊ နိုင်ငံရပ်ခြားမှာ ပွင့်တဲ့ပန်းမို့ ဘိုလိုနာမည်ပဲ ရှိတာပေါ့။ သူ့မူရင်းနာမည်က Epiphyllum တဲ့။

ကျွန်တော်ကတော့ သူ့ဂုဏ်သိက္ခာကို ချီးကျူး လေးမြတ်စွာနဲ့ သစ္စာပွင့်ကလေး လို့ပဲ ခေါ်ပါတယ်။

“မင်းက သစ္စာရှိလိုက်တာနော်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ဪ... မင်းက တစ်သက်မှာ တစ်ကြိမ်သာ ပွင့်တတ်တာမို့ ပါ။ တို့မြန်မာစကားမှာ ရှိတယ်လေ၊ ပေတစ်သီး ကျီးတစ်

သားတဲ့၊ တစ်ဘဝအတွက် တစ်ကြိမ်ပဲ ဖြစ်ပေါ်တတ်တာမျိုး
တွေပြောတာ၊ အရမ်းတန်ဖိုးထားကြတယ်”

သစ္စာပွင့်ကလေးက ရယ်တယ်။

“ကျွန်မက ဒီလောက်တော့လည်း မဟုတ်သေးပါဘူးရှင်”

“အမယ်၊ မင်းက ပိုချင်တောင်ပိုပါလိမ့်ဦးမယ်၊ ဒါနဲ့ မင်းကို
မေးစရာရှိတယ်”

“ပြောလေ”

“တစ်သက်မှာ တစ်ကြိမ်သာပွင့်ပြီး ပန်းပွင့်ချိန်ကလည်း ၄၊
၅ နာရီလောက်ပဲ ကြာတတ်တာကိုဘာလို့များ ဟကြီးဘေး
ပွင့်နေရသေးတာလဲ ဟင်”

“ဓမ္မာ၊ ဒါလား”

သစ္စာပွင့်လေးက ကြည်လင်တောက်ပတဲ့ မျက်လုံးလေးတွေနဲ့
အဝေးကို တစ်ချက်ငေးကြည့်ရင်း ညင်ညင်သာသာ စကား လေးတွေ
ကို ပြောပြတယ်။

...အင်း ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်မဟာ တစ်ဘဝမှာ တစ်ခဏ
လေးပဲ ပွင့်ပွင့်ခွင့်ရခဲ့သူပါ။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်လောက်ပဲ အချိန်နဲ့နဲ့
ကျွန်မ ပွင့်ရမယ်လေ၊ ဒါကိုက ကျွန်မရဲ့ဘဝပဲ”

“မင်း ဝမ်းမနည်းဘူးလား”

“ဘာကိုလဲ”

“သက်တမ်းလေး တိုလွန်းတာကိုလေ”

“ဟင်အင်း၊ ဘဝရဲ့ ကြည်နူးစရာအစိတ်အပိုင်းတွေဆီ အာရုံ
စိုက်နေတာနဲ့ ကိုယ်သက်တမ်းကိုယ်တောင် ဂရုမထားမိခဲ့ပါ
ဘူး”

“ဘဝရဲ့ ကြည်နူးစရာ အစိတ်အပိုင်းတွေဆီ အာရုံစိုက်နေမိ
လို့ ဟုတ်လား၊ စကားလေးက လှလိုက်တာ”

သစ္စာပွင့်လေးက ချိုချိုလွင်လွင်လေးရယ်ပြန်တယ်။

“ကျွန်မ တစ်ခုတော့ ပြောပြချင်တယ်၊ ဟို... သိပ် အလေး
အနက် ကြီးတော့ မဟုတ်ပါဘူး”

“ပြောပါ၊ ကိုယ်စိတ်ဝင်စားလိုက်တာ”

“အင်း၊ ကျွန်မရဲ့ ဘဝအမြင်လေးတွေလို့ပဲ ပြောရမလား
မသိဘူးနော်၊ ဒီလိုပါ ...

သစ္စာပွင့်လေးက သူ့လေသံအေးအေးလေးနဲ့ ဖြည်းဖြည်းချင်း
ပြောပြတယ်။ ကျွန်တော် လေးမြတ်စွာ၊ တခုတ်တရ နားထောင်မိခဲ့ပါ
တယ်။ သဘောကျမိတာလေးတွေ၊ ထပ်ကြားချင်မိတာလေးတွေ နဲ့
မယ့် အရှိန်ပျက်သွားမစိုးလို့ ဝင်မဖြတ်မိဘူး။

သူ့စကားလေးတွေက ကဗျာလေးတွေနဲ့ တူလိုက်တာ

* ကိုယ်တကယ်ချစ်တဲ့သူနဲ့ ဆုံတဲ့အခါ သူနဲ့ တစ်သက်တာ လက်တွဲနိုင်ဖို့ ကြိုးစားပါ။

သူမရှိတော့မှဆို အရာအားလုံးဟာ နှောင်းသွားလိမ့်မယ်။

* ကိုယ်ယုံကြည်ရတဲ့ သူငယ်ချင်းနဲ့ ဆုံတဲ့အခါ သင်မြတ်အောင် နေထိုင်ဖို့ ကြိုးစားပါ။

ဘဝမှာ ကိုယ်နဲ့ တကယ်သဘောထားချင်း တိုက်ဆိုင်သူကို ဆိုခဲ့တာ မလွယ်လှဘူး။

* ကိုယ့်ကို ကူညီသူနဲ့ ဆုံတဲ့အခါ သူ့ ကျေးဇူးကို မှတ်ထားပါ။ သူဟာ ကိုယ့်ဘဝကို ပြောင်းလဲစေခဲ့သူ ဖြစ်လိုပါ။

* ကိုယ့်ချစ်သူဟောင်းနဲ့ ဆုံတဲ့အခါ ပြုံးပြုံး ကျေးဇူးတင်ကြောင်းပြောပါ။ သူ့ကြောင့် အချစ်ကို ပိုနားလည်စေခဲ့လိုပါ။

* ကိုယ့်ရန်သူဟောင်းနဲ့ ဆုံတဲ့အခါ ပြုံးပြုံး နှုတ်ဆက်လိုက်ပါ။ သူ့ကြောင့် ကိုယ် ပိုကြံ့ခိုင်ခဲ့လိုပါ။

* ကိုယ်နဲ့အတူနေနေသူ ကိုယ်ကို အဖော်ပြုနေသူကို လုံးဝ ကျေးဇူးတင်ပါ။ သူ့ကြောင့် ပျော်ရွှင်ကြည်နူးမှုနဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို ကိုယ်ရရှိနေလိုပါ။

အနိုင်နှင့်ပိုင်းလိုက်သော လျှောက်လဲချက်ဟု ဆိုရပေလိမ့်မည်။ လူငယ်လေး၏ လျှောက်လဲချက်အဆုံးတွင် ဝေါကနဲ ဩဘာပေးသံများ

ဆူညံ၍သွားလေ၏။

လူငယ်လေးကို ကောင်းချီးပေးကြ နှုတ်ဆက်ကြနှင့်လူငယ်လေး၏ အနားတွင် ခြုံလူထုများဝိုင်းဝိုင်းလည်နေလေတော့သည်။

လူငယ်ကလေးက...

ဆူညံပွက်လောရိုက်နေသော လူအုပ်အား ခေတ္တရပ်တန့်စေကာ မြို့အုပ်ချုပ်ရေးလူကြီးများထံ ဦးတည်ကာ စကားလှမ်းပြောလေသည်။

“နေကြပါဦးခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ခုံသမာဓိလူကြီးမင်းများထံ ပေးပါရစေဦး။ အခုဆို ကျွန်တော်ဘက်ကလျှောက်လဲချက်အားလုံး ပြီးမြောက်သွားခဲ့ပါပြီ။ ခုံသမာဓိလူကြီးများအနေနဲ့ ဘယ်လိုများဆုံးဖြတ်ပါသလဲ၊ ကျွန်တော် လျှောက်လဲချက်တွေကို ကျေလည်မှုရှိကြပါရဲ့လား။ ဒါမှမဟုတ် ဘယ်လို အပြစ်ဒဏ်ပေးဖို့များ ရည်ရွယ်ကြပါသလဲ ခင်ဗျာ”

“မင်းကိုသာ အပြစ်ပေးရင် ငါတို့လဲ နောက်နေအသက်နဲ့အန္တရာယ်တည်မြဲ မှာမဟုတ်တော့ဘူးဟေ့၊ ပြီးတော့ မင်းရဲ့လျှောက်လဲချက်တွေကလည်း တကယ်ပဲ အနစ်သာရရှိလှပါတယ်၊ ဒါကြောင့် မင်းကို အပြစ်တကွင်းလုံးကျွတ် လွှတ်လိုက်ပါပြီကွယ်”

ခုံသမာဓိလူကြီးတစ်ယောက်၏ အပြေစကားအဆုံးတွင် တစ်ပြိုင်နက် ဝေါကနဲဖြစ်သွားသည်ဟု ထင်ရလေသည်။ ပျော်ရွှင်စွာ ဟစ်ကြွေလိုက်သံ လက်ခံသံများ

လက်ခေါက်မှုတ်သံနှင့် လေချွန်သံများ စိည့်၍သွားသည်။

ယခုအခါ လူငယ်လေးမှာ သွားလိုရာဆို လွတ်လပ်စွာ ထွက်ခွာသွားနိုင်ပြီ ဖြစ်သော်လည်း မြို့လူထု၏ ဝိုင်းဝန်းတောင်းပန်ချက်အရ ထိုမြို့တွင် တစ်ပတ်ပျူကြာ အောင် နောက်ဆုံးအနေဖြင့် ဆက်လက်နေထိုင်ခဲ့သည်။

ထိုနောက်ဆုံးရက်များအတွင်း အစဉ်အလာပြတ် ပြို၏ ဂန္ထီရလုပ်ငန်းရပ် များအား သူဆက်လက်လေ့လာဖြစ်ခဲ့သည်။ ဒီတစ်ကြိမ် သူ့သွားကျောက်ဖြစ်ခဲ့သည်မှာ မြို့၏ အနောက်တောင်ဘက်သို့ဖြစ်သည်။ ထိုအရပ်တွင် သူ့နောက်ဆုံးရရှိခဲ့သော ဂန္ထီရနည်းမှာ...

“သင့်မျက်လုံးတို့ ညိုတတ်သွင်းနည်း”

ဟူသော နည်းလမ်းတစ်ခု ဖြစ်လေသည်။

သင့်မျက်လုံးကို ညိုတောက်သွင်းနည်း

မျက်လုံးတွေဟာ မိတ်ရဲ့ တံခါးပေါက်ပဲလို့ ဆိုကြတယ်။

ပြီးတော့ တစ်ပါးသူကို ဆွဲဆောင်ဖို့ ရာလည်း မျက်ဝန်းတွေက အဓာတ်

ပါ။ ဂူတစ်ယောက်က ကိုယ့်ကိုချစ်မြတ်နိုးလာဖို့ ဆိုရင်၊ အထူးသဖြင့် ကိုယ့်အပေါ်

စွဲလန်းနေဖို့ ဆိုရင် ကိုယ့်မျက်လုံးအကြည့်တွေမှာ ဆွဲဆောင်မှုရှိနေစေဖို့ လိုအပ်ပါ

တယ်။

ဟော့ဒီ မန္တာန်ပေးကို မှတ်သားထားပါ။

မျက်လုံးတွေဟာ သန့်စင်တယ်

မျက်လုံးတွေဟာ တောက်ပတယ်

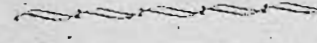
ငါ့အဖြာညိုရဲ့ ခွမ်းနားမှာ ဂန္ထီရညိုချက်တွေ သက်ဝင်နေတယ်။

နေလိုတောက်ပဖို့ လှပတဲ့မျက်ဝန်းတစ်စုံ။

ကျောက်ဖြတ်ရတာနဲ့အညီ ခွမ်းတွေ ငါ့မျက်ဝန်းမှာရှိတယ်။

အင်္ဂလိပ်လို ရွတ်ချင်ရင်တော့ ...

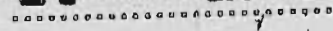
Eyes be clear and eyes be bright
May magic charm my powers of sight
Beautiful eyes that shine like the sun
With jewellery power my will be done.

ဒဲ့ဒီးမ္မာန်လေးကို အသက်အောင်ပြီး ဂုရုကတိတိ ဂုခေါက်ရွတ်ဆိုရမှာ
ဖြစ်ပါတယ်။

- ပထမနေ့မှာ ထွက်ပြုစု နေရောင်ကိုကြည့်ပြီး ရွတ်ဆိုပါ။
- ဒုတိယနေ့မှာ ထိုက်ခတ်နေတဲ့ ဓလကိုကြည့်ပြီး ရွတ်ဆိုပါ။
- ဇာတိယနေ့မှာ စီးဆင်းနေတဲ့ ရေကိုကြည့်ပြီး ရွတ်ဆိုပါ။
- စတုတ္ထနေ့မှာ မြင့်စွင့်တဲ့ တောင်ကိုကြည့်ပြီး ရွတ်ဆိုပါ။
- ပဉ္စမနေ့မှာ လပြည့်ည လမ်းကိုကြည့်ပြီး ရွတ်ဆိုပါ။
- ဆဌမနေ့မှာ ကြယ်စုံညှို့အတောက်ပဆုံးကြယ်ကိုကြည့်ပြီး ရွတ်ဆိုပါ။
- သက္ကမနေ့မှာ ကျောက်မြတ်ရတနာတစ်ခုခုကို ကြည့်ပြီး ရွတ်ဆိုပါ။

ဝိညာဉ်မိတ်ဖက် ဂမ္ဘီရကန်ပြား

ဒါဟာ အဆောင်ကန်ပြားတစ်ခုတင်ပမက အစီအရင်တစ်ခုလည်းဖြစ်ပါ
တယ်။ သင်ကိုယ်တိုင် ပြုလုပ်ဆောင်ထားရမှာဖြစ်တယ်။
ဒီလိုဆောင်ထားခြင်းအားဖြင့်

- ချစ်သူဆီ အိပ်မက်စေလိုရတယ်။
- ဒါမျိုးနှစ်ခုလုပ်ပြီး သင့်ချစ်သူနဲ့သင် တစ်ခုစီဆောင်
ထားပါ။ သင်တို့အချစ်ရေးဟာ အမြဲခွေးထွေးတက်ကြွ
ပြီး ထာဝရခိုင်မြဲနေစေပါလိမ့်မယ်

ဒီ ဝိညာဉ်မိတ်ဖက် (အချစ်မီးလှုံ) ဆိုတဲ့ ဂမ္ဘီရကန်ပြားလေးကို ပိုင်ဆိုင်
ကတော့...

- ၁။ အဖြူရောင် စက္ကူကန်ပြားလွတ်တစ်ခုကို ယူပါ။
(သင့်ချစ်သူအတွက်ပါ တစ်စုံလုပ်မယ်ဆိုရင်တော့ ကန်ပြား
ပြားပေါ့)
- ၂။ တစ်ဘက်စာမျက်နှာ ၂၁၉က ပုံကို ဖြတ်။ အဲဒီ ကန်ပြားက
လေးမှာ ကော်နဲ့ ပိရိုသေသပ်စွာ ကပ်ရမှာဖြစ်ပါတယ်။
- ၃။ ပြီးရင် စာမျက်နှာ ၂၂၀မှာပါတဲ့ ပုံအတိုင်း အရောင်ခြယ်ပါ။
- ၄။ အလယ်က အသည်းပုံကို စတင်အရောင်ခြယ်ရမှာဖြစ်
တယ်။ အသည်းပုံကို အနီရောင်တောက်တောက်ခြယ်ပါ။

ဒီလို အသည်းပုံအရောင်ခြယ်နေစဉ်မှာ 'ကရီမင်' ဆိုတဲ့မန္တန်ကို နှုတ်က အဆက်မပြတ်ရွတ်နေရမှာဖြစ်ပါတယ်။ ဒီအသံကိုယ်နှိုက်က ပီယအစွမ်းတွေရှိတာမို့ ပီပီသသ ရွတ်ဆိုပါ။

၅။ ဘေးနှစ်ဘက်စွန်းက နေရာကွက်လေး၂ခုကို အပြာရောင်ရောင် ခြယ်ပါ။ ဒီလို ခြယ်နေစဉ်မှာ 'အာ-အုမ်' လို့ နှုတ်က အဆက်မပြတ် ရွတ်နေရမှာဖြစ်ပါတယ်။

၆။ ကျန်တဲ့ကဒ်ရဲ့ နေရာလပ်တွေကို အပြာရောင်ခြယ်ပါ။ ဒီလိုခြယ်နေစဉ်ခိုက်မှာ 'ဥ' လို့ နှုတ်က အဆက်မပြတ်ရွတ်ဆိုနေရမှာဖြစ်ပါတယ်။

၇။ အသည်းပုံလေးရဲ့အောက်မှာ နောက်ထပ် ကွက်လပ်လေး တစ်ခုတွေ့ပါလိမ့်မယ်။ မီးလျှံနေရာလို့ ရေးထားတယ်လေ။ အဲဒီနေရာဟာ နှလုံးသားမီးတောက်ပေးဆီက မီးညွန့်ကလေးတွေ ရေးခြယ်ရမယ့်နေရာပါ။ မီးညွန့်ကလေးတွေလို့ အမွှားအမွှားကလေးတွေဖြစ်အောင် ဂရုစိုက်ရေးခြယ်ပါ။ အနီရောင် ဖျော့ဖျော့နဲ့ ခြယ်ရမှာဖြစ်ပြီး ဒီလိုခြယ်စဉ်မှာ 'ကရီမင်' လို့ ရွတ်ဆိုနိုင်သလို ဘာမှ မရွတ်ချင်လဲရပါတယ်။

အဲဒီရင်အာရုံကို လျှော့ပုံမှာ အပြိုပြိုလုပ်ရမှာဖြစ်ပြီး အဲဒီနေရာလို့ ဆောင်ထားနိုင်ပါပြီ။ သင်ချစ်သူကို အိပ်မက်စေလိုရင်တော့ ခေါင်းအုံးအောက်ထား အိပ်ပြီး သင်မက်စေလိုတဲ့အိပ်မက်ကို ၁၀မိနစ်ခန့် အာရုံပြုနေရမှာဖြစ်ပါတယ်။

